ហេព្រើរ ជំពូកទីប្រាំពីរ [1]

...ពេលយប់ ហើយស្ដាប់ចយច្រៀង។ តើអ្នកដឹងទេថា នោះជាការអស្ចារ្យខ្លួនឯង? ក្មេងស្រីម្នាក់នេះ តើនាងគិតយ៉ាងណាទៅ? ហើយរាល់យប់នាងមានរបស់ថ្មីសម្រាប់យើង។ របៀបដែលនាងអាចគិតបានអំពីរឿងទាំងអស់នោះនោះពិតជាអស្ចារ្យណាស់។ សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់កុមារនោះ។

2 ឥឡូវនេះ ថ្ងៃស្អែក នៅម៉ោង ២:៣០ នៅឯពិធីបុណ្យសពនៅ ឆាលថោនរដ្ឋ ឥណ្ឌាអាណា។ អ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់យើង បានចាកចេញ បងស្រី ខូលវីន យើងសូមជូនក្តីគោរពដល់គាត់ជាលើកចុងក្រោយ នៅ—នៅឯផ្ទះបុណ្យសព និងនៅផ្នូរនៅរសៀលថ្ងៃស្អែក។ មនុស្សម្នាក់ដែលធ្លាប់រស់នៅដូចអ្នកនៅយប់នេះ ហើយត្រូវបានឆ្លងផុតវាំងននដែលជាកន្លែងដែលអ្នកនឹងឆ្លងនៅពេលមួយ។ ហើយអ្នកដែលចង់ចូលរួមទាំងអស់គ្នា ហេតុអ្វី គឺសូមស្វាគមន៍ឱ្យមកដែរ។ វាពិតជាជំនួយដ៏ល្អដល់គ្រួសារខូលវីន ដើម្បីដឹងថារោងឧបោសថនៅទីនេះ ជាកន្លែងដែលពួកគេបានទៅព្រះវិហារ អស់ជាយូរមកហើយ ហើយ...យើងរីករាយដែលអ្នកបានមក។ ហើយខ្ញុំគិតថា...បងប្រុសម៉ាកឃីននី ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ជាអ្នកដែលអធិប្បាយអំពីពិធីបុណ្យសពរបស់បងប្រុសខ្ញុំ ជាច្រើនឆ្នាំមុន មានផ្នែកសំខាន់នៃពិធីបុណ្យសព ហើយខ្ញុំត្រូវបានគេសុំឱ្យមកជួយគាត់នៅក្នុងពិធីបុណ្យនេះ—នៅក្នុងកម្មវិធីបុណ្យសព។

3 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមករៀងយឺតបន្តិច យប់នេះ។ ខ្ញុំមានកម្មវិធីច្រើននៅក្នុងគោលដៅខ្ញុំមិនដឹងទៅផ្លូវណាទេ។ មានការហៅទូរសព្ទជាច្រើន ហើយមានគ្រោះថ្នាក់ និងគ្រោះថ្នាក់ទាំងនេះ ហើយមនុស្សកំពុង ទូរសព្ទហៅមក។ រហូតមកដល់ពេលនេះខ្ញុំទើបតែចាកចេញពី ល្វីសវីលមួយសន្ទុះមុន ដើម្បីត្រលប់មកទីនេះវិញឱ្យបានឆាប់ ហើយទុកការហៅទូរសព្ទជាច្រើនដែលពិតជាមានការលំបាកក្នុងការសម្រេច ហើយខ្ញុំស្មានថា នៅ យប់នេះ។ ហើយឥឡូវនេះអធិស្ឋានសម្រាប់យើងនៅពេលដែលយើងទៅជាមួយគ្នា។

4 ហើយព្រឹកនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដែលបានទៅដល់—អត្ថបទរបស់ខ្ញុំទេ ទៅកាន់ជំពូកទី៧ នៃសៀវភៅ—នៃ—នៃហេព្រើរ។ ហើយខណៈពេលដែលយើងកំពុងងាកទៅ

រកវា យប់នេះ ខ្ញុំចង់ធ្វើការប្រកាសអំពីកិច្ចប្រជុំរបស់បងប្រុស ហ្គ្រាហាំ ស្នៀលលីង ឡើងនៅតង់នៅទីនេះ នៅចុងមហាវិថី ព្រិកហាំ។ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់ត្រលប់មកវិញនៅយប់ថ្ងៃពុធ។ ហើយនៅទីនោះ យើងនឹងកំណត់ជាយប់ជាក់លាក់មួយ ដែលយើងនឹងឡើងជាគណៈប្រតិភូ នៅសប្ដាហ៍នេះពេលខ្លះ ទៅសួរសុខទុក្ខបងប្រុសហ្គ្រាហាំក្នុងកិច្ចប្រជុំ។ ហើយគាត់គឺជា… និយាយថា "មានហ្វូងមនុស្សល្អជាច្រើន។" ហើយ—ហើយគាត់នឹងកោតសរសើរយើងដែលមក សម្រាប់ជាជំនួយនេះ។ បងប្រុស ហ្គ្រាហាំ ស្នៀលលីង តើមានបងប្អូនណាម្នាក់កំពុងចូលរួមកិច្ចប្រជុំ ឬចង់ចូលរួមទេ វាគ្រាន់តែនៅចុងនៃមហាវិថីព្រិកហាំនៅទីនេះ។ គ្រប់គ្នាអាចប្រាប់អ្នកពីកន្លែងដែលវាស្ថិតនៅ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃសួនកុមារ តង់កំពុងរៀបចំ។ គាត់កោតសរសើរចំពោះការសហការរបស់អ្នក។ ដោយសារ យើងជាពោងឧបោសថបានសន្យាសហការជាមួយគាត់មួយរយភាគរយ ដូច្នេះយើងកំពុងព្យាយាមជួយ។

5 ឥឡូវនេះ មិនយូរប៉ុន្មាន យើងនឹងចុះមកកន្លែងនោះបើ ព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ទៅកាន់ជំពូកទី១១ នៃហេព្រើរ ក្នុងរយៈពេលពីរបីយប់ ប្រសិនបើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ ហើយនៅទីនោះ ខ្ញុំគិតថាយើងនឹងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យផងដែរ។

6 អូ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរដល់យើងនៅព្រឹកនេះក្នុងរបៀបដ៏អស្ចារ្យមួយដែលទ្រង់បានចាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់មកលើយើង! ហើយឥឡូវនេះ យប់នេះយើងកំពុងរំពឹងថាទ្រង់នឹងធ្វើវាម្ដងទៀត។ ហើយបន្ទាប់មកយប់ថ្ងៃពុធ និងយប់បន្តបន្ទាប់។ ហើយ—ហើយយប់ដែលខ្ញុំខកខាន បងប្រុសនេវីលនឹងមកទីនេះដើម្បីជំនួសភ្លាមៗ ប្រសិនបើខ្ញុំអវត្តមាន។

7 ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីទេ អ្នកអាចនៅទីនេះម៉ោងនេះ ហើយមួយម៉ោងទៀតត្រូវបានហៅទៅកាលីហ្វ័រញ៉ា។ មើល អ្នកមិនដឹងថាព្រះអម្ចាស់នឹងចាត់អ្នកទៅណាទេ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលវាពិបាកសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការរៀបចំដំណើរកម្សាន្ត ហើយនិយាយថាយើងនឹង—យើងនឹងធ្វើ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*។ ខ្ញុំអាចចាប់ផ្ដើមធ្វើរឿងមួយ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងចាត់ខ្ញុំទៅកន្លែងផ្សេង។ ឃើញទេ? ដូច្នេះ យើងមិនដឹងថាទ្រង់នឹងធ្វើអ្វីទេ។ ប៉ុន្តែ "ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ" យើងនិយាយវា។ ហើយខ្ញុំគិតថាយើងត្រូវបានបង្គាប់ ឬ

បញ្ហាបែបនោះ ក្នុងព្រះគម្ពីរ "ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ យើងនឹងធ្វើ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*។" ដូច្នេះបើយើងមិនធ្វើការណាត់ជួបនោះ...ឬបំពេញការណាត់ជួប យើងមានអារម្មណ៍ថាប្រហែលជាព្រះអម្ចាស់មិនមានឆន្ទៈឲ្យវាកើតឡើងទេ។

8 នៅថ្ងៃផ្សេងទៀត ពួកយើងត្រូវបានឃុំខ្លួន បងប្រុសរ៉ូប៊ីសុននិងបងប្រុសវូដនិងខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់។ ហើយយើងឆ្ងល់ថា "ហេតុអ្វី?" កំណត់នៅទីនោះ ក្រឡេកមើលផែនទី វិលចុះមកក្រោម ហើយយើងបើកឡានហាសិបម៉ាយ ត្រង់ត្រឡប់ទៅខាងជើងម្តងទៀតនៅលើផ្លូវមួយ។ ហើយខ្ញុំបានធ្វើដំណើរនៅលើមហាវិថីតាំងពីខ្ញុំមានអាយុប្រហែលដប់បួនឆ្នាំ។ ហើយខ្ញុំឆ្ងល់ពីរបៀបដែលខ្ញុំបានធ្វើវា។ យើងឈរនៅទីនោះ ពួកយើងទាំងបី។ យើងទាំងអស់គ្នាបានធ្វើដំណើរតាមផ្លូវ។ ក្រឡេកមើលទៅខាងស្តាំលើផែនទី ដោយបន្តនៅលើផ្លូវ ១៣០ ឆ្លងកាត់រដ្ឋ អ៊ីលីណយ ហើយបត់បន្តិច មិនបានកត់សម្គាល់ថាព្រះអាទិត្យនៅពីក្រោយយើងជំនួសឱ្យមុខយើង។ យើងទៅខាងជើងជំនួសឱ្យខាងត្បូង។ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹងឆ្លងកាត់ផ្លូវ ខ្ញុំបាននិយាយថា "នេះមិនមែនជាផ្លូវត្រូវទេ។" ក្រឡេកមើលទៅទីនោះ ហើយមកដើម្បីស្វែងរក ពួកយើងនៅឆ្ងាយពីផ្លូវហាសិបម៉ាយ។ ត្រឡប់មកវិញភ្លាម...?...

9 ពេលនោះយើងត្រលប់មកវិញ យើង—យើងបាននិយាយគ្នា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេថាហេតុអ្វី? យើង...ព្រ ះអម្ចាស់អាចនឹងបញ្ចៀសយើងផុតពីផ្លូវនេះដើម្បីកុំឱ្យជួបឧបទ្ទវហេតុដ៏អាក្រក់នៅទីនេះនៅកន្លែងណាមួយ ដែលអាចនឹងធ្វើអ្វីមួយផ្សេង។ យើងដឹងថាអ្វីៗទាំងអស់សហការគ្នាដើម្បីសេចក្តីល្អចំពោះអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់។ នោះជាអ្វីទាំងអស់ដែលយើងត្រូវចងចាំ។"

10 ឥឡូវនេះ យប់នេះ យើងចាប់ផ្តើមឥឡូវនេះសម្រាប់មេរៀនខ្លីមួយ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំ...ខ្ញុំមិនគិតថាយើងនឹងចុះក្រោមទៀតទេ ប្រហែលជាយប់នេះ ទៅ...នេះគឺជាជំពូកដ៏អស្ចារ្យនៃការបង្រៀនអំពីដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ ដល់ក្រុមជំនុំ។ ហើយវាជាប្រធានបទដ៏អស្ចារ្យមួយ ដែលយើងអាចនៅលើវាបានច្រើនសប្តាហ៍និងច្រើនសប្តាហ៍លើរឿងមួយនោះ របៀបដែលអ័ប្រាហាំបានបង់ដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ដល់ម៉ិលគីស្សាដែក ហើយថាតើវាសំខាន់ឬអត់។

11 តើកង្វារនេះបានរំខានអ្នកដែលអង្គុយនៅខាងក្រោយឬ? តើអ្នកនឹងបិទវាចោលទៅប្រសើរជាងឬ? បើវាបានរំខាននរណាម្នាក់ ឬវាបក់មកលើមុខរបស់ពួកគេ មានកង្ហារណាមួយ។ បើមានមែននោះ គ្រាន់តែលើកដៃឡើង។ ហើយ ឬគ្រាន់តែបញ្ជូនអ្នកនាំសំបុត្រម្នាក់ ផ្ញើឱ្យនរណាម្នាក់ឡើងមកឯបងប្រុសនៅទីនេះ គាត់នឹងបិទវាសម្រាប់អ្នក។ ហើយខ្ញុំទុកវាឆ្ងាយពីខ្លួនខ្ញុំ ខ្ញុំក្តៅ ឡើងបែកញើស បន្ទាប់មករឿងដំបូងដែលអ្នកគួរដឹងគឺខ្ញុំ—ខ្ញុំស្អក។ ដូច្នេះ វាស្ថិតនៅលើអ្នក ដូច្នេះវានឹងមិនរំខានខ្ញុំតាមមធ្យោបាយណាមួយឡើយ។ យើងចង់ឱ្យអ្នកមានផាសុកភាពឥឡូវនេះ។

យើងនឹងមិនព្យាយាមយកពេលវេលារបស់អ្នកច្រើនពេកទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមើលដោយផ្ទាល់ទៅក្នុងព្រះបន្ទូល។ ហើយមុននឹងយើងធ្វើវា ចូរនិយាយទៅកាន់អ្នកនិពន្ធបន្តិចសិន។

12 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ យើងមិនដឹងថាមានអ្វីនៅក្នុងឃ្លាំងនោះទេ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលយើងត្រូវដឹង ហើយត្រូវបានបញ្ចុះបញ្ចូលនោះ គឺថាមានរបស់ល្អនៅចំពោះមុខយើង។ ដ្បិតវាបានចែងថា "ភ្នែកមិនបានមើលមិនឃើញ ត្រចៀកមិនបានឮ ក៏មិនបានចូលទៅក្នុងចិត្តមនុស្ស អ្វីដែលព្រះមានសម្រាប់ពួកគេនៅក្នុងស្តុក គឺសម្រាប់អ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់។"

13 ហើយយើងអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងបើកបង្អួចនៃស្ថានសួគ៌នៅយប់នេះ នៅក្នុងឃ្លាំងរបស់ទ្រង់ ហើយប្រទានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដល់យើង នោះនឹងជាអ្វីដែលស័ក្តិសម ជាអ្វីមួយដើម្បីបង្កើនជំនឿរបស់យើងក្នុងនាមជាគ្រីស្ទាន និងធ្វើឱ្យយើងកាន់តែ—បានតាំងចិត្តលើដំណឹងល្អ ច្រើនជាងអ្វីដែលយើងមាននៅពេលយើងចូលមក។ សូមប្រទានមក ឱព្រះបិតា។ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទទួលយកព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយប្រគល់វាដល់ចិត្តនីមួយៗ តាមដែលយើងត្រូវការ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ព្រះរាជបុត្រាជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។

14 ឥឡូវនេះ នៅព្រឹកនេះ នៅក្នុងការចាកចេញពីខចុងក្រោយសម្រាប់ជំពូកទី៦ ដូច្នេះយើងអាចចូលទៅត្រង់ទី៧។

ជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងចូលទៅ ជំនួសយើងរាល់គ្នា ទុកដូចជាអ្នកនាំមុខ ដោយទ្រង់បានត្រឡប់ជាសំដេចសង្ឃ នៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរបៀបលោកម៉ិលគីស្សាដែក។

15 ឥឡូវនេះ យើងនឹងអានខបីដំបូង ឬពីរខដំបូង ឬបីខដំបូង ជាមុន នៃជំពូកទី៧ ដូច្នេះយើងអាចចាប់ផ្តើមបានភ្លាមៗ។

រីឯលោកម៉ិលគីស្សាដែក ស្តេចក្រុងសាឡិម ជាសង្ឃរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតនេះ ដែលបានទៅជួបនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ក្នុងកាលដែលត្រឡប់ពីវាយបំផ្លាញពួកស្តេចវិញ ក៏បានប្រទានពរដល់លោក

ហើយលោកអ័ប្រាហាំបានយក១ភាគក្នុង១០ ពីរបស់ទាំងអស់ជូនលោក (មានតង្វាយមួយភាគដប់របស់អ្នក) *នាមស្តេចនោះ ដើមដំបូងស្រាយថា ស្តេចនៃសេចក្តីសុចរិត រួចមកជាស្តេចក្រុងសាឡិម គឺថា ជាស្តេចនៃសេចក្តីសុខសាន្ត*

លោកគ្មានមាតា បិតា គ្មានពង្សាវតារទេ...ក៏គ្មានថ្ងៃកំណើត...ឬថ្ងៃស្លាប់ដែរ លោកមានភាពដូចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ក៏នៅជាសង្ឃជារៀងរាបដរាបតទៅ។

16 តើវាជាសេចក្តីថ្លៃងដ៏អស្ចារ្យយ៉ាងណា! ឥឡូវនេះ យើងនឹងត្រូវត្រឡប់ទៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ដើម្បីជីកគ្រាប់ពូជដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះចេញ។ ហើយ អូ តើខ្ញុំស្រឡាញ់ពួកគេយ៉ាងណា!

17 អ្នកដឹងទេ នៅរដ្ឋអារីហ្សូណា យើងធ្លាប់រំពឹងទុក។ ហើយយើងនឹងចូលទៅក្នុងដីដែលមើលទៅសមរម្យគឺលោកម៉ាក អាន់ណាលីនិងខ្លួនខ្ញុំ។ ហើយយើងនឹងឃើញកន្លែងមួយដែលមើលទៅដូចជានៅក្នុងប្រឡាយតូច ដែលជាកន្លែងបង្ហូរទឹកខ្លះអ្វីដែលគេហៅថា "លាងសម្អាត។" ហើយខ្ញុំបាន...ទ្រង់បានចាប់ខ្ញុំហើយធ្វើឲ្យខ្ញុំជូតខ្សាច់ហើយ "ផ្លុំ" ផ្លុំវា។ បន្ទាប់មកជូតនិហើយ "ផ្លុំ" ផ្លុំវា។ ហើយខ្ញុំឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជាគាត់ធ្វើដូច្នេះ។ មកស្វែងរក អ្នកឃើញថា ពេលអ្នកផ្លុំខ្សាច់ វានឹងភ្លឺ។ ហើយទាំងអស់ សូម្បីតែសំណ គឺភ្លឺជាងមាស។ មាសគឺធ្ងន់ជាងសំណ។ ដូច្នេះ ពេលអ្នកផ្លុំ លោហធាតុ និងខ្សាច់ និងដីដែលនៅសល់នឹងបក់ចេញ ប៉ុន្តែមាសនឹងនៅតែមាននៅលើដី។ ដូច្នេះហើយ ប្រសិនបើអ្នកមានបង្ហូរទឹកណាខ្លះ

ហូរពីលើមក*ទីនេះ* វាបង្ហាញថាមានមាសនៅកន្លែងណាមួយនៅទីនោះ។ ភ្លៀងនេះបានលាងបំណែកតូចៗទាំងនេះចេញ។ ដូច្នេះហើយយើងរើសវាជាដើម ហើយសឹងតែ ជីកភ្នំឡើង ខំរកមាសនេះ។ ជីករន្ធនៅក្នុងដី ជីកវាចេញ។ ដាក់ឌីណាមិតផ្ដុំវាចុះ។ បន្តផ្ដុំវា ដោយចុះក្រោមរហូតដល់យើងរកឃើញ ដើម្បីស្វែងរកសរសៃសំខាន់។ ឥឡូវនេះ នោះគឺជាអ្វីដែលយើងហៅថា "ការរំពឹងទុក។"

18 ហើយយប់នេះយើងកំពុងព្យាយាមយកព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយប្រើវាដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីកំចាត់ភាពព្រងើយកណ្តើយនិងការសង្ស័យទាំងអស់ចេញពីយើង របស់តូចៗទាំងអស់នោះ ដែលគ្រាន់តែមិនមានមូលដ្ឋានគ្រឹះ គ្មានទម្ងន់នៅក្នុងជីវិតរបស់យើងទេ យើងចង់ផ្ដុំវាចេញឲ្យឆ្ងាយ ដើម្បីយើងអាចរកឃើញសរសៃឈាមដ៏រុងរឿងនេះ។ សរសៃឈាមនោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។

19 ហើយឥឡូវនេះ សូមព្រះជាម្ចាស់ជួយយើង នៅពេលយើងអាន និងសិក្សានៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ជំពូកចុងក្រោយ បីជំពូកមុន ស្ទើរតែយើងកំពុងនិយាយអំពីការស្ដាប់ ទើបតែពេលនេះ ហើយក្រោយមក ម៉ិលគីស្សាដែក។

20 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាប៉ុលផ្ដល់ការបកស្រាយត្រឹមត្រូវ។

រីឯលោកម៉ិលគីស្សាដែក ស្ដេចក្រុងសាឡិម ...

"ស្ដេចសាឡឹម។" ហើយអ្នកប្រាជ្ញគម្ពីរណាក៏ដឹងថាសាឡឹមពីមុនធ្លាប់ជា... យេរូសាឡិមពីមុនត្រូវបានគេហៅថា "សាឡឹម។" ហើយទ្រង់គឺជាស្ដេចនៃក្រុងយេរូសាឡិម។ មើលទ្រង់។

...ជាសង្ឃរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតនេះ (នោះជាអ្នកអង្វរជំនួស) *ដែលបានទៅជួបនឹងលោកអ័ប្រាហាំ...*

ខ្ញុំចង់បានពង្សាវតាររបស់ទ្រង់ បុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់នេះ ដូច្នេះអ្នកនឹងដឹងថាទ្រង់ជានរណា ជាមុន ហើយបន្ទាប់មកអ្នក...យើងនឹងបន្តជាមួយនឹងសាច់រឿង។

...ក្នុងកាលដែលត្រឡប់ពីវាយបំផ្លាញពួកស្ដេចវិញ ក៏បានប្រទានពរដល់លោក

ហើយលោក...អ័ប្រាហាំបានយក១ភាគក្នុង១០ ...ពីរបស់ទាំងអស់ជូនលោក នាមស្ដេចនោះ ដើមដំបូងស្រាយថា ស្ដេចនៃសេចក្ដីសុចរិត...

ឥឡូវនេះមើល "សេចក្ដីសុចរិត។" ឥឡូវនេះ យើងមានសេចក្ដីសុចរិតផ្ទាល់-ខ្លួន យើងមានធ្វើពុតជាជឿថា-មានសេចក្ដីសុចរិត យើងមានការបង្ខូច-សេចក្ដីសុចរិត និងគ្រប់បែបយ៉ាង។ ប៉ុន្តែមានសេចក្ដីសុចរិតពិតមួយ ហើយសេចក្ដីសុចរិតនោះមកពីព្រះ។ ហើយបុរសនេះគឺជាស្ដេចនៃសេចក្ដីសុចរិត។ តើគាត់អាចជានរណា?

21 ឥឡូវនេះ ទ្រង់ជាស្ដេចនៃសេចក្ដីសុចរិត ជាស្ដេចនៃក្រុងយេរូសាឡិម ជាស្ដេចនៃសេចក្ដីសុចរិត ជាស្ដេចនៃសន្តិភាព។ ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានហៅថា "ព្រះអង្គម្ចាស់នៃសន្តិភាព។" ហើយព្រះអង្គម្ចាស់គឺជាកូនប្រុសរបស់ស្ដេច។ ដូច្នេះ បុរសនេះជាស្ដេចសន្តិភាព នោះទ្រង់នឹងត្រូវជាព្រះបិតានៃព្រះអង្គម្ចាស់នៃសន្តិភាព។ យល់បានទេ?

22 ឥឡូវនេះ សូមមើល ពិនិត្យពង្សាវតាររបស់ទ្រង់បន្តិច ដើម្បីមើលថាយើងនឹងទៅណា។

លោកគ្មានបិតា...

ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះវបិតាមួយ។ តើអ្នកជឿទេ? ប្រាកដណាស់ ទ្រង់មាន។

...គ្មានមាតា...

ព្រះយេស៊ូវមានម្ដាយ។ ប៉ុន្តែបុរសម្នាក់នេះមិនមានឪពុក ឬម្ដាយទេ។

...គ្មានពង្សាវតារទេ...

ទ្រង់មិនដែលមានពង្សាវតារថាទ្រង់យាងមកពីណាកាលពីដើមឡើយ។ ទ្រង់តែងតែគង់នៅ។ "ដោយគ្មានពង្សាវតារ។"

...ក៏គ្មានថ្ងៃកំណើត...

ទ្រង់មិនដែលមានពេលណាមួយដែលទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមឡើយ។

...ឬថ្ងៃស្លាប់ដែរ...

វាអាចគ្មានអ្វីក្រៅពីព្រះ។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ វាអាចជាមែន។

23 ឥឡូវនេះ បើអ្នកនឹងកត់សម្គាល់ដូចដែលយើងអានខបន្ទាប់។ ឃើញទេ? "ទីមួយ ដោយការបកស្រាយគឺជាស្តេចនៃសេចក្តីសុចរិត។" នោះមិនមែនជាកន្លែងដែលខ្ញុំចង់ធ្វើទេ។ នេះគឺ—ខទី៣:

...ឬថ្ងៃស្លាប់ដែរ លោកមានភាពដូចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ...

ឥឡូវនេះ ទ្រង់មិនមែនជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះទេ ត្បិតប្រសិនបើទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រា នោះទ្រង់មានការចាប់ផ្តើម។ ហើយបុរសនេះមិនមានការចាប់ផ្តើមទេ។ ប្រសិនបើទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រា ទ្រង់ត្រូវតែមានទាំងឪពុកនិងម្តាយ។ "ហើយបុរសនេះមិនមានឪពុកឬម្តាយទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានភាព*ដូចជា*ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។"

...ក៏នៅជាសង្ឃជារៀងរាបដរាបតទៅ។

24 ឥឡូវនេះ លោកបណ្ឌិត ស្កូហ្វៀលព្យាយាមនិយាយ ថា "វាគឺជាសង្ឃ ហៅថា 'ម៉ិលគីស្សាដែកដ៏ជាសង្ឃ។'"

ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែចង់នាំអ្នកទៅក្នុងវាពីរបីនាទីប៉ុណ្ណោះ។ ប្រសិនបើវាជាសង្ឃ នោះវាត្រូវតែមានការចាប់ផ្តើម ហើយវាត្រូវតែមានទីបញ្ចប់។ ប៉ុន្តែ "នេះមិនមានការចាប់ផ្តើមឬគ្មានទីបញ្ចប់។" ហើយគាត់មិនបាននិយាយថាគាត់បានជួបសម្តេចសង្ឃទេ។ គាត់បានជួបបុរសម្នាក់ ហើយបានហៅឈ្មោះរបស់គាត់ថា "ម៉ិលគីស្សាដែក។" គាត់ជាបុគ្គល មិនមែនជានិកាយ មិនមែន ជា—ជា—សង្ឃ ឬភាពជាឪពុក។ គាត់ពិតជាបុរសម្នាក់ដោយមានឈ្មោះម៉ិលគីស្សាដែកដែលជាស្តេចនៃក្រុងយេរូសាឡិម។ មិនមែនជាសង្ឃទេ ប៉ុន្តែជាស្តេចដែលគ្មានឪពុក។ សង្ឃមិនមានឪពុកទេ។ "ហើយបុរសនេះគ្មានឪពុក គ្មានម្តាយ ដោយគ្មានថ្ងៃកំណើត ឬថ្ងៃស្លាប់ដែរ។" ឥឡូវនេះ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ...

25 នេះជានរណា នេះជាព្រះយេហូវ៉ា។ នេះគឺជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តា។ វាអាចមិនមានផ្សេងទៀត។

26 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ "ទ្រង់គង់នៅជារៀងរហូត។" ទ្រង់មានទីបន្ទាល់នៅទីនេះ ថា "ទ្រង់រស់នៅ។ ទ្រង់មិនដែលស្លាប់ទេ។" ទ្រង់មិនដែល...ទ្រង់មិនដែលមានអ្វីផ្សេងក្រៅពីរស់នៅ។ "ទ្រង់គង់នៅជារៀងរហូត។"

27 ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានបង្កើតឡើង ប្រដូចទៅនឹងទ្រង់។ ឥឡូវនេះ ហេតុផលដែលថាមានភាពខុសគ្នារវាងព្រះ និងព្រះយេស៊ូវៈ ព្រះយេស៊ូវមានការចាប់ផ្ដើមមួយ ព្រះគ្មានការចាប់ផ្ដើមទេ។ មិលគីស្សាដែកគ្មានការចាប់ផ្ដើមទេ ហើយព្រះយេស៊ូវមានការចាប់ផ្ដើម។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវត្រូវបានបង្កើត ប្រដូចទៅនឹងទ្រង់។ "ជាសង្ឃ គង់នៅជារៀងរហូត។"

28 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលមិលគីស្សាដែក នៅលើផែនដី ទ្រង់មិនមានអ្វីនៅក្នុងពិភពលោកទេ លើកលែងតែ—ព្រះយេហូវ៉ាបានសម្ដែងឲ្យឃើញតាមរយៈការបង្កើត ទ្រង់នៅទីនេះដូចជាតេអូផានី។ អ័ប្រាហាំបានជួបទ្រង់ម្ដង នៅក្នុងតង់របស់គាត់។ ហើយដូចដែលយើងបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ "អ័ប្រាហាំបានទទួលស្គាល់ទ្រង់។ ហើយទ្រង់បានប្រាប់អ័ប្រាហាំនូវអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ ពីព្រោះទ្រង់មិនចាកចេញពីអ្នកទទួលមរតកនៃពិភពលោកខ្វាក់ចំពោះកិច្ចការដែលទ្រង់នឹងធ្វើនោះទេ។"

29 សូមឲ្យខ្ញុំឈប់នៅទីនេះមួយនាទី ដើម្បីនិយាយថា ព្រះនៅតែមានទស្សនៈដូចគ្នាអំពីក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។ អ្នកមិនមែនជាកូននៃភាពងងឹតទេ។ អ្នកគឺជាកូននៃពន្លឺ។ ហើយ...យើងជានរណា..."មានពរហើយ អស់អ្នកដែលស្លូតត្រង់ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងគ្រងផែនដីជាមរតក។" ហើយព្រះ ដែលបានប្រព្រឹត្ត—ដល់លោកអ័ប្រាហាំ ដែលត្រូវទទួលផែនដីជាមរតក...ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងមិនរក្សារបស់ទាំងនេះពីបុរសដែលនឹងទទួលផែនដីជាមត៌កនោះទេ។" តើទ្រង់នឹងលាតត្រដាងអាថ៌កំបាំងរបស់ទ្រង់ដល់ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ប៉ុន្មានទៀតទៅ ដែលនឹងទទួលមរតកនៃផែនដី!

30 ដានីយ៉ែលបាននិយាយថា "នៅថ្ងៃនោះគេរត់ទៅមក ចំណេះនឹងកើនឡើង។" ហើយគាត់បាននិយាយថា "នៅថ្ងៃនោះ អ្នកប្រាជ្ញនឹងស្គាល់ព្រះរបស់ខ្លួន នៅថ្ងៃនោះ គេនឹងចំណេញយ៉ាងខ្លាំង។ ប៉ុន្តែ មនុស្សអាក្រក់នឹងមិនស្គាល់ព្រះនៃស្ថានសួគ៌ឡើយ។" ពួកគេស្គាល់ទ្រង់តាមទម្រង់ និងក្នុងពិធីសាសនា ដូចមេរៀនដំបូងរបស់យើងបាននិយាយ ប៉ុន្តែពួកគេមិនស្គាល់ទ្រង់តាមផ្លូវនៃភាពគ្រប់លក្ខណ៍។

31 ហើយព្រះអាចធ្វើការបានតែតាមរយៈភាពគ្រប់លក្ខណ៍ ព្រោះទ្រង់គ្រប់លក្ខណ៍។ សូមថ្វាយពរព្រះនាមទ្រង់! វាត្រូវតែជាលំហូរដ៏ល្អឥតខ្ចោះដែល

ព្រះធ្វើការតាមរយៈនោះ ព្រោះទ្រង់មិនអាចធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតបានក្រៅពីធ្វើការដោយគ្រប់លក្ខណ៍។ ទ្រង់មិនអាចប្រទ្បាក់អង្គទ្រង់តាមវិធីណាមួយឡើយ។ ហើយនោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងមកដើម្បីដកយកអំពើបាបរបស់យើងចេញ ដើម្បីឱ្យយើងអាចបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដែលព្រះអាចធ្វើការតាមរយៈក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។ មានកន្លែងសម្ងាត់។

មានកន្លែងដែលពិភពលោកងងឹត។ មានកន្លែងដែលគេចង់និយាយ ថា "អ្នកបានវង្វេងស្មារតី។" មានកន្លែងដែលគេចង់និយាយថា "អ្នកមិនដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយអំពីអ្វីទេ។"

ដោយសារតែ "កិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់គឺមើលទៅហាក់ដូចជាល្ងង់ដល់ពួកអ្នកមានប្រាជ្ញារបស់លោកីយ៍នេះ។ ប៉ុន្តែ រឿងរបស់លោកិយនេះជាសាច់ឈាមចំពោះអ្នកជឿ។" ដូច្នេះ អ្នកជាមនុស្សផ្សេង អ្នកកំពុងរស់នៅក្នុងវិស័យផ្សេង។ អ្នកមិនមែនជារបស់លោកិយនេះទៀតទេ។ អ្នកបានឆ្លងផុតពីជីវិតនេះទៅជីវិតថ្មី។

32 ហេតុនេះ ព្រះទ្រង់បើកសម្តែង មិនមែនដល់លោកីយ៍ មិនមែនចំពោះពួកចិត្តវិទូ មិនមែនចំពោះអ្នកមានការអប់រំទេ ប៉ុន្តែចំពោះអ្នកដែលមានចិត្តរាបទាប។ រាស្ត្រទ្រង់ដែលស្លូតបូត ទ្រង់នឹងបើកសម្តែងអាថ៌កំបាំងនៃរឿងដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះដល់គេ។ អ្នកមើលឃើញវាទេ?

33 ឥឡូវនេះ អ័ប្រាហាំត្រូវទទួលមរតកនៃផែនដី។ តាមរយៈ...ពូជរបស់អ័ប្រាហាំគឺជាគ្រប់ជាតិសាសន៍ដែលត្រូវបានពរ។ ដូច្នេះ ព្រះបានយាងចុះមកនិយាយជាមួយគាត់ ក្នុងទម្រង់ជាមនុស្ស។

ឥឡូវនេះ ព្រះតែងតែនៅលើផែនដី។ ព្រះមិនដែលចាកចេញពីផែនដីទេ។ ប្រសិនបើទ្រង់មិនដែលចាកចេញពីផែនដី ខ្ញុំមិនដឹងថាវានឹងទៅជាយ៉ាងណាទេ។ ប៉ុន្តែព្រះតែងតែនៅទីនេះក្នុងទម្រង់ខ្លះ។ អូ សរសើរព្រះនាមទ្រង់!

34 ទ្រង់បាននៅជាមួយរាស្ត្រទ្រង់នៅទីរហោស្ថាន ដោយចេញពីស្រុកអេស៊ីបក្នុងទម្រង់ជាពន្លឺ។ ទ្រង់បាននិយាយទៅកាន់អ័ប្រាហាំក្នុងទម្រង់ជាមនុស្ស។ ទ្រង់បាននិយាយទៅកាន់លោកម៉ូសេក្នុងទម្រង់ជាមនុស្ស។ ទ្រង់បាននិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំក្នុងទម្រង់ជាមនុស្ស ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។

ហើយទ្រង់កំពុងមានបន្ទូលតាមរយៈក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់សព្វថ្ងៃនេះ តាមរយៈក្រុមជំនុំដែលបានចាក់ប្រេងតាំងនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ តាមរយៈកាសូន្យនៃដីឥដ្ឋ។ "ខ្ញុំជាគល់។ អ្នករាល់គ្នាជាខ្នែង។" ព្រះនៅតែនិយាយ ហើយពិភពលោកឃើញព្រះយេស៊ូវនៅពេលអ្នកបង្ហាញទ្រង់។ នោះហើយជារបៀបដែលពិភពលោកមើលឃើញ..."អ្នករាល់គ្នាគឺជាសំបុត្រ ដែលត្រូវបានអានពីមនុស្សទាំងអស់។" ជីវិតរបស់អ្នកប្រាប់ពីអ្វីដែលជាអ្នក។

35 ឥឡូវនេះ អ័ប្រាហាំនេះនៅលើផ្លូវរបស់គាត់ ត្រឡប់មកវិញ។ យើងនឹងត្រឡប់ទៅវិញ ហើយអានអំពីគាត់បន្តិចទៀត ក្នុងសៀវភៅលោកុប្បត្តិ។ នៅក្នុងជំពូកទី១៤ នៃលោកុប្បត្តិ ខ្ញុំជឿថាគឺជាវា។ អូ៎ រឿងនេះស្អាតប៉ុណ្ណាទៅ! ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នាបានដឹងអំពីអ័ប្រាហាំថា ព្រះបានហៅគាត់ចេញពីទឹកដីខាល់ដេ និងទីក្រុងអ៊ើរយ៉ាងណាហើយ ហើយប្រាប់គាត់ឲ្យញែកខ្លួនចេញពីពួកគេ។

ព្រះទ្រង់ត្រាស់ហៅបុរស ឬស្ត្រី ទ្រង់ហៅការញែកចេញ។

36 ឥឡូវនេះ នោះជាបញ្ហាជាមួយក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ ពួកគេមិនចង់បំបែកខ្លួនចេញពីជំនឿខាងសាច់ឈាមចាស់-...អ្នកមិនជឿ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងមិនអាចទៅទៀតទេ។ យើងគ្រាន់តែចូលទៅក្នុងលំហូរខាងសាច់ឈាមមួយនោះ ហើយយើង—យើងនិយាយថា "អូ ជីមគឺជាមនុស្សល្អ ប្រសិនបើគាត់ផឹកស្រាបាន។ ប្រសិនបើគាត់...ហើយខ្ញុំទៅជាមួយគាត់ទៅអាងហែលទឹក ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនលេងទឹកទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំទៅជាមួយនាងទៅពិធីជប់លៀង។ គេនិយាយរឿងកំប្លែងអាសអាភាសជាដើម ប៉ុន្តែខ្ញុំមិននិយាយទេ។"

37 "ចេញពីក្នុងចំណោមពួកគេ។" ត្រូវហើយ។ "ញែកខ្លួនអ្នក។ កុំប៉ះរបស់មិនស្អាតរបស់គេ នោះអញនឹងទទួលឯង" ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។ "កុំឲ្យទឹមនឹមស្រៀកជាមួយនិងអ្នកមិនជឿ ហើយនឹមមិនស្មើគ្នាឡើយ។" កុំធ្វើវា។ ញែកខ្លួនអ្នកចេញ។

38 ហើយព្រះទ្រង់បានត្រាស់ហៅអ័ប្រាហាំឲ្យញែកខ្លួនចេញពីញាតិសន្តានទាំងអស់របស់គាត់ ហើយឲ្យដើរជាមួយនឹងទ្រង់។ បងប្រុស ពេលខ្លះវាមានន័យថាចាកចេញពីព្រះវិហារ។ វាមានន័យសម្រាប់ប៉ុល។ គាត់ត្រូវតែចាកចេញពីព្រះវិហាររបស់គាត់។ មានន័យបែបនេះចំពោះមនុស្សជាច្រើន។ ពេលខ្លះវាមានន័យថាចាកចេញពីផ្ទះ។ ពេលខ្លះវាមានន័យថាត្រូវចាកចេញពី

ឪពុកម្ដាយ ហើយបោះបង់ទាំងអស់។ ខ្ញុំមិនចង់និយាយថាវាធ្វើរាល់ពេលទេ ប៉ុន្តែពេលខ្លះវាធ្វើ។ វាមានន័យថា អ្នកត្រូវតែយកអ្វីគ្រប់យ៉ាងរវាងអ្នក និងព្រះ ហើយដើរជាមួយទ្រង់តែម្នាក់ឯង។ អូ! ការរួបរួមដ៏ផ្អែមល្ហែម ដែលជាការប្រកបដែលអ្នកមានពេលអ្នកញែកខ្លួនចេញពីគ្នា ពីរឿងលោកិយ និងអ្នកជឿខាងសាច់ឈាមដែលលេងសើចនឹងអ្នក ហើយដើរតែម្នាក់ឯងជាមួយព្រះគ្រីស្ទ!

39 ប៉ុន្មានដងហើយដែលខ្ញុំអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់! ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវឪពុកនិងម្ដាយនៅក្នុងពិភពលោកបច្ចុប្បន្ននេះ។ ខ្ញុំនឹងផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវមិត្តភក្ដិនិងសហការី។ ហើយខ្ញុំនឹងមិនចាកចេញពីអ្នក ហើយខ្ញុំក៏មិនបោះបង់អ្នកដែរ។ ទោះបីជាពិភពលោកទាំងមូលបែរខ្នងដាក់អ្នកក៏ដោយ ខ្ញុំនឹងទៅជាមួយអ្នករហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃផ្លូវ។"

40 ឯកសិទ្ធិដ៏មានពរណាស់ បុរសនោះមានការជំរុញដើម្បីដើរតាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដើម្បីបំបែកខ្លួនចេញពីការខាងសាច់ឈាមរបស់គាត់ទាំងអស់ ដើម្បីដើរតាមព្រះអម្ចាស់! ហើយប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ហាក់មិនប្រព្រឹត្តខ្លួនត្រឹមត្រូវ ហើយបង្ហាញខ្លួនថាជាគ្រីស្ទាន ប៉ុន្តែស្រឡាញ់វត្ថុខាងសាច់ឈាម វាជាការល្អបំផុតសម្រាប់អ្នកក្នុងការតាមប្រមាញ់ដៃគូម្នាក់ទៀតភ្លាមៗ។ ត្រូវហើយ។ ហើយបើគ្មានអ្នកណាដើរជាមួយអ្នកទេ នោះមានអ្នកដែលបានសន្យាថានឹងដើរជាមួយអ្នក។ នោះហើយជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដ៏មានព្រះពរ ទ្រង់នឹងដើរជាមួយអ្នក។

41 ព្រះបានប្រាប់អ័ប្រាហាំថា "ញែកខ្លួនអ្នកចេញ។" ហើយដូចជាមនុស្សដូចអ័ប្រាហាំដែរ គាត់បានយកឪពុកគាត់ទៅជាមួយ គាត់បានយកកូនប្រុសរបស់បងប្រុសរបស់គាត់ជាមួយ ក្មួយប្រុសរបស់គាត់ ទាំងអស់ព្យួរលើស្មារគាត់។ ហើយព្រះមិនដែលប្រទានពរដល់គាត់រហូតទាល់តែគាត់បានធ្វើអ្វីដែលព្រះបានប្រាប់គាត់ឲ្យធ្វើ។

42 ខ្ញុំមិននិយាយថាអ្នកមិនមែនជាគ្រីស្ទានទេ។ នោះ ខ្ញុំមិនប្រកាន់អ្នកណាម្នាក់ឡើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងនិយាយបែបនេះថា ប្រសិនបើព្រះមានបន្ទូលប្រាប់អ្នកនូវអ្វីមួយដែលត្រូវធ្វើ នោះទ្រង់នឹងមិនប្រទានពរដល់អ្នកឡើយ រហូតដល់អ្នកធ្វើវា។ ខ្ញុំនៅក្នុងវេទិកាយប់នេះដោយមានរឿងមួយក្នុងចំណោមរឿងទាំងនោះកាន់លើខ្ញុំ។ ការប្រជុំរបស់ខ្ញុំមិនមែនជាអ្វីដែលពួកគេគួរធ្វើទេ អស់រយៈពេលពីរឆ្នាំកន្លងមក

ហើយ។ វាដោយសារតែខ្ញុំបានបរាជ័យចំពោះព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំថា "ទៅអាហ្វ្រិក ហើយបន្ទាប់មកទៅឥណ្ឌា។" នៅទីនេះ វាត្រូវបានសរសេរនៅទីនេះ នៅខាងក្រោយសៀវភៅនេះ ឥឡូវនេះ។

43 អ្នកគ្រប់គ្រងហៅខ្ញុំ ថា "ឲ្យពួកអាហ្វ្រិកចាំសិន។ ឥណ្ឌារួចរាល់ហើយ។"

44 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានជួបខ្ញុំ បាននិយាយថា "អ្នកនឹងទៅទ្វីបអាហ្វ្រិក ដូចដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក។"

45 ហើយមួយឆ្នាំទៀតបានកន្លងផុតទៅ។ និងអ្នកគ្រប់គ្រង...ខ្ញុំភ្លេចអំពីវា។ ទ្រង់ប្រាប់ថា "យើងទៅឥណ្ឌា។ សំបុត្រមានរួចហើយនៅទីនេះ។"

46 ខ្ញុំចាប់ផ្ដើម ភ្លេចវា រហូតដល់ខ្ញុំទៅដល់លីសបោន។ យប់មួយនោះ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំស្លាប់ហើយ។ ព្រឹកបន្ទាប់ខ្ញុំចាប់ផ្ដើមទៅបន្ទប់ទឹក ដើម្បីងូតទឹក។ អូ! ខ្ញុំឈឺខ្លាំងណាស់ ខ្ញុំស្ទើរតែមិនអាចក្រោកឈរបាន។ នៅទីនោះ ពន្លឺដែលព្យួរនៅទីនោះក្នុងបន្ទប់ទឹកបាននិយាយថា "ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកឱ្យ 'ទៅអាហ្វ្រិកជាមុនសិន។'"

47 ការប្រជុំរបស់ខ្ញុំបានបរាជ័យបន្តិចម្តងៗតាំងពីពេលនោះមក។ ទោះបីជាខ្ញុំបានទៅប្រទេសឥណ្ឌា ដោយមានមនុស្សជិតកន្លះលាននាក់ឈរនៅទីនោះ ប៉ុន្តែវាមិនបានធ្វើដូចដែលព្រះមានបន្ទូលឱ្យធ្វើនោះទេ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាការប្រជុំរបស់ខ្ញុំនឹងមិនជោគជ័យទេ ដរាបណាខ្ញុំត្រឡប់ទៅវិញភ្លាមៗ ហើយធ្វើឱ្យរឿងនោះឱ្យត្រឹមត្រូវ។ មិនថាខ្ញុំធ្វើអ្វីទេ វាជាទ្វីបអាហ្វ្រិក ជាដំបូងព្រោះអ្នកត្រូវតែធ្វើវា។ មានព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ ដាក់នៅទីនោះ។ ខ្ញុំបានដឹងច្បាស់ជាងនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវត្រលប់ទៅវិញ។ ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាឆ្នាំខាងមុខនេះជាពេលដែលខ្ញុំនឹងវារចេញពីស្នូក ដោយជំនួយពីព្រះអម្ចាស់។

48 ដំណឹងល្អចាស់ដ៏រុងរឿងនេះ ដែលបានដុះយ៉ាងងាយស្រួល ដូចជាដើមមែសាក់ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថានាងត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីពង្រីកសាខារបស់នាងឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំជឿថាវាជាសារដ៏អស្ចារ្យនិងរឿងដ៏អស្ចារ្យនេះ ខ្ញុំជឿថាព្រះអម្ចាស់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យយើងអង្រួនពិភពលោកម្ដងទៀតសម្រាប់សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

49 អ្នកត្រូវតែធ្វើអ្វីដែលព្រះបានប្រាប់អ្នកឱ្យធ្វើ។ លោកអ័ប្រាហាំបានបន្តដំណើរទៅមុខ ហើយនាំមនុស្សរបស់លោកទៅជាមួយ។ គាត់ស្រឡាញ់ពួកគេ។ នោះជាផ្នែករបស់មនុស្ស។ ប៉ុន្តែមួយរយៈពេលក្រោយមក ឪពុករបស់គាត់ក៏

ស្លាប់ ហើយគាត់ក៏បញ្ចុះសពគាត់ទៅ។ ពេលនោះគាត់មានក្មួយប្រុសគាត់ ក៏ឈ្លោះប្រកែកគ្នារហូតកើតមានរឿង។ ហើយចុងក្រោយ ឡុតបានជ្រើសរើស ហើយចុះទៅក្រុងសូដុំម។ ហើយអ្នកសម្គាល់ឃើញអ័ប្រាហាំ គាត់មិនបានឈ្លោះជាមួយឡុតទេ។ គាត់បាននិយាយថា "យើងជាបងប្អូន។ យើងមិនត្រូវប្រកែកគ្នាទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកងើបក្បាលឡើង ហើយអ្នកទៅតាមផ្លូវដែលអ្នកចង់ទៅចុះ។ បើអ្នកទៅខាងកើត ខ្ញុំនឹងទៅខាងលិច។ អ្នកទៅខាងជើង ខ្ញុំនឹងទៅខាងត្បូង។" នោះជាអាកប្បកិរិយារបស់គ្រីស្ទាន ត្រូវមានឆន្ទៈផ្តល់ឱ្យបុរសម្នាក់ទៀតនូវកិច្ចព្រមព្រៀងដ៏ល្អបំផុត។ តែងតែបង្ហាញវាទៅគាត់ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់ជ្រើសរើសរបស់គាត់។

50 ហេតុអ្វី? តើអ្វីបានធ្វើឲ្យអ័ប្រាហាំធ្វើអញ្ចឹង? គាត់ដឹងថាគាត់ត្រូវបានសន្យាដោយព្រះថាគាត់នឹងទទួលមរតកនៃរឿងទាំងមូល។ អាម៉ែន។ ដូច្នេះហើយ គង់ឬខ្ជួម ហេតុអ្វីយើងត្រូវយកចិត្តទុកដាក់? របស់ទាំងអស់ជាកម្មសិទ្ធរបស់យើង។ "មានពរហើយអស់អ្នកដែលស្លូតត្រង់ ដ្បិតពួកគេនឹងទទួលផែនដីជាមត៌ក។" វាទាំងអស់ជារបស់យើង ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ។ ដូច្នេះ ផ្តល់ឱ្យបុរសនូវជម្រើសដ៏ល្អបំផុត ប្រសិនបើគាត់ចង់បាន។ ប្រហែលជានោះហើយជាអ្វីដែលគាត់នឹងទទួលបាន។ ប៉ុន្តែវាទាំងអស់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក ជាអ្នកទទួលមរតកនៃសេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈការសន្យា។ វាជារបស់អ្នកទាំងអស់។

51 ដូច្នេះ សារ៉ា ស្ត្រីដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុតនៅក្នុងស្រុក នាងបានអង្គុយនៅទីនោះនៅលើភ្នំជាមួយប្តីរបស់នាងដូចដែលនាងគួរធ្វើ។ នាងធម្មតាប្រហែលជាស្លៀករ៉ូបកាលីកូ ធម្មតា ឬអ្វីដែលអ្នកចង់ហៅវា។ ខណៈនោះ លោកស្រី ឡុត ស្លៀកពាក់ដូចសេដ្ឋី។ ហើយប្តីរបស់នាងគឺជាអភិបាលក្រុង។ គាត់គឺជាចៅក្រមដែលអង្គុយនៅមាត់ទ្វារ។ នាងមានអ្វីគ្រប់យ៉ាង បានចូលរួមក្នុងរង្វង់កាត់ដេរ និងមានកាតពិធីជប់លៀងទាំងអស់ដែលបានកើតឡើងនៅក្រុងសូដុំម និងកូម៉ូរ៉ា។ ប៉ុន្តែសារ៉ាសប្បាយចិត្តជាងដែលបានរស់នៅជាមួយប្តីដោយចំណាយតិច ហើយដឹងថានាងនៅក្នុងព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ជាងការរីករាយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ ឬភាពរីករាយនៃទ្រព្យសម្បត្តិសម្រាប់មួយរដូវ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ នោះហើយជាពេលដែលព្រះយាងមក។

52 ហើយថ្ងៃណាមួយ អ្នកគ្រាន់តែប្រាកដថាអ្នកដើរផ្លូវខុស វានឹងតាមទាន់អ្នកនៅថ្ងៃណាមួយ។ អ្នកប្រហែលជាគិតថាអ្នកនឹងមានគ្រប់យ៉ាង។ អ្នកប្រហែលជា

គិតថាអ្នកកំពុងតែមកដល់ ប៉ុន្តែអ្នកមិនមែនទេ។ ប្រហែលជាវាត្រូវបានគ្រប ដណ្តប់ទាំងអស់ ប៉ុន្តែវាមិនត្រូវបានគ្របដណ្តប់ទេ។ ព្រះដឹងអ្វីៗទាំងអស់។ ទ្រង់ជ្រាបថាអ្នកពិតជាចង់សារភាពរឿងរបស់អ្នកឬអត់។ ទ្រង់ជ្រាបថាតើអ្នកពិតជាមានន័យថាអ្នកជឿទ្រង់ ហើយបានសង្គ្រោះ ហើយទទួលយកទ្រង់ឬអត់? ហើយអ្នករាល់គ្នាបានស្លាប់ទៅនឹងអ្វីៗនៃលោកិយ ហើយអ្នកបានរស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ទ្រង់ជ្រាបរឿងនោះ។

53 ឥឡូវនេះ យើងសង្កេតឃើញលោកអ័ប្រាហាំ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកកត់សម្គាល់វិញ្ញាណពិតនេះ។ អូ ពរជ័យទាំងមូលនៅទីនេះគឺព្រះគុណ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកអានជាមួយខ្ញុំឥឡូវនេះ ពីជំពូកទី ១៤នៃនិក្ខមនំ បន្តិច។

54 ឥឡូវនេះ រឿងដំបូងបានកើតឡើងនៅពេលដែលពួកគេចុះទៅដល់ទីនោះ ឡុតមានបញ្ហា។ ហេតុអ្វី? គាត់បានចេញពីព្រះទ័យរបស់ព្រះ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកជួបបញ្ហា ពេលអ្នកស្ថិតក្នុងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ នោះព្រះនឹងជួយអ្នកឱ្យចេញ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមានបញ្ហា ចេញពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ មានកិច្ចការតែមួយគត់ដែលត្រូវធ្វើ គឺត្រឡប់មកតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះម្តងទៀត។

55 ឥឡូវនេះ ស្តេចទាំងអស់បាននាំគ្នាមក ហើយពួកគេរកឃើញថាវាលទំនាបនៅទីនោះមានទឹកល្អ ហើយគេនឹងចុះទៅយកក្រុងសូដុមដ៏ចំណាស់តូចនេះឈ្មោះកូម៉ូរ៉ាយកទៅ។ ហើយពួកគេបានធ្វើវា។ ហើយនៅពេលគេចុះទៅគេក៏ទៅចាប់យកឡុតទៅជាមួយ។

56 ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកកត់សម្គាល់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទនៅទីនេះនៅក្នុងអ័ប្រាហាំ។ ឥឡូវសូមកត់សម្គាល់ខ១៤។

> *កាលអ័ប្រាហាំបានឮថា គេចាប់ក្មួយខ្លួនទៅ...*(យល់ទេ?) *...គេចាប់ក្មួយខ្លួនទៅជាឈ្លើយដូច្នោះ នោះគាត់នាំពួកបំរើទាំងប៉ុន្មាន ដែលកើតក្នុងផ្ទះគាត់ សុទ្ធតែជាមនុស្សថ្មើកសង្គ្រាម មានចំនួន៣១៨នាក់ លើកគ្នាចេញទៅដេញតាមគេរហូតដល់ដាន់។*

57 អូ! គំនិតដ៏មានពរនៃព្រះគុណ! អ័ប្រាហាំ ពេលប្អូនប្រុសរបស់គាត់ ទោះបីធ្លាក់ចេញពីព្រះគុណក៏ដោយ ទោះបីស្ថិតក្នុងស្ថានភាពឈប់ជឿក៏ដោយ នៅពេលគាត់ឮបែបនោះលោកិយក៏ចាប់យកគាត់ ក៏ចាប់គាត់បាន យកគាត់ទៅដើម្បី

សម្លាប់ អ័ប្រាហាំបានប្រព្រឹត្តដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទ។ គាត់បានមកកាន់ប្រដាប់អាវុធទាំងអស់របស់គាត់ដែលកើតនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ ហើយចាប់តាមពួកគេ ហើយដេញតាមរហូតដល់ក្រុងដាន់។ ហើយដាន់គឺជាផ្នែកអស្ចារ្យបំផុតនៃប៉ាឡេស្ទីន "ដាន់ ដល់ បៀរ-សេបា" ពីចុងម្ខាងទៅម្ខាងទៀត។ ហើយវាគឺជាប្រភេទនៃព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលដែលទ្រង់បានឃើញថាពិភពលោកបានយក...ត្រូវបានដួលរលំ ដែលទ្រង់ដេញតាមខ្មាំងសត្រូវដល់ទីបំផុត ដើម្បីទទួលយកពូជរបស់អ័ដាមដែលបានធ្លាក់មកវិញ។

58 ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកកត់សម្គាល់ឧបទ្ទាប់ តើព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលតាមរយៈគាត់យ៉ាងផ្អែមល្ហែមប៉ុណ្ណា។ មិនអីទេ ខទី ១៥ ឥឡូវនេះ។

> *រួចនាំ* (អស់ទាំង) *ទ្រព្យសម្បត្តិវិលមកវិញ ព្រមទាំងឡុតជាក្មួយ និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់ដែរ ទាំងពួកស្ត្រី និងមនុស្សទាំងអស់ផង។*

59 ពេលអ័ប្រាហាំបានតាមចាប់ខ្មាំងសត្រូវដែលបានយកប្អូនប្រុសរបស់គាត់ គាត់តាមចាប់គេគ្រប់ផ្លូវទូទាំងប្រទេស រហូតដល់ក្រុងដាន់ ហើយនាំយកអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់បានបាត់បង់ក្នុងការដួលរលំមកវិញ។

60 ពិតជារូបភាពដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលបានឮពីស្ថានសួគ៌ថាយើងបាត់បង់ ហើយបានមកតាមចាប់ខ្មាំងសត្រូវ រហូតដល់ឋាននរក ហើយចាប់យកព្រលឹងដែលបាត់បង់ ហើយបាននាំយើងត្រឡប់មកវិញ ហើយបានស្តារយើងវិញនូវអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងមានមុនការធ្លាក់ចុះ! យើងជាអ្នកឈប់ជឿព្រះ យើងដែលបានកើតមកជាកូនរបស់ព្រះ ដែលវង្វេងទៅជាកូនរបស់អារក្ស និងបានធ្វើ... បានដើរតាមលោកីយ ហើយប្រព្រឹត្តខុស ហើយរត់ដោយលោភលន់ដូចឡុតដែរ លក់សិទ្ធិពីកំណើតរបស់យើង ហើយដើរតាមអ្វីៗក្នុងលោកីយ។ ព្រះគ្រីស្ទបានយាងចុះមក។ ទោះបីជាធ្លាក់ចុះ ព្រះទ្រង់ជ្រាបពីដើមដំបូងថា អ្នកណានឹងបានសង្គ្រោះ ហើយអ្នកណាមិនបាន ដូច្នេះ ចូរចុះមកដេញតាមខ្មាំងសត្រូវតាមរយៈជីវិត ដោយសេចក្តីស្លាប់ តាមឋានសួគ៌ ចូលទៅក្នុងនរក។ ហើយគ្រប់វិធីពីសិរីល្អទៅឋាននរក ហើយបានកាន់កាប់—អំណាចនៃឋាននរក និងមានកូនសោដែលនៅឆ្ងាយពីអារក្ស ហើយបានរស់ឡើងវិញ ហើយបានត្រឡប់មកមនុស្សជាតិវិញ ដើម្បីឲ្យគាត់អាចជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះម្តងទៀត។

61 ឃើញព្រះវិញ្ញាណនៅក្នុងអ័ប្រាហាំនៅទីនោះ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទយាង មកជាមួយគាត់ទេ?

62 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកកត់សម្គាល់បន្តិចបន្ថែមទៀត ដូចដែលយើងបាន អាន។

កាលគាត់បានត្រឡប់មកពីវាយកេដូឡោមើរ និងពួកស្តេចដែល នៅជាមួយនឹងទ្រង់វិញហើយ នោះស្តេចក្រុងសូដុំម *ក៏...ចេញមក... ទទួលគាត់ នៅត្រង់វាលច្រកភ្នំសាវេ គឺជាច្រកភ្នំនៃស្តេច។*

63 ពួកគេបានចេញទៅក្រៅ។ ស្តេចក្រុងសូដុំមត្រូវបានគេយកមកវិញ។ ប្អូនប្រុសរបស់គាត់ត្រូវបាននាំយកមកវិញ។ កុមារត្រូវបាននាំយកមកវិញ។ ស្តេចទាំងឡាយចេញពីទីនេះទៅជួបលោក។ ហើយនៅទីនេះក៏ជាកន្លែងដែលខ្ញុំចង់ទៅដល់ សារឥឡូវនេះ។ មើលនៅទីនេះ។

ហើយ—ម៉ិលគីស្សាដែក ជាស្តេចក្រុងសាឡិម (ស្តេចក្រុង យេរូសាឡឹម ជាស្តេចនៃសេចក្តីសុខសាន្ត) *ក៏នាំយកនំប៉័ង និងស្រា ទំពាំងបាយជូរមក: ព្រោះទ្រង់ជាសង្ឃរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត។*

ទ្រង់ប្រទានពរដល់គាត់ថា សូមឲ្យអ័ប្រាហាំបានពរពីព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី:

64 ម៉ិលគីស្សាដែក ជាស្តេចនៃសាឡឹម ក៏បានតំណាងអង្គទ្រង់ក្នុងចំណោមស្តេចដទៃទៀតដែរ។ ហើយសូមកត់សម្គាល់ថា ការប្រយុទ្ធបានចប់ហើយ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនៅក្នុងអ័ប្រាហាំ ជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលបាននាំប្អូនប្រុសរបស់គាត់ដែលបានធ្លាក់ខ្លួនមកវិញ បន្ទាប់មកបានធ្វើឲ្យគាត់ត្រឡប់មកសភាពត្រឹមត្រូវវិញចំពោះអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់បានបាត់បង់។ គាត់បានយកវាមកវិញ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើ គាត់បាននាំនូវនំប៉័ង និងស្រា ដែលជាការប្រកបរួបរួម។ អ្នកមើលមិនឃើញថាម៉ិលគីស្សាដែកជានរណាទេឬ? វាគឺជាព្រះ។ បាននាំយកការរួបរួម បន្ទាប់ពីសមរភូមិ។

65 ឥឡូវនេះ សូមឲ្យយើងត្រឡប់ទៅ ម៉ាថាយ ២៦:២៦ វិញជាប្រញាប់ ហើយមើលអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលនៅទីនេះអំពីរឿងនោះ។ នៅក្នុងសៀវភៅ

ម៉ាថាយ ជំពូកទី២៦ និងខទី ២៦ផងដែរ យើងចង់អានបន្តិចនៅទីនេះ។ មិនអីទេ ម៉ាថាយ ២៦:២៦។

បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូយាងមកជាមួយនឹងពួកគេទៅកន្លែងមួយឈ្មោះ កុលកូថា កូលកូថា ឬ *កេតសេម៉ានី* (ខ្ញុំមានន័យដូច្នេះ) *រួច*មានបន្ទូល*ទៅកាន់ពួក*សិស្ស*ថា: អ្នករាល់គ្នាអង្គុយនៅទីនេះ* ពេលខ្ញុំទៅអធិស្ឋាន។

66 ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំអានបទគម្ពីរខុស។ ម៉ាថាយ ជំពូកម្ភៃ...ខទី២៦នៃជំពូកទី២៦។ បើអ្នកណាម្នាក់មានវា អានវាឱ្យខ្ញុំ បើអ្នក—ប្រសិនបើអ្នកអាចរកវាបាន។ ត្រឹមតែមួយនាទី។ នេះគឺជាប្រភេទដ៏ស្រស់ស្អាតនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នកខកខានវាទេ។ នៅទីនេះយើងមាន។ មានហើយ បងស្រី។

គ្រាដែលកំពុងតែបរិភោគ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យកនំបុ័ង ហើយកាលទ្រង់បានប្រទានពរ...

តើវាជាអ្វី? ការប្រយុទ្ធបានបញ្ចប់។

...នោះក៏កាច់ ប្រទានទៅពួកសិស្ស ដោយព្រះបន្ទូលថា ចូរយក*បរិភោគចុះ នេះហើយជារូបកាយខ្ញុំ។*

67 ឃើញមិុលគីស្សាដែកទេ? រាប់រយឆ្នាំមុន នៅពេលដែលទ្រង់បានជួបអ័ប្រាហាំ បន្ទាប់ពីការប្រយុទ្ធបានបញ្ចប់ ទ្រង់បានប្រទាននំបុ័ង និងស្រា។ ហើយនៅទីនេះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ប្រទានដល់ពួកសិស្ស ក្រោយពីការប្រយុទ្ធដ៏លំបាករបស់ទ្រង់បានបញ្ចប់ ទ្រង់បានប្រទាននំបុ័ង និងស្រាដល់គេ។ មើល។ មើលអនាគតដែលនឹងមកដល់។

រួចទ្រង់យកពែងមកប្រទានពរ ក៏ហុច—ទៅឲ្យគេ ដោយព្រះបន្ទូលថា ចូរបរិភោគពីពែងនេះទាំងអស់គ្នាចុះ

*ដ្បិតនេះជាឈាមខ្ញុំ គឺជាឈាមនៃសញ្ញាថ្មី ដែលបានច្រួចចេញសំរាប់...*មនុស្សជាច្រើន*ប្រយោជន៍នឹងផ្តាច់បាប។*

តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ពីនេះតទៅមុខ ខ្ញុំមិនផឹកពីផលផ្លែទំពាំងបាយជូរទៀតទេ ដរាបដល់ថ្ងៃណាដែលខ្ញុំនឹងផឹកជាថ្មីជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងនគរព្រះវរបិតានៃខ្ញុំ។

68 យើងនៅក្នុងសមរភូមិឥឡូវនេះ។ យើងបន្ទាប់ពីបងប្អូនដែលបានដួលចុះរបស់យើង គឺថាព្រះមុនការចាប់កំណើតនៃផែនដី បានឃើញ និងកំណត់ទុកជាមុនដល់ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយអ្វីៗនៃលោកិយបានធ្វើឱ្យគាត់ជាប់នៅក្នុងខ្យល់កួច។ គាត់ចេញចូលក្នុងសង្គម និងថ្នាក់ក្រុម គាត់និងប្រពន្ធគាត់ ដើរឡើងចុះតាមដងផ្លូវ ជក់បារី ផឹកស្រា និងជិះឡាន ព្យាយាមស្វែងរកសន្តិភាព។ ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងយើង ដូចជានៅក្នុងអ័ប្រាហាំ យើងបានដើរតាមគាត់។ ជាមួយនឹងគ្រឿងសស្ត្រាវុធទាំងអស់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ទេវតានៃព្រះបានបោះជំរុំព័ទ្ធជុំវិញ ពួកយើងបានទៅនាំយកប្អូនប្រុសរបស់យើងដែលបានធ្លាក់ចុះមកវិញ។

69 ហើយនៅពេលដែលការប្រយុទ្ធគ្នាត្រូវបានបញ្ចប់ យើងនឹងជួបលោកម៉ិលគីស្សាដែកម្តងទៀត សូមថ្វាយព្រះពរព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានប្រទានពរដល់អ័ប្រាហាំនៅទីនោះ ហើយបានប្រទានពរដល់គាត់ ព្រមទាំងឲ្យនំប៉័ង និងស្រាទំពាំងបាយជូរដល់គាត់។ ហើយនៅពេលដែលការប្រយុទ្ធបានបញ្ចប់ យើងនឹងជួបទ្រង់។ យើងខ្ញុំដែលជាអ្នកទទួលមត៌កនៃសេចក្តីសន្យារបស់លោកអ័ប្រាហាំ គឺជាអ្នកទទួលមរត៌ករួមជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ នឹងទៅជួបទ្រង់នៅចុងផ្លូវម្ខាង ហើយយកនំប៉័ងនិងស្រាទំពាំងបាយជូរមកវិញ នៅពេលដែលសមរភូមិចប់។

70 តើម៉ិលគីស្សាដែកជានរណា? "បុគ្គលដែលគ្មានឪពុក គ្មានម្តាយ គ្មានថ្ងៃចាប់ផ្តើម ឬទីបញ្ចប់នៃជីវិត។" គាត់នឹងនៅទីនោះដើម្បីផ្តល់ការប្រកបរួបរួមម្តងទៀត។ អ្នកយល់ទេ?

71 នៅពេលដែលយើងក្រោកឡើង នៅពេលយប់ណាមួយដែលយើងមកជុំគ្នាទទួលការប្រកបរួបរួមពីដៃអ្នកបម្រើព្រះ តំណាងឱ្យយើងជឿលើការសុគត ការបញ្ចុះសព និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដែលបាំងដោយវាំងននោះ រូបកាយរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានគ្រប់ចូល ព្រះជាម្ចាស់អើយ យើងយកវាធ្វើជាតំណាង "យើងបានស្លាប់ទៅនឹងរឿងរ៉ាវនៃលោកិយ ហើយបានកើតជាថ្មីនៃព្រះវិញ្ញាណ។" ហើយយើងដើរជាមួយនឹងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកជឿទាំងអស់មកជាមួយគ្នា។

72 ពេលដែលការប្រយុទ្ធដ៏ធំត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយយើងនឹងឡើងមកជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទម្តងទៀត យើងនឹងទទួលការប្រកបរួបរួមជាមួយនឹងទ្រង់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រនៃព្រះ ជាថ្មីម្តងទៀត ហើយបរិភោគសាច់ និងផឹកស្រានៃទំពាំងបាយជូរម្តងទៀតនៅក្នុងព្រះរាជ្យនៃព្រះ។ អូ! មានម៉ិលគីស្សាដែក។ នោះហើយដែលជាទ្រង់។

73 ឥឡូវសូមអានបន្តិចទៀតអំពីទ្រង់នៅទីនេះ និងខទី១៨។

> *ហើយម៉ិលគីស្សាដែកជាស្តេចក្រុងសាឡិម ក៏នាំយកនំបុ័ង និងស្រាទំពាំងបាយជូរមកៈ*...(អ្នកយល់ទេ?)...*ពីព្រោះទ្រង់ជាសង្ឃរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត។*
>
> *ទ្រង់ប្រទានពរដល់គាត់ ថា សូមឲ្យ*អ័ប្រាហាំ*បានពរពីព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដីៈ*
>
> *ហើយទ្រង់បានប្រទានពរដល់គាត់...ហើយគាត់បានប្រទានពរ...*
>
> *ហើយសូមព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតបានប្រកបដោយព្រះពរ ជាព្រះដែល*បាន*ប្រគល់ខ្មាំងសត្រូវ មកក្នុងកណ្តាប់ដៃឯង។ រួចគាត់ក៏ថ្វាយ*១ភាគក្នុង១០ *ពីគ្រប់របស់ទាំងអស់ដល់ទ្រង់។*

គាត់បានថ្វាយមួយភាគដប់ដល់ម៉ិលគីស្សាដែក។ អ័ប្រាហាំឲ្យគាត់មួយភាគដប់នៃការរឹបអូសបាន។

74 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកកត់សម្គាល់នៅទីនេះ នៅពេលដែលប៉ុលបន្តដោយផ្តល់នូវប្រវត្តខ្លះសម្រាប់មេរៀននាពេលខាងមុខឥឡូវនេះ។

> *ឯស្តេចក្រុងសូដុំមក៏មានព្រះបន្ទូលនឹង*អ័ប្រាហាំ*ថា ចូរឲ្យតែមនុស្សមកខ្ញុំបានហើយ ឯរបស់ទ្រព្យទាំងប៉ុន្មាន ចូរយកទុកជារបស់ផងអ្នកចុះ។*

ឥឡូវនេះ ស្តេចក្រុងសូដុំមមានរាជឱង្ការថាៈ "ឥឡូវនេះ អ្នកគ្រាន់តែប្រគល់មនុស្សរបស់ខ្ញុំមកវិញ ហើយអ្នកយករបស់ទាំងអស់ទុកខ្លួនឯងចុះ។"

> *តែ*អ័ប្រាហាំ*គាត់ទូលទៅស្តេចសូដុំមថា ទូលបង្គំបានលើកដៃស្បថចំពោះព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត...*

អែល អ៊ីលីយ៉ុង "ជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដីថា" នៅទីនោះ។

...ជាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដីថា

ទូលបង្គំនឹងមិនយកអ្វីសោះ សូម្បីតែចេស១សរសៃ ឬខ្សែស្បែកជើង១...

គាត់មិនមានយុទ្ធនាការធំដើម្បីយកលុយទេ។ គាត់គ្រាន់តែចង់បានប្អូនប្រុសរបស់គាត់ដែលដួលចុះត្រឡប់មកវិញ។

...ឬអ្វីៗរបស់ទ្រង់ឡើយ ខ្លាចក្រែងទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា អញបានធ្វើឲ្យអ័ប្រាហាំទៅជាអ្នកមានៈ

សូមយកតែរបស់ណាដែលពួកបាវបំរើបានទទួលទានទៅហើយប៉ុណ្ណោះ ឯចំណែកពួកមនុស្សដែលបានចេញទៅជាមួយនឹងទូលបង្គំនេះ...

75 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកកត់សម្គាល់ អ័ប្រាហាំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមិនយកសូម្បីខ្សែស្បែកជើង១ឡើយ។" គាត់មិនបានច្បាំងនឹងសង្គ្រាម ដើម្បីរកលុយបានច្រើន។ ហើយការប្រយុទ្ធពិតប្រាកដមិនត្រូវបានធ្វើឡើងដោយចេតនាអាត្មានិយមទេ។ សង្គ្រាមមិនមែនប្រយុទ្ធដើម្បីលុយទេ។ សង្គ្រាមត្រូវបានប្រយុទ្ធដើម្បី—សម្រាប់ហេតុផល សម្រាប់គោលការណ៍។ បុរសប្រយុទ្ធដើម្បីគោលការណ៍។ ពេលលោកអ័ប្រាហាំចេញទៅទទួលលោកឡុត គាត់មិនបានចេញទៅក្រៅទេ ព្រោះគាត់ដឹងថាគាត់អាចវាយស្តេចទាំងអស់បាន គាត់បានចេញទៅតាមគោលការណ៍ "ជួយសង្គ្រោះប្អូនប្រុសរបស់គាត់។"

76 ហើយអ្នកបម្រើព្រះណាដែលត្រូវបានបញ្ជូនចេញក្រោមការបើកសម្តែងពីស្តេចនៃស្ថានសួគ៌ នោះនឹងមិនទៅរកលុយឡើយ គាត់ក៏មិនទៅបង្កើតព្រះវិហារធំៗ ហើយក៏មិនទៅបំផុសនិកាយដែរ។ គាត់នឹងដើររកតែគោលការណ៍មួយ ហើយនោះគឺ "ដើម្បីយកបងប្អូនដែលបានដួលនោះមកវិញ។" មិនថាគាត់ទទួលបានប្រាក់មួយកាក់ក្នុងតង្វាយ ឬថាគាត់មិនបានសោះ វានឹងមិនមានភាពខុសគ្នាបន្តិចបន្តួចចំពោះគាត់ទេ។

77 ដូចដែលខ្ញុំនិយាយថា "សង្គ្រាមពិតប្រាកដត្រូវបានប្រយុទ្ធ និងវាយដើម្បីគោលការណ៍ មិនមែនដើម្បីលុយទេ។" ហើយបុរស និងស្ត្រីដែលចូលរួមព្រះវិហារហើយចូលមកក្នុងព្រះវិហារ ដើម្បីឱ្យមានប្រជាប្រិយភាព ពីព្រោះ*ដូណេស*ជា

កម្មសិទ្ធិនៅទីនោះ ឬពួកគេផ្លាស់ប្តូរព្រះវិហាររបស់ពួកគេពីព្រះវិហារតូចមួយទៅព្រះវិហារធំ អ្នកកំពុងធ្វើវាសម្រាប់ការជម្រុញអាត្មានិយម ហើយគោលការណ៍ត្រឹមត្រូវមិននៅពីក្រោយវាទេ។ អ្នកគួរតែសុខចិត្តឈរនៅសមរភូមិ។

78 នៅក្នុងរោងឧបោសថនេះ ពេលមានរឿងខុសប្រក្រតី ហើយអ្នកទាំងប្រុសស្រីនឹងរត់ទៅរកកន្លែងផ្សេង ឬដាក់ចេញរហូតដល់ការច្របូកច្របល់តិចតួច ឬការល្បួងចប់ មានអ្វីខុសជាមួយបទពិសោធន៍របស់អ្នក។ ត្រូវហើយ។

79 យើងមានទម្លាប់នៅទីនេះ។ យើងមានមួយ—យើងមានលំដាប់លំដោយនៅទីនេះ។ ក្រុមជំនុំនេះផ្អែកលើគោលការណ៍នៃព្រះគម្ពីរ។ បើមានអ្នកណាម្នាក់នៅទីនេះធ្វើមិនត្រូវ ហើយអ្នកគិតថាមិនត្រឹមត្រូវ អ្នកទៅរកគាត់ ហើយនិយាយជាមួយគាត់។ បើអ្នកមិនអាចផ្សះផ្សាគាត់បានទេ ចូរយកបងប្អូនទៅជាមួយមួយ ឬពីរទៀត។ ប្រសិនបើគាត់មិនត្រូវបានផ្សះផ្សាទេ ចូរប្រាប់វាទៅពួកជំនុំ។ ហើយក្រុមជំនុំនឹងបណ្តេញគាត់ចេញ លែងមានការប្រកបជាមួយគាត់ទៀតហើយ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថាៈ "អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកស្រាយនៅលើផែនដី ខ្ញុំនឹងស្រាយនៅស្ថានសួគ៌។"

80 នោះហើយជាមូលហេតុដែលអ្នកមានបញ្ហាច្រើន ដោយសារអ្នកមិនធ្វើតាមគោលការណ៍គម្ពីរ។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់នៅក្នុងព្រះវិហារបង្កការរំខាន ឬមានបញ្ហាអ្វីមួយ វាមិនមែនជាកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកក្នុងការនិយាយអំពីបុរសនោះ ឬស្ត្រីនោះទេ។ វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកក្នុងការទៅរកបុរស ឬស្ត្រីនោះ ហើយប្រាប់គាត់ពីកំហុសរបស់គាត់។ ហើយបើគាត់មិនស្តាប់អ្នកទេ ចូរយកមួយផ្សេងទៀតទៅជាមួយ។ បើគាត់នឹងមិនស្តាប់វាទេ បន្ទាប់មកក្រុមជំនុំដោះលែងគាត់។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "អ្វីដែលអ្នកស្រាយនៅលើផែនដី ខ្ញុំនឹងស្រាយនៅស្ថានសួគ៌។ អ្វីដែលអ្នកចងនៅលើផែនដី ខ្ញុំនឹងចងនៅស្ថានសួគ៌។" នោះជាអំណាចរបស់ពួកជំនុំ។

81 នៅទីនេះកាលពីមិនយូរប៉ុន្មាន មិត្តអ្នកអធិប្បាយដ៏ល្អរបស់ខ្ញុំ គាត់មានកូនប្រុសម្នាក់ ហើយក្មេងប្រុសនោះបានទៅព្រះវិហារ ដែលជាព្រះវិហាររបស់គាត់ផ្ទាល់។ គាត់បានទៅកន្លែងមួយដែលគាត់ចាប់ផ្តើមរត់ជុំវិញជាមួយនឹងក្មេងស្រីតូចម្នាក់ដែលជក់បារី និងផឹកស្រា ហើយបន្តដំណើរ។ គ្រូអធិប្បាយបាននិយាយថា "ជាការពិតណាស់ នោះជារឿងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។" ជាមិត្តសម្លាញ់របស់ខ្ញុំ

ហើយជាក្មេងប្រុសដ៏ស្រស់ស្អាតម្នាក់។ ប៉ុន្តែ គាត់បានពេញចិត្តនឹងនារីវ័យក្មេងទាំងអស់ ហើយនាងបានរៀបការ មានកូនខ្លះ ប្ដីនាងនៅរស់។ គាត់ខ្លាចថាពួកគេនឹងមាន...ក្មេងប្រុសនោះនឹងរៀបការជាមួយនាង។ ដូច្នេះហើយប្អូនប្រុសត្រូវបានខ្ទេចខ្ទាំចិត្ត។ ហើយគាត់បាននិយាយមកខ្ញុំថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទៅរកកូន*ប្រុស-ម្នាក់*របស់ខ្ញុំនេះ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកនិយាយជាមួយគាត់។"

82 ខ្ញុំបាននិយាយថា "បងប្រុស..." ខ្ញុំស្ទើរតែហៅឈ្មោះគាត់។ "អ្នកមានវិធីប្រសើរជាងនេះ។ កុំបញ្ជូនខ្ញុំ។ បើក្មេងនោះមិនរស់នៅល្អទេ ហើយក្រុមជំនុំបានឃើញគាត់ធ្វើខុស បន្ទាប់មកវាជារឿងសម្រាប់ក្រុមជំនុំដើម្បីធ្វើការនេះ។ វានៅជាមួយក្រុមជំនុំអ្នកសម្រេច។ ហើយក្រុមជំនុំក៏ទៅប្រាប់គាត់។"

83 ដូច្នេះ គាត់ក៏នាំបងប្រុសម្នាក់ ហើយទៅប្រាប់គាត់។ ហើយគាត់ក៏ត្រឡប់មករកបងប្រុសវិញ ប្រាប់គាត់ថាគាត់កំពុងធ្វើរឿងផ្ទាល់ខ្លួន ឱ្យគាត់ធ្វើដូចគ្នា។ គាត់យកបងប្រុសម្នាក់ទៀត ពីរនាក់ទៀត ឌីកុនពីរនាក់បានទៅប្រាប់ក្មេងប្រុសនោះ។ គាត់នឹងមិនស្ដាប់វាទេ។ ពួកគេបានប្រាប់វាទៅក្រុមជំនុំ។ ហើយគាត់មិនដែលមកអស់រយៈពេលជាច្រើនយប់ ដើម្បីផ្សះផ្សាជាមួយក្រុមជំនុំបន្ទាប់ពីអំពើបាបរបស់គាត់ត្រូវបានប្រាប់នៅមុខក្រុមជំនុំ។ បន្ទាប់មក ក្រុមជំនុំបានដោះលែងគាត់។

84 ហើយប្រហែលមួយខែចាប់ពីពេលនោះមក គាត់មានជំងឺរលាកសួត ហើយគ្រូពេទ្យបាននិយាយថា "លើលោកនេះមិនមានឱកាសរស់ទេ។" បន្ទាប់មកគាត់បានលូនត្រឡប់មកវិញ។ ព្រះដឹងពីរបៀបធ្វើវា។

85 យើងព្យាយាមធ្វើវាដោយខ្លួនឯង "អូ អ្នកគួរតែទាត់ *អ្នកនេះ-និង-អ្នកនេះ* ចេញពីព្រះវិហារ។ អ្នកគួរធ្វើ*បែបនេះ បែបនោះ ឬផ្សេងទៀត*។" តើអ្នកបានធ្វើចំណែករបស់អ្នកក្នុងនាមជាក្រុមជំនុំសម្រាប់វាហើយឬនៅ? អ្នកនៅទីនោះ។ នោះជាវិធីធ្វើឲ្យពួកគេវារត្រឡប់មកវិញ បង្វែរពួកគេទៅអារក្សម្ដង។

86 តើប៉ុលបាននិយាយយ៉ាងណាអំពីបុរសម្នាក់នេះនៅទីនោះដែលរស់នៅជាមួយម្ដាយចុងរបស់គាត់? ពួកគេមិនអាចធ្វើឱ្យគាត់ផ្សះផ្សាបានទេ។ បាននិយាយថា "ប្រគល់គាត់ទៅអារក្ស។" ចាំមើលថាមានអ្វីកើតឡើង។ ហើយក្នុងសំបុត្របន្ទាប់ពីប៉ុលបានសរសេរ បុរសម្នាក់នេះបាននិយាយត្រង់មក។ ប្រាកដណាស់។ ព្រះមានរបៀបធ្វើការទាំងនេះ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែធ្វើតាមច្បាប់របស់ទ្រង់។

87 បើមានអ្វីខុសឆ្គងក្នុងក្រុមជំនុំ ប្រសិនបើវាស្ថិតក្នុងក្រុមជំនុំ បងប្អូនម្នាក់ៗ។ ប្រសិនបើនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឌីកុន មានឌីកុនម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាមិនប្រព្រឹត្តទេ ឌីកុនម្នាក់ទៀតមកជួបប្រជុំ ព្យាយាមផ្សះផ្សាបងប្រុស ប្រាប់គាត់ពីអ្វីដែលគាត់កំពុងធ្វើ។ ឬសមាជិកម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នក មិនថាអ្នកជានរណាក៏ដោយ។ បន្ទាប់មកត្រូវនាំមកចំពោះមុខគាត់។ បើគាត់មិនធ្វើទេ មកប្រាប់គ្រូគង្វាល។ បន្ទាប់មក គាត់ត្រូវបានដោះលែងចេញពីក្រុមជំនុំ ហើយបន្ទាប់មកឲ្យគាត់ធ្វើដូចជាសាសន៍ដទៃ និងជាអ្នកយកពន្ធ។ បន្ទាប់មកមើលព្រះអម្ចាស់ទៅធ្វើការលើគាត់។ សូមមើល នោះហើយជាពេលដែលគាត់ត្រលប់មកខ្លួនគាត់វិញ។ នោះហើយជាពេលដែលគាត់វារចូលទៅ។ ប៉ុន្តែយើងព្យាយាមធ្វើវាដោយខ្លួនឯងអ្នកដឹងទេ ព្យាយាមធ្វើវា...គ្រប់វិធីដែលយើងគួរធ្វើ ឥឡូវនេះ យើងមិនដែលជោគជ័យទេ។

88 ឥឡូវនេះ ម៉ិលគីស្សាដែក ដែលជាស្តេចនៃសាឡឹម ព្រះអង្គម្ចាស់ ជាសង្ឃនៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត បានជួបអ័ប្រាហាំ ហើយបានប្រទានពរដល់គាត់។ ហើយបានថ្វាយដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ដល់ទ្រង់ អ័ប្រាហាំបានធ្វើ។ ហើយទ្រង់គឺជាស្តេចនៃសាឡឹម។ ហើយទ្រង់បានយកនំបុ័ង និងស្រាទំពាំងបាយជូរមកជាការប្រកបរួបរួម រួចប្រគល់វាទៅឲ្យអ័ប្រាហាំ ក្រោយការច្បាំង បន្ទាប់ពីពួកគេឈ្នះ។

89 ឥឡូវនេះ "សង្គ្រាមទាំងអស់" ដូចដែលខ្ញុំនិយាយ "ត្រូវបានតស៊ូដើម្បីគោលការណ៍។" ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកមានសង្គ្រាមខ្លះនៅក្នុងក្រុមជំនុំ វាត្រូវតែជាគោលការណ៍ត្រឹមត្រូវ។ អ្នកត្រូវតែតស៊ូដើម្បីអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។ ហើយសមាជិករក្រុមជំនុំម្នាក់ៗត្រូវធ្វើដូច្នោះ។ ឥឡូវនេះ ការបង្រៀននេះគឺសម្រាប់ក្រុមជំនុំ។ នោះគឺជាអ្វីដែលយើងនៅទីនេះដើម្បីធ្វើ។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនេះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺសម្រាប់ គឺសម្រាប់ក្រុមជំនុំ។

90 កុំឲ្យអ្វីមករារាំងក្រុមជំនុំនេះឡើយ។ បើវារារាំងមែន អ្នករាល់គ្នា មានទោសហើយ។ ហើយអ្នក នៅក្នុងក្រុមជំនុំផ្សេងគ្នារបស់អ្នក ប្រសិនបើមានអ្វីមួយខុសនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់អ្នក អ្នកមានកំហុស ដោយសារអ្នកជាអ្នកត្រួតពិនិត្យក្រុមជំនុំនោះ។ វាមិនអាស្រ័យលើគ្រូគង្វាលទេ។ វាមិនអាស្រ័យលើក្រុមប្រឹក្សាឌីកុនទេ។ វាអាស្រ័យលើអ្នក ជាអ្នកទៅជួបបងប្រុសនោះ ហើយមើលថាតើអ្នកអាចឱ្យគាត់ផ្សះផ្សាបាន។ បើមិនអីទេ យកពីរទៅបីទៅជាមួយ រួចត្រលប់

មកវិញ។ បើគាត់នឹងមិនស្ដាប់ទេ ចូរប្រាប់វាទៅព្រះវិហារ។ បន្ទាប់មក គាត់ត្រូវបានគេបណ្ដេញចេញពីព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប្រសិនបើអ្នកបណ្ដេញគាត់នៅទីនោះ ខ្ញុំនឹងច្រានគាត់ចោលនៅទីនេះ ប្រសិនបើអ្នកបានឆ្លងកាត់លំដាប់លំដោយនេះ។" បន្ទាប់មក ទ្រង់នឹងបង្វែរអារក្សឱ្យទៅគាត់ ដើម្បីសាងសង់...ការបំផ្លាញសាច់របស់គាត់។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់នឹងត្រឡប់មកវិញ។ ត្រូវហើយ។ នោះជាវិធីធ្វើឱ្យគាត់ត្រឡប់មកវិញ។ ប្រសិនបើគាត់ជាកូនរបស់ព្រះ គាត់នឹងត្រឡប់មកវិញ។ ប្រសិនបើគាត់មិនមែន ហេតុអ្វី—ហេតុអ្វី គឺគាត់នឹងបន្ត ហើយបន្ទាប់មកអារក្សនឹងបញ្ជូនគាត់ទៅកន្លែងដ៏អស់កល្បរបស់វា។

91 ឥឡូវនេះ ការជម្រុញរបស់វាគឺ។ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែយកវាសម្រាប់នរណាម្នាក់ នោះវាខុសគ្នា។ តែ បើបុរសនោះមានកំហុស! ឡុតបានចុះទៅហើយបានដួលចុះ ទោះបីគាត់ជាជនជាតិហេព្រើរក៏ដោយ។ គាត់បានធ្លាក់ចុះ ហើយឈប់ជឿព្រះ។ គាត់មានព្រះគុណ ប៉ុន្តែគាត់បានធ្លាក់ចេញពីវា។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានចេញទៅ...និងឡុត—ឡុតបានសង្គ្រោះ។ កុំគិតថាឡុតមិនបានសង្គ្រោះឡើយ។ គាត់បាន។ ព្រោះ គ្រប់ពេលដែលគាត់នៅកន្លែងខុស ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "អំពើបាបរបស់ក្រុងសូដុំមបានធ្វើឱ្យព្រលឹងដ៏សុចរិតរបស់គាត់បានញាប់ញ័រជារៀងរាល់ថ្ងៃ។" ឥឡូវនេះ សាច់ឈាមរបស់គាត់កំពុងធ្វើរឿងមួយ។ ហើយអ្វីទៅជាទីបញ្ចប់របស់គាត់? គាត់បាននាំមកនូវភាពអាម៉ាស់ថែមទៀត។ ប្រពន្ធគាត់ប្រែក្លាយទៅជាបង្គោលអំបិល។ គាត់មានកូនជាមួយកូនស្រីរបស់គាត់។ ដូច្នេះ អ្នកអាចឃើញពីអ្វីដែលគួរឲ្យអាម៉ាស់ ព្រោះគាត់បានធ្លាក់ពីព្រះគុណ ហើយមិនបានស្ដារខ្លួនគាត់ឡើងវិញទេ។ ហើយព្រះត្រូវយកគាត់ចេញពីផែនដី។

92 ប៉ុន្តែគាត់នៅតែជាបងប្អូនដែលដួលចុះ ហើយអ័ប្រាហាំបានធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់អាចធ្វើបានដើម្បីនាំគាត់មកវិញ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណគង់នៅក្នុងអ័ប្រាហាំ គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលគង់នៅក្នុងក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ។ មិនថាបងប្រុសបានធ្វើអ្វីទេ អ្នកនឹងធ្វើឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីនាំគាត់ត្រឡប់មកក្នុងការប្រកបរបស់ព្រះគ្រីស្ទម្ដងទៀត។ មិនថាគាត់ធ្វើអ្វីទេ អ្នកនឹងព្យាយាម។

93 ឥឡូវនេះ យើងចង់កត់សម្គាល់នៅទីនេះម្ដងទៀត នៅពេលដែលយើងបន្តជាមួយនឹងមេរៀននៃម៉ិលគីស្សាដែកនេះ សង្ឃដ៏អស្ចារ្យនៃសាឡឹមនេះ និងជា

ម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី។ ឥឡូវនេះ ជាដំបូង:

> *លោកគ្មានមាតា បិតា គ្មានពង្សាវតារទេ ក៏គ្មានថ្ងៃកំណើត ឬថ្ងៃស្លាប់ដែរ លោកមានភាពដូចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ក៏នៅជាសង្ឃជារៀងរាបដរាបតទៅ។*

ឥឡូវនេះមើល។ ទ្រង់មិនមែនជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះទេ ទ្រង់ជាព្រះនៃព្រះរាជបុត្រា។ ទ្រង់មិនមែនជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះទេ ម៉ិលគីស្សាដែកមិនមែនទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ជាព្រះវរបិតានៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

94 ឥឡូវនេះ រូបកាយនេះដែលទ្រង់មាន ទ្រង់បានបង្កើត។ វាមិនត្រូវបាននាំមកតាមរយៈស្ត្រី។ ដូច្នេះជាមួយនឹងរូបកាយដែលបានបង្កើតនោះ ទ្រង់មិនអាច... រូបកាយខ្លះដែលទ្រង់បានបង្កើត ទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បីបង្ហាញអង្គទ្រង់។

"គ្មានមនុស្សណាអាចឃើញព្រះម្តងណាទេ។ ព្រះជាវិញ្ញាណ។" ភ្នែកមនុស្សរមែងមើលមិនឃើញវត្ថុទាំងនោះទេ លើកតែវាមានទម្រង់ដូចជាបង្គោលភ្លើង ឬអ្វីក៏ដោយ ឬក្នុងទម្រង់នៃអ្វីដែលគេឃើញដោយការនិមិត្ត។ ប៉ុន្តែ...ព្រះត្រូវបង្ហាញអង្គទ្រង់តាមមធ្យោបាយណាមួយ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់អ័ប្រាហាំ ក្នុងទម្រង់ជាបុរស។ ទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់ម៉ូសេ ក្នុងទម្រង់ជាមនុស្ស។ ទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់កូនចៅអ៊ីស្រាអែល ក្នុងទម្រង់ជាបង្គោលភ្លើង។ ទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់យ៉ូហានបាទីស្ទ ក្នុងទម្រង់ជាសត្វព្រាប។ អ្នកឃើញទេ ទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងទម្រង់ទាំងនោះ។

នៅពេលដែលទ្រង់កំពុងបង្ហាញអង្គទ្រង់ក្នុងទម្រង់ជាបុរស ជាស្តេចនៃសាឡឹម ក្រុងយេរូសាឡឹម មិនមែនជាក្រុងយេរូសាឡឹមនៅលើផែនដីទេ គឺជាក្រុងយេរូសាឡឹមនៅស្ថានសួគ៌។ ទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ក្នុងទម្រង់នោះ។ ទ្រង់ត្រូវបានបង្កើតឡើង "មានភាពដូចជា" ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

95 ឥឡូវនេះ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះត្រូវមកតាមរយៈស្ត្រី ដើម្បីត្រូវបានបង្កើតនៅទីនេះ ដោយផ្ទៃពោះរបស់ស្ត្រី ដោយតាមរយៈរឿងដដែលទើបនាំឱ្យស្លាប់។

96 ហើយទ្រង់មិនអាចមកតាមរយៈការបង្កើតដូចព្រះបានធ្វើកាលពីដើមឡើយ។ នៅពេលដែលព្រះបានបង្កើតមនុស្សនៅដើមដំបូង ស្ត្រីមិនមានអ្វីពាក់ព័ន្ធជាមួយវាទេ។ ព្រះគ្រាន់តែមានបន្ទូលថា "សូមឱ្យមាន" ហើយបុរសម្នាក់បានមកពីធូលី

ដី។ ទ្រង់បានហៅគាត់ ដោយមិនមានស្ត្រីណាម្នាក់ពាក់ព័ន្ធនឹងវាឡើយ។ ប៉ុន្តែស្ត្រីនោះ វាស្ថិតនៅក្នុងបុរស។

97 ហើយព្រះបានយកស្ត្រីនោះចេញពីខាងអ័ដាម។ តើវាត្រូវទេ? ហើយបន្ទាប់មកស្ត្រីបានទៅនាំបុរសតាមរយៈការរួមភេទ។ ដូច្នេះ វិធីតែមួយគត់ដែលព្រះអាចធ្វើបាន...ទ្រង់មិនអាចចូលមកក្នុងតេអូផានីនោះទេ។ ទ្រង់មិនអាចមកដូចម៉ិលគីស្សាដែកទេ។ ទ្រង់ត្រូវតែមកជាបុរស ហើយទ្រង់ត្រូវតែមកតាមរយៈស្ត្រី។ "ពូជរបស់អ្នកនឹងកិនក្បាលពស់ ហើយក្បាលរបស់វានឹងចឹកកែងជើងរបស់អ្នក។" យល់បានទេ? ព្រះត្រូវមកតាមរយៈស្ត្រី ហើយទ្រង់បានធ្វើ នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ គឺព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ "ព្រះគង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយផ្សះផ្សាលោកិយជាមួយអង្គទ្រង់។" ហើយទ្រង់បានថ្វាយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ជាយញ្ញបូជា។ ហើយបានប្រទានជីវិតរបស់ទ្រង់ដើម្បីតាមរយៈច្រកនៃសេចក្តីស្លាប់ ទ្រង់អាចសង្គ្រោះអ្នកបានដល់ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។

98 ដូច្នេះ ព្រះបានយាងមក ហើយទ្រង់ត្រូវបានបង្កើតឡើង "មានភាពដូចជា" ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ឃើញទេ? ទ្រង់ជាមនុស្សដែលបានបង្កើត*ដូចជា*ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់មិនអាចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានទេ ពីព្រោះបុរសនេះគឺអស់កល្បជានិច្ច។

99 ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមានការចាប់ផ្តើម ទ្រង់មានទីបញ្ចប់។ ទ្រង់មាន—ពេលដែលទ្រង់ប្រសូត ទ្រង់មានពេលនៃការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់មានទាំងការចាប់ផ្តើមនិងចុងបញ្ចប់។ ទ្រង់មានទាំងឪពុកនិងម្តាយ។

100 បុរសនេះមិនមានឪពុក ឬម្តាយ ដើមឬចុងនៃពេលវេលា។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានត្រូវបង្កើតឡើង បុរសនេះ គឺម៉ិលគីស្សាដែក ត្រូវបានបង្កើតឡើង*ដូចជា*ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

101 ឥឡូវនេះ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នៅពេលដែលទ្រង់បានយាងមកក្នុងលោកិយក្នុងទម្រង់ជាស្ត្រី ឬ តាមរយៈស្ត្រី។ នៅក្នុងរូបរាងរបស់មនុស្ស ហើយត្រូវបានសម្លាប់ រស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី ទ្រង់បានរស់ឡើងវិញសម្រាប់ការរាប់ជាសុចរិតរបស់យើង ឥឡូវនេះទ្រង់គង់នៅជារៀងរហូត។ ហើយដរាបណារូបកាយនៅគង់វង្ស យើងក៏នៅដដែល។ ហើយដោយសារទ្រង់បានលើកឡើងពីភាពកខ្វក់

នោះយើងនឹងត្រូវបានលើកឡើងក្នុងរូបរាងទ្រង់។ នោះជារឿងនៃដំណឹងល្អ។ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។ មិនមែនទេវតា មិនមែនជាមនុស្សអច្ឆរៈរយៈ មិនមែនជាហ្វូងពោមដែលមកជុំគ្នាទេ គឺមនុស្សប្រុសស្រី អាម៉ែន សូមឈរនៅក្នុងរូបរាងរបស់ទ្រង់។ បាទ មែនហើយ។

102 ដូចដែលខ្ញុំបានប្រាប់រឿងនេះជាញឹកញាប់ ខ្ញុំនិយាយម្តងទៀតនៅទីនេះនៅពេលនេះ។ វាហាក់ដូចជាសមរម្យ។ ខ្ញុំបានសិតសក់ប្រហែលប្រាំឬប្រាំមួយសរសៃដែលខ្ញុំនៅសល់លើក្បាល។ ហើយប្រពន្ធខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៊ីលី អ្នកកំពុងតែទំពែកហើយ។"

103 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានបាត់បង់មួយសរសៃណាឡើយ។"

104 នាងបាននិយាយថា "តើពួកគេនៅឯណា?"

105 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រាប់ខ្ញុំពីកន្លែងដែលពួកគេនៅ មុនពេលដែលខ្ញុំមានវា ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីកន្លែងដែលពួកគេកំពុងរង់ចាំខ្ញុំ។" ត្រូវហើយ។

106 ខ្ញុំធ្លាប់ជា—អ្នកប្រយុទ្ធ ប្រដាល់។ ខ្ញុំខ្លាំងហើយមាឌធំ។ ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ប្រសិនបើអ្នកដាក់ព្រះវិហារនេះនៅលើខ្នងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងលីដើរតាមផ្លូវជាមួយវា។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក នៅពេលដែលខ្ញុំក្រោកពីដំណេករាល់ព្រឹក ឥឡូវនេះខ្ញុំដឹងថាមានអ្វីមួយដែលបានកន្លងផុតទៅសែសិបឆ្នាំហើយ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់មានពីមុនទេ។ ខ្ញុំបរាជ័យរាល់ថ្ងៃ។ ពេលខ្ញុំមើលដៃហើយគិត "រកមើលនៅទីនេះ។ មែនហើយ ខ្ញុំកំពុងក្លាយជាបុរសចំណាស់ម្នាក់។" ខ្ញុំមើលស្មារបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំឃើញថាខ្ញុំឡើងទម្ងន់ច្រើន។ ខ្ញុំធ្លាប់ពាក់ខ្សែក្រវាត់លេខម្ភៃប្រាំបី។ ខ្ញុំពាក់លេខសាមសិបឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ ខ្ញុំកាន់តែចាស់ ធាត់ ថយចុះ។

107 តើវាគឺជាអ្វី? ខ្ញុំញ៉ាំរបស់ដែលខ្ញុំធ្លាប់ញ៉ាំ។ ខ្ញុំរស់នៅស្អាតជាង ហើយល្អជាងការរស់នៅពីមុន រឿងដដែល។ ប៉ុន្តែ ព្រះបានកំណត់ពេលវេលាមួយសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំត្រូវតែទទួលវា។ ប៉ុន្តែគំនិតដ៏មានពរគឺថា នៅថ្ងៃនោះ ទ្រង់នឹងប្រោសខ្ញុំឡើងវិញ។ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំមាននៅពេលខ្ញុំមានអាយុម្ភៃប្រាំឆ្នាំខ្ញុំនឹងមានម្តងទៀតជារៀងរហូត។ អាម៉ែន។ អ្នកនៅទីនោះ។ តើអាយុចាស់ធ្វើអ្វីរំខានខ្ញុំបាន? ខ្ញុំបានវាយអារក្សចេញពីវាអស់ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ ដោយដឹងថាខ្ញុំជឿទ្រង់។ វិសាលភាពតូចនេះគ្រាន់តែ ជារឿងតូចមួយ ខ្លីយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ប្រសិនបើ

យើងស្នាក់នៅត្រឹមតែ ចិតសិប អាយុចិតសិបឆ្នាំ ពេលវេលាសន្យារបស់យើងជាអ្វី—អ្វីទៅក្រៅពីទុក្ខព្រួយ? តើវាគឺជាអ្វី? តើអ្នកនឹងដូរផ្ទះតូចល្អិតនេះសម្រាប់រឿងដ៏រុងរឿងនោះទេ?

108 ហេតុអ្វី សូមថ្វាយព្រះពរព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់! អ្វីមួយដែលនៅខាងក្នុងរបស់ខ្ញុំបានជួបម៉ិលគីស្សាដែកនៅថ្ងៃមួយ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលពីសន្តិភាពដល់ខ្ញុំ ហើយទ្រង់ប្រទានជីវិតអស់កល្បដល់ខ្ញុំ។ ហើយជីវិតនេះគ្មានន័យអ្វីក្រៅតែពីពាងឱបោសថសម្រាប់ផ្សាយដំណឹងល្អតាមរយៈហ្នឹងទេ។ ខ្ញុំនិយាយនេះដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត ដោយព្រះគម្ពីរទាំងពីរនេះបើកនៅចំពោះមុខខ្ញុំ។ ប្រសិនបើព្រះរបស់ខ្ញុំនៅជាមួយខ្ញុំក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយខ្ញុំមិនអាចធ្វើសម្រាប់ទ្រង់ទៀតទេ កូនៗខ្ញុំចាស់ល្មមអាចមើលថែខ្លួនឯងបានហើយ ហើយទ្រង់ចង់យកខ្ញុំឥឡូវនេះ "អាម៉ែន" ដែលដោះស្រាយវា។ បាទមែនហើយ។

109 តើវាខុសគ្នាយ៉ាងណាបើខ្ញុំអាយុប៉ែតសិបឬខ្ញុំអាយុម្ភៃ? ខ្ញុំនៅទីនេះសម្រាប់តែរឿងមួយៈ ដើម្បីបម្រើព្រះអម្ចាស់។ ហ្នឹងហើយ។ ប្រសិនបើខ្ញុំនៅតែអាចផ្សាយដំណឹងល្អដូចខ្ញុំធ្វើនៅពេលនេះ នៅពេលខ្ញុំមានអាយុប៉ែតសិបឆ្នាំ តើខ្ញុំមានអាយុសែសិបឬប៉ែតសិបឆ្នាំ តើវាខុសគ្នាយ៉ាងណា? យប់នេះមានបុរសអាយុប៉ែតសិបឆ្នាំច្រើន។ ហើយមានកុមារជាច្រើននឹងស្លាប់ នៅពេលដែលបុរសអាយុប៉ែតសិបឆ្នាំម្នាក់នឹងរស់បន្តក្នុងចំណោមពួកគេ។ តើវាធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នាអ្វី? វាជាបំណងចិត្តរបស់អ្នក គោលការណ៍របស់អ្នក ហើយយើងនៅទីនេះដើម្បីបម្រើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ហ្នឹងហើយ។

110 ដោយដឹងយ៉ាងនេះ ថា "ជីវិតនេះគឺជាចំហាយដែលបុរសម្នាក់បាននិយាយដែលធ្លាប់មាន ហើយបន្ទាប់មកមិនមែនទេ។" ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងមានជីវិតអស់កល្ប នោះព្រះបានសន្យាថាទ្រង់នឹងប្រោសយើងឱ្យរស់ឡើងវិញ។ ហើយយើងនឹងទទួលការប្រកបរួបរួមជាមួយនឹងទ្រង់ នៅពេលដែលថ្ងៃកន្លងផុតទៅ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូលទៅក្នុងសេចក្តីអំណររបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់អ្នកតាំងពីមុនកំណើតលោកិយ។"

111 អញ្ចឹងតើវាខុសគ្នាត្រង់ណានៅទីនេះ ថាតើយើងមានអ្វី ឬអត់? មិនថាយើងនៅក្មេង ឬថាយើងចាស់ តើវាមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងណា? រឿងសំខាន់ តើអ្នកត្រៀមខ្លួនដើម្បីជួបទ្រង់ហើយឬនៅ? តើអ្នកស្រលាញ់ទ្រង់ទេ? តើអ្នកអាចបម្រើ

ទ្រង់បានទេ? តើអ្នកបានលក់ចេញពីរឿងរបស់លោកិយហើយឬនៅ? តើអ្នកបានជួបមិុលគីស្សាដែកតាំងពីសមរភូមិបានបញ្ចប់ទេ?

112 សូមថ្វាយព្រះពរព្រះ! ខ្ញុំមានអាយុប្រហែលម្ភៃមួយឆ្នាំ ហើយថ្ងៃមួយខ្ញុំមានការប្រយុទ្ធជាមួយនឹងរឿង*នេះ រឿងនោះ* និងរឿង*ផ្សេងទៀត*។ ខ្ញុំមិនអាចដឹងថាខ្ញុំចង់ក្លាយជាអ្នកប្រយុទ្ធ ឬថាតើខ្ញុំចង់ក្លាយជាអ្នកជាប់អន្ទាក់ ឬអ្នកបរបាញ់ អ្វីដែលខ្ញុំចង់ក្លាយជានោះទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានជួបនឹងមិុលគីស្សាដែក ហើយទ្រង់ប្រទានការប្រកបរួបរួមដល់ខ្ញុំ ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក វាត្រូវបានដោះស្រាយជារៀងរហូត។ ហាលេលូយ៉ា! ខ្ញុំបានទៅខាងទ្រង់។ ខ្ញុំបានរីករាយនៅលើផ្លូវ។ ហើយនៅពេលដែលវាមកដល់ទីបញ្ចប់នៃផ្លូវ ហើយសេចក្តីស្លាប់កំពុងសម្លឹងមើលមុខខ្ញុំ តាមរបៀបដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងមិនខ្លាចវាទេ។ ខ្ញុំនឹងដើរ ចង់ដើរទៅមុខវា ដឹងយ៉ាងនេះ ថាខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់ដែលបានសន្យាត្រូវហើយ ដែលខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់នៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ ពេលទ្រង់ត្រាស់ហៅពីក្នុងចំណោមមនុស្សស្លាប់ នោះខ្ញុំនឹងចេញពីចំណោមពួកគេ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ ដោយស្គាល់ទ្រង់នៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ តើវាមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងណាដែរ មិនថាខ្ញុំចាស់ ឬខ្ញុំក្មេង? មិនថាខ្ញុំតូច ឬខ្ញុំធំ? មិនថាខ្ញុំឆ្អែតឬខ្ញុំឃ្លាន? មិនថាខ្ញុំមានកន្លែងសំរាកឬអត់?

113 "បក្សីមានសំបុក ហើយកញ្ជ្រោងមានរូងវា ប៉ុន្តែកូនមនុស្សគ្មានកន្លែងកើយក្បាលទេ" ប៉ុន្តែទ្រង់ជាស្តេចនៃសិរីល្អ។

114 យើងជាស្តេចនិងជាសង្ឃនៅយប់នេះ។ តើវាធ្វើឲ្យមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងណាខ្លះថាតើយើងមានឬមិនមាន? ដរាបណាយើងមានព្រះ នោះយើងមានច្រើនជាងអ្នកឈ្នះ។ យើងលើសពីអ្នកឈ្នះ។ យើងអង្គុយនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ នៅក្នុងការប្រកបនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទទួលយកការប្រកបរួបរួមខាងវិញ្ញាណពីដៃរបស់ទ្រង់ដែលបានថ្លែងទីបន្ទាល់ "ខ្ញុំជាទ្រង់ដែលបានសុគត ហើយមានជីវិតរស់ឡើងវិញ ហើយខ្ញុំមានជីវិតជារៀងរហូត។" ការជួបជុំគ្នានៅស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមដ៏វិសុទ្ធរបស់ទ្រង់! តើវាធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នាអ្វី?

តង់មួយឬខ្ទមមួយ ហេតុអ្វីខ្ញុំគួរខ្វល់?
គេសង់វិមានឲ្យខ្ញុំនៅទីនោះ!

ពីត្បូងទទឹម និងពេជ្រ ប្រាក់ និងមាស
ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ព្រះអង្គមានពេញបរិបូណ៌ ព្រះអង្គ
មានទ្រព្យសម្បត្តិរាប់មិនអស់។

115 ខ្ញុំបានជួបទ្រង់នៅថ្ងៃមួយ នៅពេលដែលខ្ញុំមកពីសមរភូមិ។ ខ្ញុំបានទម្លាក់ពានរង្វាន់របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនបានប្រយុទ្ធតាំងពីពេលនោះមក ទ្រង់ប្រយុទ្ធដើម្បីខ្ញុំ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែពឹងលើការសន្យារបស់ទ្រង់ ដោយដឹងរឿងនេះថា ខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់នៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។ តើមានអ្វីទៀតដែលសំខាន់?

116 តើយើងអាចធ្វើអ្វីបាន? ហេតុអ្វីត្រូវខ្វល់ខ្វាយតើវាអាចបន្ថែមមួយហត្ថដល់កម្ពស់របស់អ្នកទេ? តើអ្នកខ្វល់ថាសក់ រួញអង្កាញ់ឬមានអីឬអត់? តើវាធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នាអ្វី? បើអ្នកចាស់ បើអ្នកមានសក់ពណ៌ប្រផេះ បើអ្នកធ្លាក់ស្នា បើអ្នកមិនមែន តើវាខុសអ្វីខ្លះ? អាម៉ែន។ នេះគ្រាន់តែជាការបង្ហាញ ចន្លោះតូចមួយ ប៉ុន្តែនោះជារៀងរហូត និងជារៀងរហូត។ ហើយពេលយុគសម័យបានរំកិលទៅ លើកាលដែលអាយុបានបន្ត អ្នកនឹងមិនផ្លាស់ប្តូរ ហើយឆ្លងកាត់សម័យដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់ដែលមិនចេះចប់។ តើវាធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នាអ្វី?

117 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលបានជួបទ្រង់។ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលទ្រង់ប្រទានការប្រកបរួបរួមដល់ខ្ញុំ ថ្ងៃមួយ មិលគីស្សាដែកដដែលនេះដែលបានជួបអ័ប្រាហាំមកពីការកាប់សម្លាប់របស់ស្តេច។ ពិតប្រាកដណាស់។ "ព្រះនៃស្ថានសួគ៌" *អែល អែលលីយ៉ុន* ភាពអស្ចារ្យ "គឺអញ" មិនមែនខ្ញុំធ្លាប់ជាទេ។ ខ្ញុំជាបច្ចុប្បន្នកាល។ "ហើយទ្រង់បានប្រទានពរដល់គាត់។"

118 ស្តាប់នៅទីនេះបន្តិច យើងអាចទទួលបានមេរៀនកាន់តែជិតគ្នាបន្តិច។ ឥឡូវនេះ ខទី៤។

ចូរពិចារណាពីលោកនោះ ដែលជាធំដល់ម្លេះ...

ខ្ញុំគ្រាន់តែគិតថា។ "ពិចារណាថាតើបុរសនេះអស្ចារ្យប៉ុណ្ណា។" ទ្រង់គឺលើសពីព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមានឪពុកនិងម្តាយ ទ្រង់មិនបាន។ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមានការចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលានិងចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលា

ទ្រង់មិនមានទេ។ តើនោះជានរណា? នោះគឺជាព្រះវរបិតានៃព្រះរាជបុត្រា។ នោះហើយជាទ្រង់។

...ចូរពិចារណាពីលោកនោះ ដែលជាធំដល់ម្ល៉េះ បានជាលោកអ័ប្រាហាំ ជាឰយុកោ បានជូនរបឹប១ភាគក្នុង១០ផង។

119 ឥឡូវនេះស្ដាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់។

រីឯខាងឯពួកកូនចៅលេវី ដែលទទួលការងារជាសង្ឃ គេបាន... ទទួលបង្គាប់តាមក្រឹត្យវិន័យ ឲ្យហូតយក១ភាគក្នុង១០ពីប្រជាជនដែរ គឺពីពួកបងប្អូនគេទាំងប៉ុន្មាន ទោះបើពួកនោះកើតអំពីពូជពង្សលោកអ័ប្រាហាំក៏ដោយ:

120 ឥឡូវនេះមើលរឿងនេះប្រសិនបើអ្នកចង់ឃើញអ្វីមួយ។

តែលោកម៉ិលគីស្សាដែកនេះ...ដែលមិនបានរាប់ជាវង្សាគេទេ នោះបានទទួល១ភាគក្នុង១០ ពីលោកអ័ប្រាហាំវិញ ហើយក៏ឲ្យពរដល់លោកដែលបានទទួលសេចក្ដីសន្យាទាំងប៉ុន្មានផង។

121 អ័ប្រាហាំមានសេចក្ដីសន្យា ហើយបុរសនេះបានប្រទានពរដល់អ័ប្រាហាំដែលមានសេចក្ដីសន្យា។ តើនេះជានរណា? កូនចៅលេវីបានថ្វាយមួយភាគដប់ដល់បងប្អូនរបស់ពួកគេ ឬ...បងប្អូនរបស់ពួកគេបានបង់មួយភាគដប់ដល់គេ។ ពួកគេមានបញ្ញត្តិពីព្រះអម្ចាស់ឲ្យយកមួយភាគដប់នៃអ្វីដែលបងប្អូនរបស់ពួកគេបានធ្វើ សម្រាប់ការរស់នៅ ព្រោះពួកគេជាសង្ឃ។ ឥឡូវនេះ វាអនុញ្ញាតឱ្យភាពជាសង្ឃម៉ិលគីស្សាដែក ដូចដែលអ្នកនិយាយនៅទីនោះ។ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែបុរសនេះ...សូម្បីតែអ្នកដែលមានការសន្យាជាបុរសដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៅលើផែនដីនេះ អ័ប្រាហាំ បានជួបបុរសនេះ ហើយបានថ្វាយដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ដល់ទ្រង់។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] ទ្រង់ត្រូវតែធំជាង។

122 ស្ដាប់។

ហើយច្បាប់នេះដែលថា គឺអ្នកធំតែងឲ្យពរដល់អ្នកតូច នោះប្រកែកមិនបានឡើយ។

ប្រាកដណាស់។ មើលថាគាត់ជានរណា។

រីឯនៅទីនេះ មនុស្សដែលតែងតែស្លាប់ គេទទួល១ភាគក្នុង១០...

នោះជាសង្ឃនៃលំដាប់សង្ឃនិងគ្រូអធិប្បាយ ជាដើម។ បុរសដែលទទួលដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ តែងស្លាប់។ ឃើញទេ?

...តែនៅទីនោះមានសេចក្ដីបន្ទាល់ថា លោកនេះរស់នៅ។

123 តើបុរសនឹងយកដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ដើម្បីអ្វី ប្រសិនបើគាត់មិនមានថ្ងៃកើត... ក៏មិនស្លាប់ដែរ និងតាំងពីដើមដល់ចប់—ហើយមិនដែលមានឪពុក ឬម្ដាយ ឬមានពង្សាវតារ ហើយបានកាន់កាប់ស្ថានសួគ៌និងផែនដីទាំងមូល និងទាំងអស់នៅក្នុងនោះ ហេតុអ្វីបានជាគាត់យកដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់? ហេតុអ្វីបានជាគាត់សុំអ័ប្រាហាំឲ្យបង់មួយភាគក្នុងដប់? តើអ្នកឃើញថាការបង់ដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់មានភាពតឹងរ៉ឹងយ៉ាងណា? ដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់គឺត្រឹមត្រូវ។ គ្រីស្ទានគ្រប់រូបមានកាតព្វកិច្ចត្រូវបង់មួយភាគដប់។ ត្រូវហើយ។ មិនដែលត្រូវបានផ្លាស់ប្ដូរទេ។

124 ឥឡូវនេះ ៈ

ហើយលោកលេវី ដែលទទួលដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ នោះលោកឧបមាដូចជាបានថ្វាយ១ភាគក្នុង១០ដែរ ដោយសារលោកអ័ប្រាហាំ។

125 ឥឡូវនេះ អូ នៅទីនេះមានអ្វីមួយ។

ដ្បិតកាលលោកម៉ិលគីស្សាដែកបានទៅជួបនឹងលោកអ័ប្រាហាំ នោះលោកលេវីនៅជាពូជ ក្នុងខ្លួននៃឰយុកោលោកនៅឡើយ។

126 អ្វី? លេវី? អ័ប្រាហាំគឺជាជីតារបស់លេវី។ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយនៅទីនេះថា "លេវីបានបង់មួយភាគក្នុងដប់ ពេលគាត់នៅជាពូជរបស់អ័ប្រាហាំ។" បួនជំនាន់មុនពេលគាត់មកផែនដី គាត់កំពុងបង់មួយភាគដប់ដល់ម៉ិលគីស្សាដែក។ សូមថ្វាយព្រះពរព្រះនាមព្រះអម្ចាស់!

127 បន្ទាប់មក អ្នកដែលមិនអាចជឿលើការកំណត់ទុកជាមុន ឬការចាត់តាំងទុកជាមុន ហើយនៅទីនេះ បួនជំនាន់មុនពេលលេវីនឹងចេញពីគ្រលានរបស់អ័ប្រាហាំ កំពុងតែបង់មួយភាគដប់ដល់ម៉ិលគីស្សាដែក។ សូមឲ្យយើងមានពេលវេលាដើម្បីដំណើរការនេះតាមរយៈបទគម្ពីរ។

128 ប្រសិនបើអ្នកយកវាទៅចូលនៅក្នុង យេរេមា ១:៤ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំបានស្គាល់អ្នកមុនអ្នកត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងផ្ទៃម្ដាយរបស់អ្នក។ ហើយ

ខ្ញុំបានញែកអ្នកជាបរិសុទ្ធ ហើយបានតែងតាំងអ្នកជាហោរាដល់ជាតិសាសន៍។" ដូច្នេះតើអ្នកអាចនិយាយអ្វីបានថាអ្នកបានធ្វើ? តើខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីបានថាខ្ញុំបានធ្វើ? គឺជាព្រះដែលបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណា។ ព្រះបានស្គាល់យើងមុនកំណើតលោកិយ។

129 ព្រះអង្គមិនសុខចិត្តឲ្យនរណាម្នាក់ត្រូវវិនាសឡើយ។ ប្រាកដណាស់ មិនមែនទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើទ្រង់ជាព្រះ នោះទ្រង់ដឹងថាអ្នកណានឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយអ្នកណាមិនបានសង្គ្រោះ ឬទ្រង់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ ប្រសិនបើទ្រង់មិនដឹង...ប្រសិនបើទ្រង់មិនដឹងថាអ្នកណានឹងមកក្នុងការលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ មុនពេលពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើង នោះទ្រង់មិនមែនជាព្រះទេ។ ប្រសិនបើទ្រង់គ្មានដែនកំណត់ ទ្រង់នឹង...ទ្រង់ស្គាល់គ្រប់ចៃ គ្រប់រុយ គ្រប់កណ្តូប រាល់សត្វល្អិត ដែលនឹងមិនធ្លាប់មាននៅលើផែនដី មុនពេលដែលផែនដីត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ត្រូវហើយ។ ទ្រង់បានដឹងរឿងទាំងអស់។ មុនពេលបង្កើតពិភពលោក ទ្រង់ស្គាល់យើង។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ទ្រង់ស្គាល់យើង ហើយកំណត់ទុកជាមុន។"

130 សូមដោះស្រាយវាតែម្តងទៅ។ ចូរយើងត្រលប់ទៅអេភេសូរជំពូកទី១។ ជំពូកទី ៥-...ជំពូកទី១នៃអេភេសូរ គ្រាន់តែចាំបន្តិច។ ខ្ញុំចង់អាននៅទីនេះមួយភ្លែត ដូច្នេះអ្នកពិតជាអាចយល់ថា វាមិនមែនគ្រាន់តែជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមប្រាប់អ្នកនោះទេ។ វាជាអ្វីដែលព្រះកំពុងព្យាយាមប្រាប់អ្នក។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ សូមស្តាប់វា យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ជំពូកទី១ នៃអេភេសូរ។

សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាសាវ័ករបស់ផងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយនូវបំណងព្រះហឫទ័យព្រះ ...

បុរសដដែលដែលបានសរសេរសំបុត្រជាភាសាហេព្រើរ កំពុងសរសេរសំបុត្រនេះ។

...ផ្ញើមកពួកបរិសុទ្ធ...

នេះមិនមែនសម្រាប់ពួកអ្នកមិនជឿទេ ប៉ុន្តែចំពោះពួកបរិសុទ្ធ ដែលជាអ្នកបរិសុទ្ធ...ពួកបរិសុទ្ធ។

...ដែលនៅក្រុងអេភេសូរ ជាពួកអ្នកស្មោះត្រង់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវៈ

សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្ដីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើង ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

សូមសរសើរដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាដែលទ្រង់បានប្រទានពរមកយើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយគ្រប់ទាំងព្រះពរខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់...

"តាមដែលទ្រង់..." ឥឡូវនេះ សូមស្ដាប់ខទី ៤ យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់។

តាមដែលទ្រង់បានរើសយើងរាល់គ្នាក្នុងព្រះគ្រីស្ទ តាំងពីមុនកំណើតលោកីយ៍ ...

តើនរណាជា "ពួកយើង" នៅទីនោះ? ជាក្រុមជំនុំ។

...ទ្រង់បានរើស*យើងរាល់គ្នាក្នុង* (ព្រះគ្រីស្ទ) *តាំងពីមុនកំណើតលោកីយ៍ មកប្រយោជន៍ឲ្យយើងរាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធ ហើយឥតកន្លែងបន្ទោសបាននៅចំពោះទ្រង់ ដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់:*

ពីព្រោះទ្រង់បានតម្រូវយើងរាល់គ្នាទុកជាមុន សំរាប់ឲ្យទ្រង់បានទទួលយើងជាកូនចិញ្ចឹម ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់

131 តើអ្នកណាបានធ្វើ? ព្រះបានធ្វើវា។ ព្រះទ្រង់ជ្រាបតាំងពីដើមដំបូងថាអ្នកណានឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយអ្នកណាមិនបានសង្គ្រោះ។ ប្រាកដណាស់ទ្រង់មិនសុខចិត្តឲ្យអ្នកណាម្នាក់ត្រូវវិនាសឡើយ។ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានបញ្ជូនព្រះយេស៊ូវមកទីនេះដើម្បីមើលថាតើអ្នកចង់ឬទេ—អ្នកនឹងធ្វើដូចជា "មែនហើយព្រះយេស៊ូវកំសត់ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍សោកស្ដាយចំពោះទ្រង់។ ប្រហែលជាខ្ញុំគួរតែបានសង្គ្រោះ ហើយបានការយល់ព្រម។" អត់ទេ បាទ។

132 ព្រះទ្រង់ជ្រាបតាំងពីដើមដំបូងថា អ្នកណានឹងមិនបាន។ ដូច្នេះ ទ្រង់ជ្រាបថានឹងមានអ្នកខ្លះ ដូច្នេះទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះយេស៊ូវទៅធ្វើការលោះដល់អ្នកដែលទ្រង់បានដឹងជាមុន។ "ចំពោះអស់អ្នកដែលទ្រង់បានដឹងជាមុន ទ្រង់បានត្រាស់ហៅ។ ហើយអស់អ្នកដែលទ្រង់បានត្រាស់ហៅ ទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត។ ហើយអ្នកដែលទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត ទ្រង់បានសំដែងសិរីរុងរឿង។" ហ្នឹងហើយ។

133 ដូច្នេះ មិនមែនអ្នកដែលសង្គ្រោះខ្លួនឯងនោះទេ វាជាព្រះគុណរបស់ព្រះដែលសង្គ្រោះអ្នក។ អ្នកមិនបានសង្គ្រោះខ្លួនឯង ឬមិនមានអ្វីដែលអ្នកធ្វើដើម្បីសមនឹងទទួលបានការសង្គ្រោះ។ វាជាព្រះគុណរបស់ព្រះដែលបានសង្គ្រោះអ្នក។ ព្រះគុណរបស់ព្រះបានហៅអ្នក។ ការដឹងជាមុនរបស់ព្រះបានស្គាល់អ្នក។ ទ្រង់ដឹងថាអ្នកនឹងនៅក្នុងព្រះវិហារនេះនៅយប់នេះ មុនពេលគ្រឹះនៃលោកិយត្រូវបានបង្កើតឡើង ប្រសិនបើទ្រង់គ្មានដែនកំណត់។ បើទ្រង់មិនមែនទេ ទ្រង់មិនមែនជាព្រះទេ។ ប្រសិនបើទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ នោះទ្រង់គឺជាព្រះ។ បើទ្រង់មិនបានជ្រាបគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ នោះទ្រង់មិនមែនជាព្រះឡើយ។ ប្រសិនបើទ្រង់ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តា នោះទ្រង់អាចធ្វើអ្វីៗទាំងអស់។ បើទ្រង់មិនអាចធ្វើគ្រប់ទាំងអស់ នោះទ្រង់មិនមែនជាព្រះដែលមានគ្រប់ចេស្តាឡើយ។ ហ្នឹងហើយ។

134 ដូច្នេះតើអ្នកអាចនិយាយថាវាជាអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានដោយរបៀបណា? វាគ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានទេ។ វាជាសេចក្តីស្រឡាញ់ និងព្រះគុណរបស់ព្រះចំពោះអ្នក ដែលអ្នកនៅទីនេះ។ គ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានទេ ព្រះបានហៅអ្នកដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ អ្នកបានស្តាប់ ឮ ទទួលយក។

135 "មែនហើយ" អ្នកនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ វាធ្វើឱ្យធូររលុង។" ពិតជាមែន។ អ្នកមានសេរី។ "មែនហើយ មិត្តនោះអាចធ្វើអ្វីបានតាមចិត្ត។" ពិតណាស់។ ខ្ញុំតែងតែធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំចង់ធ្វើ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកជាគ្រីស្ទាន អ្នកមិនចង់ធ្វើខុសទេ។

136 មានស្រីចំណាស់ម្នាក់អង្គុយនៅខាងក្រោយនោះនៅយប់នេះ ប្រពន្ធខ្ញុំ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់នាងជាមួយនឹងអ្វីៗទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងខ្ញុំ។ ហើយបើខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំអាចរត់ទៅជាមួយនឹងស្រ្តីម្នាក់ទៀត ហើយទៅជាមួយវានោះ ហើយទៅប្រាប់នាងថា និងនិយាយថា "មេដា ខ្ញុំធ្វើខុស" តើអ្នកគិតថាខ្ញុំនឹងធ្វើវាទេ? បើខ្ញុំស្រលាញ់នាងត្រឹមត្រូវ ខ្ញុំមិនធ្វើទេ។ ត្រូវហើយ។

137 ឥឡូវនេះ ចុះបើខ្ញុំនិយាយថា "អូ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើបានទេ។ មូលហេតុ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីមូលហេតុ។ នាងបានលែងលះខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបាន...អូ ខ្ញុំជាអ្នកអធិប្បាយ។ ឃើញថានឹងធ្វើអ្វី? វានឹងនាំខ្ញុំចេញពីវេទិកា ប្រសិនបើនាងលែងលះជាមួយខ្ញុំ។ 'ប្រុសលែងលះអើយ អូ!' ខ្ញុំមានកូនបីនាក់ ខ្ញុំមិនអាចគិតអំពីរឿងនោះទេ។ ប៉ុន្តែ កូនប្រុសអើយ ខ្ញុំ..."? មែនហើយ ប្រសិនបើនោះជាវិធីនោះ អ្នកនៅតែ

ស្របច្បាប់។ វាមិនមែនជាមូលដ្ឋានច្បាប់ដែលខ្ញុំបានរៀបការជាមួយនាង។ វាមិនមែនជាមូលដ្ឋានផ្លូវច្បាប់ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំរស់នៅស្មោះត្រង់ចំពោះនាង។ វាគឺដោយសារតែខ្ញុំស្រឡាញ់នាង។ ខ្ញុំមិនចាំបាច់ធ្វើអ្វីទេ។ ខ្ញុំធ្វើវាដោយចេតនា ព្រោះវាជាស្នេហា។ ហើយប្រសិនបើអ្នកស្រឡាញ់ប្រពន្ធរបស់អ្នក អ្នកនឹងធ្វើដូចគ្នា។

138 ហើយបើអ្នកស្រឡាញ់ប្រពន្ធរបស់អ្នកបែបនោះ ដោយក្ដីស្រឡាញ់របស់*ហ្វីលេអូ* តើអ្នកគួរធ្វើយ៉ាងណាចំពោះព្រះគ្រីស្ទដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់*អាហ្គាប៉ាវ* តើមួយណាខ្លាំងជាងមួយលានដង បើអ្នកពិតជាស្រឡាញ់ព្រះ? បើខ្ញុំដឹងថាយប់នេះខ្ញុំអាចចេញក្រៅស្រវឹង បើខ្ញុំដឹងថាយប់នេះខ្ញុំអាចរត់ទៅធ្វើរឿងអសីលធម៌ ប្រសិនបើខ្ញុំដឹងថា យប់នេះ ប្រសិនបើវានៅក្នុងចិត្តខ្ញុំធ្វើដូច្នេះ ហើយខ្ញុំបានទៅធ្វើវា ដោយដឹងថាទ្រង់នឹងអត់ទោសឲ្យខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើវាទេ។ ខ្ញុំគិតច្រើនអំពីទ្រង់។ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ ប្រាកដមែន។ ច្បាស់ណាស់។

139 នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំមិនលក់បទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំទៅឱ្យនិកាយណាមួយទេ (អត់ទេ លោក) គ្មានសភានៃព្រះ គ្មានក្រុមជំនុំនៃព្រះ គ្មាន គៀលគ្រីមហ្សូលីណេស មេតូឌីស្ត បាទីស្ទ ប្រេសប៊ីធើរៀន កាតូលិក។ ខ្ញុំនឹងមិនយកអ្វីដែលអាចត្រូវបានផ្ដល់ជូនសម្រាប់បទពិសោធន៍នេះ។ ដោយសារតែវាមិនដែលមកដោយមនុស្សទេ។ វាមកដោយព្រះ។ អត់ទេ បាទ។ ខ្ញុំនឹងមិនលក់សិទ្ធិពីកំណើតរបស់ខ្ញុំសម្រាប់ រ៉ុក-និង-រ៉ូល របស់អែលវីប្រេសលីឬសម្រាប់ក្រុមកាតូលិករបស់គាត់ទេ ឬរបស់គាត់ ឬ កាឌីឡាក ឬរាប់លានដុល្លាររបស់គាត់ ជាដើមគាត់ទទួលបានរៀងរាល់ខែ។ អត់ទេ បាទ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំ…ឲ្យតែខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់បែបនេះ ខ្ញុំនឹងនៅស្មោះចំពោះទ្រង់។ ហើយប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅខ្ញុំ ហើយជ្រើសរើសខ្ញុំ នោះទ្រង់បានដាក់អ្វីមួយនៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។

140 ខ្ញុំចាំលោកអ៊ីសឡឺ។ អ្នកទាំងអស់គ្នាស្គាល់គាត់ ភាគច្រើននៃអ្នកទាំងអស់គ្នា។ គាត់បានមកទីនេះ ព្រឹទ្ធសមាជិករដ្ឋ ឥណ្ឌាអាណា មកទីនេះ លេងហ្គីតារបស់គាត់។ ពេលកូនខ្ញុំស្លាប់ ប្រពន្ធខ្ញុំក៏ស្លាប់ទៅ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាដេកនៅលើផ្នូរ។ ហើយខ្ញុំកំពុងឡើងលើផ្លូវ ដោយដៃខ្ញុំព័ទ្ធទៅក្រោយ ខ្ញុំយំ។ គាត់បានលោតចេញពីឡានតូចចាស់របស់គាត់ ហើយមកដាក់ដៃអោបជុំវិញខ្ញុំ បាននិយាយថា "ប៊ីលី ខ្ញុំចង់សួរអ្នកមួយសំណួរ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានឮអ្នក

អធិប្បាយរហូតដល់អ្នកស្ទើរតែធ្លាក់ក្នុងតុវេទិកា។ ពួអ្នកនៅកាច់ជ្រុងផ្លូវ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដោយស្រែករកព្រះគ្រីស្ទ។" បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះទ្រង់បានយកឪពុករបស់អ្នក។ ទ្រង់បានយកប្អូនប្រុសរបស់អ្នក។ ចាប់វាទាំងពីរ ស្លាប់ក្នុងដៃរង្វង់អ្នក។ នៅទីនោះគាត់ស្លាប់។ ប្រពន្ធរបស់អ្នកបានស្លាប់ដោយកាន់ដៃរបស់អ្នក។ ហើយកូនរបស់អ្នកបានស្លាប់ ហើយអ្នកបានអំពាវនាវដល់ទ្រង់ឱ្យជួយអ្នក។ ហើយទ្រង់បែរខ្នងដាក់អ្នក។ តើអ្នកគិតយ៉ាងណាចំពោះទ្រង់?"

141 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ដោយអ្វីដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ។ ប្រសិនបើទ្រង់បញ្ជូនខ្ញុំទៅឋាននរក ខ្ញុំនឹងនៅតែស្រឡាញ់ទ្រង់។" គាត់គ្រាន់តែ។ ខ្ញុំមិននិយាយថា ម្ភៃប្រាំមួយឆ្នាំបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ ត្រូវហើយ។

142 បើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់! វាមិនមែនជាកាតព្វកិច្ចទេ "ខ្ញុំមិនអាចធ្វើបានទេ ហើយខ្ញុំក៏មិនអាចធ្វើ*ដូច្នោះ*ដែរ។" អ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ខ្លាំងពេកនឹងធ្វើវា ដោយសារទ្រង់បានជ្រើសរើសអ្នក។ អ្នកមិនដែលជ្រើសរើសទ្រង់ទេ ទ្រង់បានជ្រើសរើសអ្នក។

143 អ្នកបាននិយាយ "ខ្ញុំបានស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ ហើយស្វែងរកព្រះអម្ចាស់។"

គ្មានមនុស្សណាស្វែងរកព្រះទេ។ វាគឺជាព្រះដែលស្វែងរកមនុស្ស។ អ្នកប្រហែលជាកំពុងស្វែងរកការពេញចិត្តពីទ្រង់ ប៉ុន្តែព្រះត្រូវតែផ្លាស់ប្តូរធម្មជាតិរបស់អ្នក មុនពេលអ្នកអាចសូម្បីតែស្វែងរកទ្រង់ ព្រោះអ្នកជាមនុស្សមានបាប អ្នកជាជ្រូក។ ត្រូវហើយ។

144 ហើយអ្នកមួយចំនួនដែលទៅព្រះវិហារ ហើយគ្រាន់តែរស់នៅដោយសមាជិកភាពរបស់អ្នក ចេញទៅទីនេះ ហើយធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងក្នុងលោកនេះ ហើយបន្ទាប់មកនៅតែត្រឡប់ទៅវិញ ហើយនិយាយថា "បាទ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំនេះ។" មែនហើយ នោះជាផ្លូវដ៏វែងឆ្ងាយពីការចូលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះ។ ពិតប្រាកដណាស់។ ខ្ញុំអត់...ប៉ុន្តែអ្នកឃើញមនុស្សធ្វើដូច្នេះ អ្នកអាចប្រាប់បាន។ អូ ពួកគេជាសមាជិកក្រុមជំនុំដ៏ល្អ។ វាជាការពិត។ អ្នកនៅតែអាចជាសមាជិកក្រុមជំនុំ ហើយធ្វើកិច្ចការទាំងនោះ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចធ្វើជាគ្រីស្ទាន និងធ្វើកិច្ចការទាំងនោះបានទេ។

145 ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅព្រឹកនេះថា "ក្អែកចាស់ បើធ្លាប់ជាក្អែក នោះគឺជាក្អែករហូត។" ត្រូវហើយ។ គាត់និងសត្វព្រាបដាក់លើទូកធំតែមួយ តាំងនៅក្នុង

បន្ទប់តែមួយ។ ហើយក្អែកចាស់បានស្កប់ចិត្តពេលវាត្រូវបានលែង ហើយបានចេញពីក្រុមជំនុំនោះ ថាគាត់អាចចេញទៅទីនោះ ហើយអង្គុយលើគ្រោងឆ្អឹងចាស់មួយ និង "ចឹក ចឹក" ហើយស៊ីពីមួយ*នេះ* ស៊ីចុះពីសេះ ស៊ីគោ ហើយអ្វីក៏ដោយវាក៏ស្កប់ចិត្តវា។ ប៉ុន្តែ ពេលណូអេលែងសត្វព្រាបចេញ នាងមិនអាចរកកន្លែងទុំសម្រាប់បាតជើងរបស់នាងឡើយ។ នាងមានសិទ្ធិច្រើនដូចសត្វក្អែកដែរ ប៉ុន្តែវាមានលក្ខណៈពីរផ្សេងគ្នា។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ នាងជាសត្វព្រាប តាំងពីដើម។ គាត់គឺជាក្អែកមួយតាំងពីដំបូង។

146 ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់ ក្អែកចាស់អាចមកទីនេះនៅលើគ្រោងឆ្អឹងដែលងាប់ ហើយស៊ី បានពាក់កណ្តាលថ្ងៃ។ ព្រាបនឹងស៊ីក្នុងវាលស្រូវសាលី ហើយស៊ីកន្លះថ្ងៃ។ ហើយក្អែកអាចហើរចេញទៅទីនោះ ហើយស៊ីចំណីសត្វព្រាបតាមចិត្តចង់។ គាត់អាចស៊ីស្រូវសាលីបានច្រើនតាមដែលក្អែកអាចធ្វើបាន ឬដូចសត្វព្រាបអាចធ្វើបាន។ ប៉ុន្តែ ក្អែកអាចស៊ីចំណីសត្វព្រាបបាន ប៉ុន្តែព្រាបមិនអាចស៊ីអាហារក្អែកបានទេ។ ត្រូវហើយ។

147 ដូច្នេះ មនុស្សមានពុតចាស់អាចមកព្រះវិហារ ហើយអរសប្បាយ ហើយស្រែកសរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់ ហើយបន្តទៅដូចនោះ ហើយត្រឡប់ទៅវិញភ្លាម ហើយរីករាយនឹងអ្វីៗនៃលោកិយ។ ប៉ុន្តែគ្រីស្ទានដែលកើតជាថ្មីមិនអាចធ្វើវាបានទេ ព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបានបង្ខាំងគាត់ឲ្យទៅកន្លែងដែលគាត់មិនអាចធ្វើបាន។

148 ដូច្នេះ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែជាគ្រីស្ទាន ដោយចូលរួមក្រុមជំនុំ ហើយឈប់ធ្វើកិច្ចការ*នេះ* ហើយ*នោះ* ហើយបំណងប្រាថ្នាដូចគ្នាគឺនៅក្នុងអ្នក អ្នកត្រូវការជ្រលក់មួយផ្សេងទៀត។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។

149 ហើយអ្នកជាស្ត្រីដែលអាចស្លៀកពាក់ជាមួយនឹងពួកគេខោខ្លីរឹប ហើយចេញមកទីនេះតាមផ្លូវ ហើយបន្ទាប់មកហៅខ្លួនឯងថា "អ្នកជឿ។" អ្នកជាអ្នកជឿ ប៉ុន្តែអ្នកជាគំរូដ៏អន់មួយ ប្រហែល។ ប្រសិនបើអ្នកពិតជាមានព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក អ្នកមិនចាំបាច់គិតអំពីរឿងបែបនេះទេ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាមនុស្សស្រីឯទៀតធ្វើយ៉ាងណាទេ ហើយមនុស្សស្រីដែលនៅសល់ធ្វើ អ្នកនឹងខុសគ្នា ពីព្រោះអ្នកស្រឡាញ់ព្រះគ្រីស្ទខ្លាំងពេក។

150 ខ្ញុំបាននិយាយជាមួយនារីម្នាក់កាលពីថ្ងៃមុន នៅក្នុងផ្ទះមួយ ហើយនាងបាន លើកដៃឡើង*បែបនេះ* បាននិយាយថា "វ៉េរិន ប្រាណហាំ ខ្ញុំស្ទើរតែអាក្រាត នៅទីនេះនៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំកំពុងដើរជុំវិញ។"

151 ខ្ញុំគិតថា "អ្នកគួរឱ្យចេះខ្មាស។" នៅផ្ទះខ្លួនឯង ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកនៅទីណាទេ។ ត្រូវហើយ។ ស្លៀកពាក់និងធ្វើដូចមនុស្សស្រី ដូចជានារីគួរតែធ្វើ។ អ្នកគួរឱ្យខ្មាសណាស់។ ប៉ុន្តែអ្នករក្សា...មែនហើយ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "បើអ្នកស្រឡាញ់របស់ទាំងនោះ របស់លោកិយ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទមិនស្ថិតនៅក្នុងអ្នកឡើយ។" ហើយបើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ព្រះដោយអស់ពីចិត្ត អស់ពីព្រលឹង។ ដោយអស់ពីចិត្ត អ្នកនឹងទុកវាចោលនូវភាពកខ្វក់ និងរឿងមិនល្អចេញពីអ្នក។ ត្រូវហើយ។

152 ហើយអ្នកជាឪកុន និងអ្នកផ្សេងទៀតនៅទីនេះ ដែលរត់ចេញតាមផ្លូវនៅទីនេះ ហើយក្រឡេកមើលករបស់អ្នកនិងមើលគ្រប់ស្រ្តី។ ក្តីអាម៉ាស់នៅលើអ្នក ហើយហៅខ្លួនឯងថា "កូនប្រុសរបស់ព្រះ។" ខ្ញុំដឹងថាវាក្តៅខ្លាំង ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវក្តៅក្រហាយជាងនេះទៅទៀតនៅទីនោះ។ ដូច្នេះប្រសិនបើអ្នកធ្វើរឿងទាំងនោះ...ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាចជួយបានទេ ប្រសិនបើស្រ្តីដើរតាមផ្លូវ ស្លៀកពាក់ពាក់កណ្តាលខ្លួន។ អ្នក បើអ្នកសម្លឹងមើល អ្នកនឹងឃើញនាង ប៉ុន្តែអ្នកអាចបែរក្បាលអ្នកបាន។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "អ្នកណាសម្លឹងមើលស្រ្តីហើយមានតណ្ហាលើនាង បានប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់នឹងនាងក្នុងចិត្តរបស់អ្នកហើយ។"

153 ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកនូវអ្វីមួយ បងស្រីសម្លាញ់ អ្នកនឹងត្រូវឆ្លើយ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ទេ អ្នកប្រហែលជាស្អាតដូចផ្កាលីលី។ អ្នកប្រហែលជាមិនដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបប្រភេទនោះ ដែលជាអំពើបាបអសីលធម៌ក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកស្លៀកពាក់បែបនោះ អ្នកនឹងឆ្លើយនៅសាលក្រមពីបទផិតក្បត់ ជាមួយបុរសគ្រប់រូបដែលបានមើលមកអ្នក។ ព្រះគម្ពីរបានចែងដូច្នេះ។ ហើយដើរតាមផ្លូវ តើអ្នកណាមានកំហុស? អត់ទេ បាទ។ គឺជាអ្នក។ អ្នកបានបង្ហាញខ្លួនឯងតាមរបៀបនោះ។

154 ស្រ្តីមានកន្លែងដ៏អស្ចារ្យ។ វាជាកន្លែងដ៏ពិសិដ្ឋ ស្រស់ស្អាត អស្ចារ្យ។ ប៉ុន្តែនាងត្រូវរក្សាខ្លួនឯងបែបនេះ ដើម្បីកាន់តំណែងរបស់នាងតាមដែលនាងគួរ ក្នុងនាមជាម្តាយ ក្នុងនាមជាស្រ្តី និងភាពជាស្រ្តី។ កាលណាភាពជាស្រ្តីត្រូវបាក់បែក ឆ្អឹងខ្នង

នៃប្រជាជាតិក៏ត្រូវបាក់បែកដែរ។ ហើយហេតុផល សព្វថ្ងៃនេះ ប្រជាជាតិយើងត្រូវវិនាស គឺដោយសារអំពើអសីលធម៌របស់ស្ត្រីយើង។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។ ប្រាកដមែន។ វាជាការរលួយក្នុងចំណោមយើងដែលកំពុងបំផ្លាញវា។

155 អ្វីដែលអ្នកត្រូវការគឺត្រូវជួបមិលគីស្សាដែកនេះតែម្តង។ អាម៉ែន។ ឱ្យទ្រង់—សូមទ្រង់ប្រទានពរដល់អ្នក ហើយប្រទានស្រាទំពាំងបាយជូរ នំប៉័ង ជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ បន្ទាប់មក អ្នកនឹងឃើញអ្វីប្លែក។ បន្ទាប់មកអ្នកនឹង...វានឹងខុសគ្នា។ អ្នកនឹងមិនចង់ឱ្យកូនប្រុសបង្កើត...ធ្វើកន្ទ្រាក់ហួចដាក់អ្នក សម្លេងចចកហួច ឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់ហៅវា។ ប្រាកដណាស់មិនមែនទេ។ អ្នកនឹងខុសគ្នា។

156 ហើយចង់ប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកស្លៀកពាក់បែបនោះ ហើយចេញទៅក្រៅក្នុងគោលបំណងអ្វីផ្សេងទៀតឬ? អ្នកនិយាយថា "ហេតុអ្វី វាស្រស់ស្អាត។" អ្នកកំពុងនិទានរឿង។ វាមិនមែនស្អាតទេ។ វិទ្យាសាស្ត្របញ្ជាក់ថាមិនស្អាតទេ។ វាគឺជា...វាជាចំណង់តណ្ហាដែលកើតមានចំពោះអ្នក ប្អូនស្រី។ អ្នកមិនដឹងវាទេ។ ខ្ញុំមិនព្យាយាមធ្វើឱ្យអ្នកឈឺចាប់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំព្យាយាមព្រមានអ្នក។ មនុស្សស្រីដែលមានសីលធម៌គ្រប់គ្រាន់ នាងនឹងរៀបចំបានស្អាតដូចដែលនាងអាចធ្វើបាន ជាស្រីតូចស្រស់ស្អាត ដើរចេញជាមួយរបស់ទាំងនោះ តាមដងផ្លូវ ដោយមិនដឹងថានាងកំពុងធ្វើអ្វីសោះ ដោយសារតែគ្រូអធិប្បាយដែលឈប់ជឿព្រះខ្លះខ្លាចប្តីរបស់អ្នកមិនបង់ដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់របស់គាត់នៅក្នុងព្រះវិហារទៀត។ ប្រសិនបើគាត់ធ្លាប់ជួបមិលគីស្សាដែក គាត់នឹងមិនគិតរឿងទាំងនោះទេ។ គាត់នឹងផ្សាយដំណឹងល្អ។ បើវាឆេះឆ្អួលខ្ទេចខ្ទីពីខ្នងគេ គាត់នឹងអធិប្បាយវា ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។

157 អ្នកធ្វើវា ហើយអ្នកធ្វើព្រោះនោះជាចំណង់តណ្ហាកើតឡើង។ ហើយបុរសដែលទុកឲ្យប្រពន្ធរបស់អ្នកធ្វើរឿងបែបនេះ ខ្ញុំមានសង្ឃឹមតិចតួចពីអ្នកក្នុងនាមជាបុរស។ ត្រូវហើយ។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ មិនមានការសរសើរទេចំពោះរឿងនោះ ពីព្រោះ ឬ គ្មានការសុំទោសទេ ព្រោះនោះជាការពិត។ បុរសណាដែលឲ្យប្រពន្ធចេញដើរលេងតាមផ្លូវធ្វើបែបនោះ បងប្រុស អ្នកគួរតែស្លៀកពាក់សម្លៀកបំពាក់*របស់នាង*ទៅ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ អ្នក ហេតុអ្វី ខ្ញុំអើយ!

158 ខ្ញុំមិននិយាយថាប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើវាទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវតែត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ និងកំហុស ទៅនឹងអ្វីដែលខ្ញុំមានឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំធ្លាប់រស់នៅជាមួយនាង ខណៈពេលដែលនាងកំពុងធ្វើវា។ ហើយនោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។

កូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ពួកគេអាចធ្វើវាបាននៅពេលពួកគេក្លាយជាស្ត្រី។ ខ្ញុំមិននិយាយថាពួកគេនឹងមិនធ្វើទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ នោះគឺអាស្រ័យលើសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាពួកគេមិនធ្វើ។ ប្រសិនបើពួកគេធ្វើ ពួកគេនឹងដើរលើការអធិស្ឋានរបស់ឪពុកដ៏សុចរិតម្នាក់។ ពួកគេនឹងដើរឆ្លងកាត់ជីវិតរបស់អ្នកដែលព្យាយាមរស់នៅត្រឹមត្រូវ ប្រសិនបើពួកគេធ្លាប់ធ្វើវា។ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់រស់នៅត្រឹមត្រូវ បង្រៀនត្រឹមត្រូវ ធ្វើត្រូវ និងអាចណែនាំពួកគេឱ្យត្រឹមត្រូវ។ ប្រសិនបើពួកគេធ្វើបែបនោះ នោះពួកគេនឹងផ្តលផ្លូវរបស់ពួកគេទៅកាន់ឋាននរកពីលើការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំ និងពីលើកំពូលនៃព្រះគ្រីស្ទរបស់ខ្ញុំ ហើយលើសពីការព្រមានរបស់ខ្ញុំ ត្រូវហើយ ប្រសិនបើពួកគេធ្លាប់ធ្វើវា។ ច្បាស់ណាស់។ ត្រូវហើយ។

159 ក្តីអាម៉ាសនៅលើអ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់ជួបព្រះគ្រីស្ទ ទល់មុខគ្នា ហើយទ្រង់ប្រទានពរអ្នក ហើយដាក់ការថើបដែលពេញចិត្តលើចិត្តអ្នក អារក្សទាំងអស់នៅក្នុងនរកនឹងមិនធ្វើឱ្យអ្នកដាក់ពួកវាម្តងទៀតទេ។ ត្រូវហើយ។ អ្នកបានផ្លាស់ប្តូរពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នកគឺស្ថិតនៅលើរឿងខាងលើ មិនមែននៅលើរបស់ផែនដីទេ។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំទុកប្រធានបទនោះល្អជាង។ វាជាការច្របូកច្របល់។ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែវាគឺជាការពិត។

160 មែនហើយ ដូចដែលយើងបន្តឥឡូវនេះបន្តិចទៀត បន្ទាប់មកយើងបិទបញ្ចប់។

> *...រីឯខាងឯពួកកូនចៅលេវី...ដែលទទួលការងារជាសង្ឃ* គេបាន*ទទួលបង្គាប់តាមក្រឹត្យវិន័យ ឲ្យហូតយក*១ភាគក្នុង១០*ពីប្រជាជន*
> *ដែរ គឺពីពួកបងប្អូនគេទាំងប៉ុន្មាន ទោះបើពួកនោះកើតអំពីពូជពង្សលោកអ័ប្រាហាំក៏ដោយ:*
>
> *តែលោកម៉ិលគីស្សាដែកនេះ ដែលមិនបានរាប់ជាវង្សាគេទេ* នោះ*បានទទួល១ភាគក្នុង១០ ពីលោកអ័ប្រាហាំវិញ ហើយក៏ឲ្យពរដល់លោក*ដែល*បានទទួលសេចក្តីសន្យា*ទាំងប៉ុន្មានផង។

ហើយច្បាប់នេះដែលថា គឺអ្នកធំតែងឲ្យពរដល់អ្នកតូច នោះប្រកែកមិនបានឡើយ។

រីឯនៅទីនេះ មនុស្សដែលតែងតែស្លាប់ គេទទួល១ភាគក្នុង១០ តែនៅទីនោះមានសេចក្ដីបន្ទាល់ថា លោកនេះរស់នៅ។ ហើយលោក...

*ហើយលោកលេវី ...ដែលទទួលដង្វាយ...*១ភាគក្នុង១០ នោះ*លោកឧបមាដូចជាបានថ្វាយ១ភាគក្នុង១០ដែរ ដោយសារលោកអ័ប្រាហាំ។*

ដ្បិតកាលលោកម៉ិលគីស្សាដែកបានទៅជួបនឹងលោកអ័ប្រាហាំ នោះលោកលេវីនៅជាពូជ ក្នុងខ្លួននៃឰយុកោលោកនៅឡើយ។

161 អ្នក—អាកប្បកិរិយារបស់អ្នកចំពោះព្រះគ្រីស្ទនឹងធ្វើឱ្យមានការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងចំពោះអ្វីដែលកូនរបស់អ្នកនឹងក្លាយជា។ ជីវិតរបស់អ្នកដែលអ្នករស់នៅមុនគ្រួសាររបស់អ្នកនឹងធ្វើឱ្យមានការចាប់អារម្មណ៍លើអ្វីដែលកូនរបស់អ្នកនឹងក្លាយជា។ ដោយហេតុថា ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ទ្រង់នឹងទម្លាក់អំពើទុច្ចរិតរបស់ឪពុកម្ដាយមកលើកូន ដល់ជំនាន់ទី៣និងទី៤ផង។"

162 ឥឡូវនេះ បន្តិចទៀត មុននឹងបិទ។

ដូច្នេះ *បើសិនជាមនុស្សបានគ្រប់លក្ខណ៍* (មានភាពគ្រប់លក្ខណ៍របស់អ្នកម្ដងទៀត) *ដោយសារការងារជាសង្ឃ ខាងពួកលេវី (ដ្បិតនៅក្រោមច្បាប់នោះ ប្រជាជនបានទទួលក្រឹត្យវិន័យ) នោះតើត្រូវការអ្វីឲ្យមានសង្ឃ១ទៀត ដែលមិនបានតាំងឡើងតាមរបៀប*...*គឺតាមរបៀបលោកម៉ិលគីស្សាដែកវិញធ្វើអី ដែលមិនបានតាំងឡើងតាមរបៀបលោកអើរ៉ុន?*

163 ច្បាប់ អ្នកច្បាប់ មើល "អូ អ្នកត្រូវធ្វើបែបនេះ។ បើអ្នកមិនធ្វើ*បែបនេះ* អ្នកមិនមែនជាគ្រីស្ទានទេ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនរក្សាថ្ងៃសប្ប័ទ! ប្រសិនបើអ្នកមិន... បើញ៉ាំសាច់! បើធ្វើរឿង*ទាំងនេះ!*" គំនិតច្បាប់ទាំងអស់នេះ។ "ហើយអ្នកត្រូវទៅព្រះវិហារ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្វើទេ អ្នកនឹងត្រូវបង់ពិន័យសម្រាប់វា។ អ្នកត្រូវធ្វើណូវីណា។" រឿងនោះមិនសមហេតុសមផលទេ។ អ្នកត្រូវបានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណនៃព្រះ ដោយការដឹងជាមុនរបស់ព្រះ ដោយការកំណត់ទុកជាមុនរបស់

ទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់បានហៅលោកអ័ប្រាហាំតាមការកំណត់ទុកជាមុន ដោយការដឹងជាមុន។ ទ្រង់បានហៅ។ ទ្រង់ស្អប់អេសាវ ហើយស្រឡាញ់យ៉ាកុប មុននឹងកើតមក។ ត្រូវហើយ។ វាជា—វាជាការដឹងមុនរបស់ព្រះដែលដឹងរឿងទាំងនេះ។

164 អ្នកនិយាយថាបន្ទាប់មក "តើការផ្សាយដំណឹងល្អមានប្រយោជន៍អ្វី?"

165 ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នក នេះ។ ប៉ុលបានឆ្លើយថា ឬព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលជាជាង។ នេះគឺជាព្រះយេស៊ូវ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "រាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌គឺដូចជាបុរសម្នាក់ដែលបានទៅនេះ ស្រះ—ស្រះ ឬបឹង ហើយបោះសំណាញ់ទៅ។ ទ្រង់ទាញចូល។ ចេញពីទីនោះ ទ្រង់មានអណ្តើក។ ទ្រង់មានអណ្តើកទឹកសាប។ ទ្រង់មានសត្វពស់។ ទ្រង់មានជីងចក់។ ទ្រង់មានកង្កែប។ ទ្រង់មានសត្វពីងពាង។ ទ្រង់មានសត្វល្អិត។ ទ្រង់មាន—ទ្រង់មានត្រី។" ឥឡូវនេះបុរសនោះគ្រាន់តែចាប់។

166 នោះគឺដូចជាដំណឹងល្អ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងផ្សាយដំណឹងល្អ ខ្ញុំគ្រាន់តែបោះសំណាញ់ចេញ។ ខ្ញុំទាញវា ខ្ញុំនិយាយថា "អស់អ្នកណាដែលនឹងមក អ្នកណាក៏ដោយ ឲ្យគាត់មកចុះ។" សូមអញ្ជើញមកអាសនៈ។ ពួកគេទាំងអស់គ្នាមកជុំវិញអាសនៈ។ ពួកគេអធិស្ឋាន។ ពួកគេយំ។ ខ្ញុំមិនស្គាល់ម្នាក់ទៅម្នាក់ទៀតទេ។ វាមិនមែនជារឿងរបស់ខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំមិនត្រូវបានបញ្ជូនទៅវិនិច្ឆ័យគេទេ។

167 ប៉ុន្តែមានកង្កែបខ្លះនៅទីនោះ។ មានខ្លះជាជីងចក់។ មានខ្លះជាពស់។ វាខ្លះជាអណ្តើក។ ហើយមានត្រីខ្លះ។ វាមិនមែនជារឿងរបស់ខ្ញុំក្នុងការវិនិច្ឆ័យគេទេ។ ខ្ញុំនិយាយថា "ព្រះបិតាអើយ នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំបានទាញចេញមក។"

168 ប៉ុន្តែកង្កែបគឺជាកង្កែប តាំងពីដើម។

169 សត្វពីងពាង ពីងពាងចាស់នឹងអង្គុយនៅទីនោះ ហើយមើលជុំវិញបន្តិចបើកភ្នែកធំៗ មើលជុំវិញ និយាយថា "អ្នកដឹងអ្វីទេ? ខ្ញុំគ្រាន់តែទទួលបានច្រើនតាមដែលខ្ញុំអាចឈរបាន។" ផ្លុប ផ្លុប ផ្លុប ផ្លុប ពួកគេចេញទៅ។

170 ស្ត្រីចំណាស់ពស់នឹងលើកក្បាលឡើង ហើយនិយាយថាៈ "អញ្ចឹង តើអ្នកដឹងពីអ្វីទេ? បើគេនឹងអធិប្បាយបែបនេះ ប្រឆាំងនឹងការស្លៀកខោខ្លី និងរបស់បែបនោះនោះនាំខ្ញុំឱ្យចេញទៅហើយ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងចេញឲ្យឆ្ងាយពីក្រុមដ៏បរិសុទ្ធនោះ។

នោះហើយជាអ្វីដែលវាត្រូវតែមាន។" អ្នកគឺជាពស់តាំងពីដើមមក។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។ បាទ។

171 ហើយនៅទីនេះកង្កែបចាស់បានអង្គុយ ជាមួយនឹងបារីដ៏ធំនោះនៅក្នុងមាត់របស់គាត់ ដូចជាអ្នកកាច់ចង្កូតនៅរដ្ឋតិចសាស់ នឹងឈរនៅទីនោះ ហើយមើលជុំវិញ និយាយថា "អញ្ចឹង វាមិនដែលចោលទោសដែលខ្ញុំជក់បារីទេ។ ខ្ញុំនឹងចេញពីរឿងនេះ ភ្លាម។" មែនហើយ កង្កែបចាស់ អ្នកគឺអញ្ចឹង តាំងពីដើម។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។

172 ធម្មជាតិរបស់អ្នកបញ្ជាក់ថាអ្នកជាអ្វី។ ជីវិតរបស់អ្នកបង្ហាញ ឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលអ្នកមាន និងនៅដើមដំបូង។ វាមិនពិបាកសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការមើលវាទេ។ វាមិនពិបាកសម្រាប់អ្នកក្នុងការមើលវាទេ។

173 ប្រសិនបើខ្ញុំចេញទៅឯវ៉យ ស្លូតផើរបស់កសិករនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំបានឃើញជ្រូកចេញនៅលើគំនរលាមក ស៊ីលាមកសត្វ ខ្ញុំមិនគិតអ្វីអាក្រក់អំពីរឿងនោះទេ។ វាជាជ្រូក។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំឃើញកូនចៀមឡើងលើគំនរលាមកនោះ ខ្ញុំនឹងឆ្ងល់។ អូ-ហូ។ ឃើញទេ? កុំបារម្ភ អ្នកនឹងមិនឃើញគាត់នៅទីនោះទេ។ គាត់គ្រាន់តែមិនអាចទ្រាំបាន។ ត្រូវហើយ។

174 ហើយបុរសម្នាក់ដែលកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ស្អប់របស់លោកិយ។ ត្រូវហើយ "ដ្បិតបើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់លោកិយ ឬរបស់ក្នុងលោកីយ នោះសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់មិនស្ថិតនៅក្នុងអ្នកឡើយ។"

175 បើខ្ញុំដើរលេងជាមួយមនុស្សស្រីរាល់ថ្ងៃ ហើយចូលមក ប្រាប់ប្រពន្ធខ្ញុំថាខ្ញុំស្រលាញ់នាង គាត់នឹងដឹងថាខ្ញុំជាមនុស្សកុហក។ សកម្មភាពរបស់ខ្ញុំនឹងនិយាយឮជាងសំដីរបស់ខ្ញុំ។ ប្រាកដណាស់។ ខ្ញុំបញ្ជាក់ប្រាប់នាងថា ខ្ញុំមិនបានស្រឡាញ់នាងទេ ព្រោះខ្ញុំមិនស្មោះត្រង់នឹងនាង។

176 នាងប្រាប់ខ្ញុំថានាងស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយរាល់ពេលដែលខ្ញុំទៅបាត់ នាងនឹងចេញក្រៅជាមួយអ្នកផ្សេង វានឹងបង្ហាញថានាងមិនបានស្រលាញ់ខ្ញុំទេ។ ត្រូវហើយ។ សកម្មភាពរបស់នាងបញ្ជាក់វា។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថានាងព្យាយាមប្រាប់ខ្ញុំប៉ុន្មានដងទេ "ប៊ីល ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក ហើយនៅលើលោកនេះគ្មានអ្នកផ្សេងក្រៅពីអ្នក" ខ្ញុំដឹងថានាងជាអ្នកកុហក។

177 ហើយនៅពេលដែលអ្នកព្យាយាមនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់" និងធ្វើកិច្ចការរបស់លោកិយនៅឡើយ ព្រះដឹងថាអ្នកជាអ្នកកុហក តាំងពីដំបូង។ ដូច្នេះហេតុអ្វី? តើមានប្រយោជន៍អ្វីដើម្បីទទួលយកបទពិសោធន៍ពាក់កណ្ដាលផ្លូវចាស់ និងអ្វីផ្សេងទៀតដូចនោះ នៅពេលដែលមេឃដ៏អស្ចារ្យនៃស្ថានសួគ៌ពោរពេញដោយរឿងពិត? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកចង់ក្លាយជាមនុស្សវេទនាដែលមានអាជីព ពាក់កណ្ដាល ពាក់កណ្ដាល ឈ្មោះថាជាគ្រីស្ទាន? នៅពេលនោះ អ្នកអាចក្លាយជាកូនដ៏ពិតប្រាកដរបស់ព្រះ ដោយសំឡេងពរទ៍នៃស្ថានសួគ៌បានបន្លឺឡើងនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក អរសប្បាយ ហើយសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ហើយរស់នៅដោយជោគជ័យ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

178 កុំព្យាយាមធ្វើវាដោយខ្លួនឯង ព្រោះអ្នកនឹងបរាជ័យ តាំងពីដំបូង។ ប៉ុន្តែចូរយកទ្រង់ នោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយផ្អែកតាមអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាជាសេចក្ដីពិត។ ហើយជឿលើទ្រង់ ហើយស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យគ្រប់យ៉ាងឱ្យដំណើរការត្រឹមត្រូវសម្រាប់អ្នក។ នោះហើយជាវា។ នោះជាគំនិត។

179 ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក។ ថាមិនចង់ស្ដីបន្ទោសអ្នកទេ ប៉ុន្តែបងប្រុស យកល្អត្រូវស្ដីបន្ទោសបន្តិចល្អជាង។ អ្នកគឺជាយុវជនរបស់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ? ហើយប៉ាប៉ាណាដែលស្រលាញ់កូនគាត់ប្រាកដជាកែពួកគេ ឬមិនអញ្ចឹងគាត់មិនមែនជាប៉ាប៉ាល្អទេ។ តើវាត្រូវទេ? ត្រូវហើយ។ ហើយប៉ាប៉ានេះមានច្បាប់តែមួយ ហើយនោះជាច្បាប់ក្នុងផ្ទះ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់មានច្បាប់តែមួយ ហើយនោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

180 ប្រសិនបើយើងជឿព្រះបន្ទូលទ្រង់ នោះយើងនឹងរស់នៅតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់យើង ប្រសិនបើយើងធ្លាប់បានជួបព្រះ។ មិនមែនមកពីអ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំទៅព្រះវិហារ ហើយខ្ញុំត្រូវធ្វើរឿង*នេះ*។" អ្នកវេទនាហើយ។ កុំធ្វើដូច្នេះ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកចង់ក្លាយជាសត្វព្រាបដ៏វេទនាក្រអឺតក្រទម ដូចក្អែកទុច្ចរិត ក្នុងពេលដែលអ្នកអាចក្លាយជាសត្វព្រាបបាន? ប្រាកដណាស់។ អ្នកគ្រាន់តែត្រូវផ្លាស់ប្ដូរធម្មជាតិរបស់អ្នក។ ហើយអ្នកផ្លាស់ប្ដូរធម្មជាតិរបស់អ្នក ក្លាយជាកូនប្រុសកូនស្រីរបស់ព្រះ ចូរមានសន្តិភាពជាមួយព្រះ។

181 ព្រះយេស៊ូវ! "ដើម្បីឱ្យព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់អាចញែកមនុស្សជាបរិសុទ្ធដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ រងទុក្ខដោយគ្មានច្រកទ្វារ" ហេព្រើរ ១៣:១២ និង ១៣។ រ៉ូម ៥:១ "ហេតុនេះបានជាមនុស្សសុចរិតរស់ដោយជំនឿ" មិនមែនដោយការចាប់ដៃ មិនមែនដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក មិនមែនដោយការដាក់ដៃលើ មិនមែនដោយការស្រែក មិនមែនដោយការនិយាយភាសា មិនមែនដោយអារម្មណ៍ណាមួយឡើយ។ "ប៉ុន្តែ ដោយយើងបានរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿ នោះយើងមានសេចក្តីសុខសាន្តជាមួយនឹងព្រះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើង។" យើងបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត ហើយក្លាយជាមនុស្សថ្មី ដោយសារយើងបានជឿលើព្រះរាជបុត្រាដែលទ្រង់បង្កើតតែមួយ ហើយទទួលយកទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន។ ហើយព្រះលោហិតទ្រង់ធ្វើការ នៅយប់នេះ ជាការលើកអំពើបាបរបស់យើងចោលចេញ ឲ្យឈរជំនួសយើង។

182 នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ មានតែកន្លែងមួយគត់ដែលត្រូវប្រកបគ្នា គឺនៅក្រោមឈាម។ អ្នកជឿគ្រប់រូបត្រូវមកក្រោមឈាម។ ពេលគោក្រហមត្រូវគេសម្លាប់ នាងត្រូវគេធ្វើជាយញ្ញបូជាលោះបាប។ នាងត្រូវតែក្រហម។ និងនិក្ខមនំជំពូកទី១៩ បើអ្នករាល់គ្នាចង់អាន។ ហើយនាងត្រូវតែត្រូវគេយកទៅដុតទាំងអស់។ ហើយបន្ទាប់មកវាត្រូវបានធ្វើឱ្យមានទឹកនៃការញែកចេញ។ វាត្រូវបានកំណត់ដោយគ្មានច្រកទ្វារ។ វាត្រូវតែត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយដៃស្អាត។ ឈាមរបស់សត្វគោនេះទៅមុន...ទៅកាន់ក្រុមជំនុំ ហើយគ្រវីប្រាំ ពីរដងឡើងលើក្របទ្វារ។ ហើយឥឡូវនេះ រាល់មនុស្សដែលធ្វើឱ្យខ្លួនសៅហ្មងដែលដើរឡើង ត្រូវស្គាល់និងឃើញឈាមនោះជាមុនសិន ហើយដឹងថាមានតែការប្រកបនៅក្រោមឈាមនោះប៉ុណ្ណោះ។ នោះជាកន្លែងតែមួយគត់ដែលអ្នកថ្វាយបង្គំព្រះពិតអាចថ្វាយបង្គំជាផ្លូវការ គឺស្ថិតនៅក្រោមឈាម។

183 បន្ទាប់មករឿងដំបូងដែលគាត់ត្រូវធ្វើ មុននឹងគាត់អាចមកក្រោមឈាម។ ត្រូវតែមានទឹកនៃការញែកនេះប្រោះមកលើគាត់ ហើយអ្វីដែលមិនស្អាតនោះត្រូវបានសម្អាត។

184 ហើយគេយកទឹកនៃការញែកចេញមកប្រោះលើអ្នកធ្វើដំណើរ ហើយញែកគាត់ចេញពីអំពើបាបរបស់គាត់។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានដើរនៅក្រោមស្នាម

ឈាមទាំងប្រាំពីរឆ្នូតនេះ ហើយបានរួមរស់ជាមួយនឹងអ្នកឯទៀតដែលមានជំនឿនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។

185 មានវិធីតែមួយគត់ដើម្បីធ្វើវា។ មិនចាប់ដៃ មិនចូលព្រះវិហារ មិនមែនដោយបុណ្យជ្រមុជទឹក មិនមែនដោយអារម្មណ៍ ប៉ុន្តែ ចូរដើរទៅកាន់ទឹកនៃការញែកចេញ ហើយដាក់ដៃលើ ដោយសេចក្តីជំនឿ លើព្រះសិរសានៃព្រះយេស៊ូវ ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំជាមនុស្សមានបាប ហើយទ្រង់បានសុគតជំនួសខ្ញុំ។ ហើយមានអ្វីមួយនៅក្នុងខ្ញុំប្រាប់ខ្ញុំថា ទ្រង់នឹងអត់ទោសឱ្យខ្ញុំពីអំពើបាបរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំទទួលយកទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំឥឡូវនេះ។" ចូរដើរនៅក្រោមព្រះលោហិតនៅទីនោះ មានការប្រកបជាមួយកូនចៅរបស់ព្រះ។ នោះហើយជាវា។ បរិភោគនំប៉័ង ផឹកស្រា ហើយមានការប្រកបជាមួយនឹងក្រុមជំនុំ។

186 អូ តើទ្រង់មិនអស្ចារ្យទេឬ? តើទ្រង់មិនល្អទេឬ? ឥឡូវនេះ វាហាក់ដូចជាចម្លែកចំពោះអ្នក មិត្តភក្តិ។ ប៉ុន្តែអ្វី—តើខ្ញុំឈរនៅទីនេះហើយនិយាយអ្វី? តើខ្ញុំអាចនិយាយថាពួកគេព្យាយាមធ្វើឱ្យខ្លួនខ្ញុំខុសពីអ្នកផ្សេងឬ? ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើមែន នោះខ្ញុំត្រូវតែប្រែចិត្ត។ ខ្ញុំនិយាយវាដោយសារព្រះបានមានបន្ទូលវា ព្រោះវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ហើយស្តាប់។ មានពេលមួយមកដល់ ហើយឥឡូវនេះគឺនៅពេលដែលមនុស្សធ្វើដំណើរពីខាងកើតទៅខាងលិច ព្យាយាមស្វែងរកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយរកមិនឃើញ។

187 នៅពេលអ្នកទៅប្រជុំ អ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ អ្នកចូលទៅក្នុងនោះ ហើយពួកគេមានភាសាដទៃ និងការបកស្រាយជាច្រើន ហើយមាននរណាម្នាក់លើកឡើង ហើយបន្តដកស្រង់បទគម្ពីរ។ ហើយនោះជាសាច់ឈាម។ ពិតមែនហើយ។ ព្រះមានបន្ទូលសម្រាប់យើង "កុំប្រើពាក្យឥតប្រយោជន៍" ចុះទ្រង់វិញ? ប្រសិនបើទ្រង់បានសរសេរវាម្តង អ្នកជឿវាទេ។ ទ្រង់មិនចាំបាច់និយាយវាម្តងទៀតទេ។ ភាសាដទៃ និងការបកស្រាយគឺមិនអីទេ ប៉ុន្តែវាជាសារផ្ទាល់ទៅកាន់ព្រះវិហារ និងទៅកាន់នរណាម្នាក់ មិនមែនគ្រាន់តែខាងសាច់ឈាម និងរឿងដូចនោះទេ។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកឈានទៅមុខក្នុងរឿងផ្សេងទៀតទាំងអស់នេះ។

188 នៅថ្ងៃមុននេះ មានបុរសពីរនាក់បានដើរចូល...និងបុរសម្នាក់និងភរិយានិងបុរសម្នាក់ទៀតនិងប្រពន្ធមួយ ទើបតែរៀបការនៅក្មេង ដើរទៅកន្លែងមួយដើម្បីទៅអាហ្វ្រិកជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ។ មាននរណាម្នាក់ក្រោកឈរឡើង

ហើយថ្លែងទំនាយ ហើយបាននិយាយភាសាដទៃ និងការបកស្រាយថា "ពួកគេយកប្រពន្ធរបស់គ្នាទៅវិញទៅមក។" នោះគឺ "វាមិនគួរជាបែបនោះទេ។ ពួកគេបានរៀបការជាមួយមនុស្សខុស។" ហើយមនុស្សពីរនាក់នោះបានបែកគ្នា ទៅរៀបការម្តងទៀត។ បុរសម្នាក់បានយកប្រពន្ធរបស់ម្នាក់ទៀត ម្នាក់ទៀតនៅក្នុងនិកាយពេនទីកុស្តឈានមុខគេ ហើយបានទៅអាហ្វ្រិកក្នុងនាមជាបេសសកជន។

189 បងប្រុស ពេលដែលអ្នកស្បថ អ្នកត្រូវជាប់កាតព្វកិច្ចនឹងសម្បថនោះរហូតដល់ស្លាប់ ទើបដោះលែងអ្នក។ ត្រូវណាស់។ ពិតប្រាកដមែន។ ពេលអ្នកស្បថហើយ វាជាប់ជាកាតព្វកិច្ច។

190 ទាំងអស់នេះ ជារឿងមិនសមហេតុផល! ហើយវាទៅដល់កន្លែងមួយរហូតដល់ពេលដែលអ្នកទៅព្រះវិហារ វាត្រជាក់ខ្លាំងហើយផ្លូវការ និងស្ងួតក្រៀមរហូតដល់ទែម៉ូម៉ែត្រខាងវិញ្ញាណនឹងទៅហាសិបដកសូន្យ។ មនុស្សទាំងនោះប្រៀបដូចជារឹសនៅលើត្រកួន ដូចជាជូរចត់ហើយព្រងើយកន្តើយក៏ប្រឡាក់ឡើងដែរ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកឮនរណាម្នាក់ ទៅទីនោះនៅជ្រុងខាងក្រោយនោះ អាចហត់បន្តិច "អាម៉ែន" យូរៗម្តង ដូចជាធ្វើបាបគេ ពួកគេទាំងអស់នឹងលាតកដូចសត្វក្ងាន ដើម្បីមើលជុំវិញមើលអ្វីដែលបានកើតឡើង។ អ្នកដឹងថានោះជាការពិត។ ខ្ញុំមិនមែននិយាយលេងសើចទេ។ នេះមិនមែនជាកន្លែងលេងសើចទេ។ នោះជាសេចក្តីពិត។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំនិយាយវាព្រោះវាជាសេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អ។

191 ហើយម្ខាងទៀត អ្នកមានក្រុមនៃការមិនសមហេតុសមផលនៃ ក្រុមដែលមានអារម្មណ៍ខាងសាច់ឈាមបន្ត ហើយព្រះបន្ទូលពិតរបស់ព្រះនៅទីបំផុតបានទៅដល់កន្លែងមួយ ដែលអ្នកកម្រនឹងឮវាៈ ផ្លូវ-កណ្តាល-ដ៏ចំណាស់ ដំណឹងល្អបំភ្លឺដល់ផ្លូវខ្ញុំ ហាលេលូយ៉ា ឈាមនៃកូនចៀម សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបំបែកយើងចេញពីរឿងនៃលោកិយ។

192 "តើអ្នកបាននិយាយភាសាដទៃទេ? អ្នកមិនទាន់ទទួលបានវាទេ។ តើអ្នកបានស្រែករហូតដល់អារម្មណ៍ត្រជាក់ឡើងលើខ្នងរបស់អ្នកទេ? តើអ្នកបានឃើញបាល់ភ្លើងទេ?" អូ មិនសមហេតុសមផលសោះ! គ្មានរឿងបែបនេះទេ។

193 តើអ្នកបានជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយទទួលយកទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកដែរឬទេ? ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះធ្វើកំណត់ហេតុជាមួយនឹងវិញ្ញាណរបស់អ្នកថា អ្នកជាបុត្រានិងបុត្រីរបស់ព្រះ។ ហើយជីវិតរបស់

អ្នកបង្កើតផលនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ អំណរអរ មេត្រីភាព អត់ធ្មត់ សុភាព សប្បុរស ស្មោះត្រង់។ បន្ទាប់មកអ្នកគឺជាគ្រីស្ទាន។ បើវាមិនមែនទេ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកធ្វើអ្វីទេ។

ប៉ុលបាននិយាយថា "ហើយបើខ្ញុំប្រគល់រូបកាយខ្ញុំទៅឲ្យគេដុតជាយញ្ញបូជា។ បើខ្ញុំបានដឹងពីអាថ៌កំបាំងទាំងអស់របស់ព្រះ។ ខ្ញុំអាចរំកិលភ្នំដោយជំនឿរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំអាចនិយាយភាសាដូចបុរស និងទេវតា។ ខ្ញុំគ្មានអ្វីសោះ។" ចុះរឿងហ្នឹង? កូរិនថូសទី១ ជំពូក១៣ រកមើលថាតើវាត្រឹមត្រូវឬអត់។

194 ឥឡូវនេះស្វែងរកថា តើ—ប្រសិនបើកូរិនថូស កូរិនថូសទីពីរ ១៣ ខ្ញុំជឿថាវាគឺអញ្ចឹង។ ឬ វាជាកូរិនថូសទីមួយ ឬទីពីរ។ កូរិនថូសទី១ នៅទីនោះ កូរិនថូសទី១ ជំពូក១៣ ត្រឹមត្រូវ។ "ទោះបើខ្ញុំចេះនិយាយជាភាសារបស់មនុស្សជាតិទាំងប៉ុន្មាន និងភាសារបស់ពួកទេវតាផង" ទាំងប្រភេទដែលអាចបកស្រាយបាន ហើយនិងមិនអាចបកស្រាយបាន "ខ្ញុំគ្មានអ្វីសោះ។" ដូច្នេះតើការបោកបញ្ឆោតបែបនេះវាមានប្រយោជន៍ អ្វី?

195 "ទោះបីជាខ្ញុំយល់ពីអាថ៌កំបាំងទាំងអស់របស់ព្រះក៏ដោយ។" ហេតុអ្វីបានជាអ្នកទៅថ្នាក់សិក្ខាសាលា ហើយព្យាយាមរៀនច្រើនម្ល៉េះ? អ្នកត្រូវតែត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះ ជាមុនសិន។ ពិតប្រាកដមែន។ "ទោះបីខ្ញុំ 'អូ ហាលេលូយ៉ាមានពរ!'"

196 អ្នកបានទទួល ដូច្នេះអ្នកមិនអាចសូម្បីតែមានក្រុមជំនុំ លុះត្រាតែអ្នកមានយុទ្ធនាការព្យាបាល ឬអព្ភូតហេតុមួយចំនួនដែលកំពុងដំណើរការ។ "ជំនាន់ដែលទន់ខ្សោយ និងផិតក្បត់កំពុងស្វែងរករឿងទាំងនោះ។" តើអ្នកចង់បានអ្វីជាមួយវា?

197 ប៉ុលបាននិយាយថា គាត់អាចធ្វើបានគ្រប់បែបយ៉ាង សូម្បីតែរើភ្នំក៏នៅតែគាត់មិនបានអ្វីសោះ។ "ទីណាមានភាសា វានឹងកន្លងផុតទៅ។ ទីណាមានចំណេះដឹង វានឹងរលាយបាត់ទៅ។ កន្លែងណាមានទំនាយ វានឹងកន្លងបាត់ទៅ។ តែកាលណាភាពគ្រប់លក្ខណ៍បានមក នោះនឹងនៅស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត" ហើយសេចក្ដីស្រលាញ់គឺគ្រប់លក្ខណ៍។ "ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោកដល់ម្លេះ បានជាទ្រង់ប្រទានព្រះរាជបុត្រាដែលទ្រង់បង្កើតតែមួយ នោះ" អ្នកណាដែលញ័រ អ្នកណាអង្រួន អ្នកណានិយាយ អ្នកណាក៏ដោយ...? "អ្នកណាដែលជឿលើទ្រង់ នោះមិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺឱ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ។" ជឿទេ កូនៗ។

198 ពួកគេព្យាយាមធ្វើឱ្យវាមានភាពស្មុគស្មាញយ៉ាងខ្លាំង រឿង*ទាំងនេះ* និងរឿង*ទាំងនោះ*។ នៅពេលដែល វាពុះកញ្ជ្រោលដល់រឿងមួយៈ ជំនឿផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកលើព្រះ។ ហ្នឹងហើយ។ នោះហើយដែលបញ្ជាក់វា។ "ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ" មិនមែនដោយអារម្មណ៍ទេ។ "ដោយជំនឿ" មិនមែនដោយអារម្មណ៍ទេ។ "ដោយជំនឿ" មិនមែនដោយញ្ញានទេ។ "ប៉ុន្តែ ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ អ្នកបានសង្គ្រោះ។ ហើយដោយ..." ដោយសារអ្នកបានស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ឬ? ដោយសារតែអ្នកជាមនុស្សល្អឬ? ដោយសារតែ "ដោយព្រះគុណ ទ្រង់បានស្គាល់អ្នកជាមុន ហើយបានតែងតាំងអ្នកឱ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។"

199 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "គ្មាននរណាអាចមករកខ្ញុំបានឡើយ លើកលែងតែព្រះបិតារបស់ខ្ញុំទាញគាត់ឱ្យមក។ ហើយអស់អ្នកដែលមករកខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងផ្ដល់ឱ្យគាត់នូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ គ្មានអ្នកណាអាចដកពួកវាចេញពីដៃខ្ញុំបានឡើយ។ ពួកគេជារបស់ខ្ញុំ។ ពួកគេត្រូវបានសង្គ្រោះជារៀងរហូត។ ខ្ញុំបានទទួលពួកគេ។ គ្មានអ្នកណាអាចដកពួកគេចេញពីដៃព្រះវរបិតាខ្ញុំបានឡើយ ហើយទ្រង់ជាអ្នកដែលប្រគល់ពួកគេមកខ្ញុំ។ ពួកគេគឺជាអំណោយរបស់ខ្ញុំ។"

200 "ហើយអស់អ្នកដែលទ្រង់បានដឹងជាមុន ទ្រង់បានហៅ។" ទ្រង់មិនហៅអ្នកណាឡើយ លើកតែទ្រង់បានស្គាល់គេជាមុន។ "អស់អ្នកដែលទ្រង់បានត្រាស់ហៅ ទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត។ ទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត ទ្រង់បានលើកតម្កើង។" ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ យើងគ្រាន់តែពឹងផ្អែកទាំងស្រុង។

201 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថាមានអ្នកច្បាប់ជាច្រើននៅទីនេះ កៅសិបប្រាំបួនភាគរយនៃអ្នក។ ប៉ុន្តែ មើលចុះ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែយកវា ហើយដឹងថា ខ្ញុំមិនព្យាយាមនិយាយអ្វីដល់អ្នកទេ។

202 បន្ទាប់មកអ្នកនិយាយថា "មែនហើយ បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំតែងតែគិតថាខ្ញុំត្រូវធ្វើ*រឿងនេះ* ហើយខ្ញុំត្រូវតែធ្វើវា*បែបនោះ*។" មានដូចជា—ភាពខុសគ្នាបែបនេះ បងប្រុស អ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ និងអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើ។ អ្នកត្រូវបានសង្គ្រោះ មិនមែនដោយសារតែអ្នកមានរឿងមួយដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ អ្នកបានសង្គ្រោះដោយសារព្រះបានសង្គ្រោះអ្នកមុនការបង្កើតផែនដី។

203 សូមស្តាប់ ស្តាប់នៅទីនេះ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា នៅក្នុងវិវរណៈ ខ្ញុំនឹងនាំអ្នកពីដំបូងរហូតដល់ចុងក្រោយឥឡូវនេះ ព្រះគម្ពីរបានចែង នៅក្នុងវិវរណៈថា

នៅពេលដែល សត្វនោះមក "គាត់បានបោកបញ្ឆោតទាំងអស់នៅលើផែនដី" សត្វនោះបានធ្វើ "វាបានបោកបញ្ឆោតមនុស្សទាំងអស់នៅលើផែនដី ដែលឈ្មោះមិនត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម" តាំងពីការប្រជុំបានចាប់ផ្ដើម តើនោះស្ដាប់ទៅត្រឹមត្រូវទេ? មែនហើយ តាំងពីគ្រូអធិប្បាយសេចក្ដីអធិប្បាយដ៏អស្ចារ្យម្ល៉េះឬ? តាំងពីបុរសនោះបានជាសះស្បើយឬ? "ចាប់តាំងពីការបង្កើតផែនដី។"

204 តើព្រះយេស៊ូវត្រូវគេសម្លាប់នៅឯណា នៅកាល់វ៉ារី? អត់ទេ បាទ។ ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានគេធ្វើគុតមុនកំណើតផែនដី។ "មើលកូនចៀមនៃព្រះ ដែលត្រូវបានគេសម្លាប់មុនកំណើតផែនដី។" ព្រះជាម្ចាស់ កាលពីដើមដំបូង កាលទ្រង់ទតឃើញអំពើបាប ទ្រង់ទតឃើញអ្វីដែលកើតឡើង ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល។ ហើយព្រះយេស៊ូវត្រូវបានសម្លាប់មុនកំណើតផែនដី។ ហើយមនុស្សគ្រប់រូបត្រូវបានសង្គ្រោះ គឺត្រូវបានសង្គ្រោះនេះបើយោងតាមព្រះគម្ពីរ នៅពេលដែលកូនចៀមត្រូវបានគេសម្លាប់ក្នុងគំនិតរបស់ព្រះ មុនពេលការបង្កើតផែនដី។ អ្នកត្រូវបានរួមបញ្ចូលក្នុងសេចក្ដីសង្គ្រោះនៅពេលនោះ។ ដូច្នេះតើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីអំពីវា?

205 វាជាព្រះ។ សូមថ្វាយព្រះពរព្រះនាមព្រះអម្ចាស់! "វាគឺជាព្រះដែលធ្វើការមិនមែនអ្នកណាដែលចង់ឬអ្នកដែលរត់ទេ គឺព្រះទ្រង់បង្ហាញសេចក្ដីមេត្តាករុណា។"

ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវត្រូវបានសម្លាប់មុនការចាប់កំណើតនៃផែនដី វាត្រូវចំណាយពេលបួនពាន់ឆ្នាំមុនពេលវាកើតឡើងពិតប្រាកដ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលមកទីនេះវិញ គ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺរឹងមាំ។ វាមិនអាចផ្លាស់ប្ដូរបាន។ វាមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន។ វាមិនអាចបរាជ័យបានទេ។ ហើយនៅពេលដែលព្រះបានសម្លាប់ព្រះរាជបុត្រាមុនកំណើតផែនដី ទ្រង់ត្រូវបានសម្លាប់យ៉ាងច្រើនដូចទ្រង់នៅកាល់វ៉ារីដែរ។ វាជាផលិតផលដែលបានបញ្ចប់ នៅពេលដែលព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ។ ហើយសូមចាំថា ពេលកូនចៀមត្រូវបានគេធ្វើគុត នោះសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់អ្នកត្រូវបានរួមបញ្ចូលក្នុងយញ្ញបូជា ដោយសារព្រះគម្ពីរបានចែងថាឈ្មោះរបស់អ្នក "បានសរសេរនៅលើសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម មុនពេលកំណើតនៃផែនដី។"

ចុះរឿងហ្នឹង? អញ្ចឹងតើយើងនឹងធ្វើអ្វី? គឺជាព្រះដែលបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណា។ វាគឺជាព្រះដែលបានហៅអ្នក។ វាគឺជាព្រះដែលបានជ្រើសរើសអ្នកនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ មុនពេលកំណើតនៃផែនដី។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកមិនដែល—អ្នកមិនដែលជ្រើសរើសខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំបានជ្រើសរើសអ្នក។ ហើយខ្ញុំបានស្គាល់អ្នកមុនកំណើតផែនដី។" អ្នកនៅទីនោះ។

206 ដូច្នេះ ឃើញទេ នោះបានយកភាពភ័យខ្លាចចេញពីអ្នក។ "អូ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើខ្ញុំអាចបន្តបានទេ? ខ្ញុំនឹងធ្វើវា ប្រទានពរដល់ព្រះ ប្រសិនបើខ្ញុំនៅតែបន្ត។" មិនថាខ្ញុំកាន់បានឬអត់ទេ។ វាគឺថាតើទ្រង់បានបន្ត ឬមិនបន្ត។ វាគឺជាអ្វី—អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ មិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើនោះទេ។ វាជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។

ដូចនៅក្រោមច្បាប់នៃការលោះ។ នេះជារឿងតូចមួយដែលខ្ញុំចង់និយាយមុនពេលបញ្ចប់។

207 ចុះបើសេះញីសម្រាលបានកូនលា? ហើយសត្វលាតូចនោះបានបាក់ត្រចៀកទាំងពីរ។ គាត់មានភ្នែក-ដៀង ហើយគោះ-ជង្គង់ ឱន-ជើង។ កន្ទុយរបស់គាត់ជាប់ត្រង់ទៅលើ។ តើជាសត្វដែលពិបាកភ្នែកមើលយ៉ាងណា! ហេតុអ្វី នរណាម្នាក់...ប្រសិនបើសត្វលាតូចនោះអាចគិតបាន វានឹងនិយាយថា "ឥឡូវនេះ សូមចាំបន្តិច។ ពេលគេចេញពីផ្ទះព្រឹកនេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំប្រាកដជាត្រូវគេខោកក្បាល។ ដោយសារ តែពួកគេមិនអោយចំណីខ្ញុំ។ មើលមកខ្ញុំវាអាក្រក់មើលប៉ុណ្ណា។ ខ្ញុំមិនមានឱកាសសូម្បីម្តង។"

208 បាទ ត្រឹមត្រូវហើយ។ អ្នកមិនមានឱកាសទេ។ "មែនហើយ ខ្ញុំកើតមកលើលោកនេះ ប៉ុន្តែមើលមកនេះ តើខ្ញុំជាអ្វីដែលគួរឲ្យខ្លាច។ ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនមានឱកាសទេ។ ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើវាទេ។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។" ឃើញទេ?

209 ប៉ុន្តែ ចុះបើម៉ែរបស់គាត់ពិតជាត្រូវបានគេណែនាំឱ្យទៅតាមច្បាប់ធម្មជាតិ? នាងនឹងនិយាយថា "កូនប្រុស ត្រូវហើយ។ អ្នកមានរូបរាងសមល្មមហើយ ហើយអ្នកក៏មិនសមនឹងញុាំអាហារនៅលើផែនដីដែរ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ អ្នកមិនសម។ ប៉ុន្តែ កូនប្រុស ម្យ៉ាងទៀត អ្នកគឺជាមនុស្សដំបូងរបស់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នកដឹងទេថាអ្នកកើតនៅក្រោមសិទ្ធិពីកំណើត។ ហើយសង្ឃមិនដែលឃើញអ្នកទេ។ ប៉ុន្តែ ដ្បិតឈ្មោះរបស់អ្នក ត្រូវតែមានកូនចៀមដែលគ្មានកំហុស ត្រូវតែស្លាប់ជំនួសកន្លែងរបស់អ្នក ដូច្នេះអ្នកអាចរស់នៅបាន។"

210 មែនហើយ សត្វលាតូចនោះអាចគ្រាន់តែភ្លាត់កែងជើង ហើយមានពេលដ៏អស្ចារ្យ។ មិនមានអ្វីខុសប្លែកពីអ្វីដែលគាត់មាននោះទេ ព្រោះគាត់នឹងមិនត្រូវបានចៅក្រម ជាសង្ឃឃើញទេ។ វាជាកូនចៀមដែលសង្ឃត្រូវមើល។ មិនមែនសត្វលាជាកូនចៀម!

211 ហើយវាគឺជាព្រះគ្រីស្ទដែលព្រះទតមើល មិនមែនអ្នកទេ។ វាជាព្រះគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះបើគ្មានកំហុសក្នុងទ្រង់ តើមានកំហុសដោយរបៀបណា? តើទ្រង់អាចរកឃើញកំហុសដោយរបៀបណា ពេលអ្នកបានស្លាប់ ហើយជីវិតរបស់អ្នកត្រូវបានលាក់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ តាមរយៈព្រះ ដែលដៅចំណាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ? "អ្នកដែលកើតមកពីព្រះជាម្ចាស់មិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបឡើយ ដ្បិតព្រះអង្គមិនអាចប្រព្រឹត្តអំពើបាបបានឡើយ។" តើគាត់អាចធ្វើបាបដោយរបៀបណាពេលយញ្ញបូជាដ៏គ្រប់លក្ខណ៍បានដាក់ជំនួសគាត់? ព្រះមិនដែលមើលមកខ្ញុំទេ ទ្រង់មើលទៅព្រះគ្រីស្ទ ព្រោះយើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

212 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះគ្រីស្ទ ខ្ញុំនឹងរស់នៅជាមួយទ្រង់។ ទ្រង់នឹងមិនដែលនាំខ្ញុំទៅទេ លើកតែទ្រង់ដឹងមុន។ ប្រសិនបើព្រះបានសង្គ្រោះខ្ញុំនៅថ្ងៃនេះ ដោយដឹងថាទ្រង់នឹងបាត់បង់ខ្ញុំប្រាំមួយសប្តាហ៍ចាប់ពីថ្ងៃនេះ ទ្រង់នឹងកម្ចាត់គោលបំណងរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ ត្រូវហើយ។ ទ្រង់មិនបានដឹងអំពីអនាគតកាលនោះឡើយ បើទ្រង់បានសង្គ្រោះខ្ញុំ ដោយដឹង។ តើទ្រង់ចង់សង្គ្រោះខ្ញុំដើម្បីអ្វីដោយដឹងថាទ្រង់នឹងបាត់បង់ខ្ញុំ? ព្រះមិនដែលធ្វើការរួច បន្ទាប់មកយកវាវិញក្នុងរយៈពេលពីរសប្តាហ៍ ដើម្បីរក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់។ នៅពេលដែលទ្រង់សង្គ្រោះអ្នក វាគឺសម្រាប់ពេលវេលាយូរ និងភាពអស់កល្បជានិច្ច។

213 ឥឡូវនេះ អ្នកអាចត្រូវប្រព្រឹត្តល្អ ហើយនិយាយថា "អូ បាទ សូមថ្វាយព្រះពរ! ហាលេលូយ៉ា! ខ្ញុំបាននិយាយជាភាសាដទៃ។ ខ្ញុំបានស្រែក។ ខ្ញុំទទួលបាននាង។ ហាលេលូយ៉ា!" នោះមិនមានន័យថាអ្នកបានទទួលវាទេ។ ប៉ុន្តែ បងប្អូនអើយ នៅពេលដែលមានអ្វីមួយចុះមក *ទីនេះ* ហើយអ្នកបោះយុថ្កាជាមួយព្រះគ្រីស្ទនោះផលនៃព្រះវិញ្ញាណនឹងមកតាមអ្នក។ យើងធ្វើជាសាក្សី វិញ្ញាណរបស់យើងជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ថា យើងជាបុត្រានិងបុត្រីរបស់ព្រះ។ សូមមានវា មិត្តអើយ។

214 ខ្ញុំនឹងទុកអ្នកនៅទីនេះពេញមួយយប់ និយាយអំពីរឿងនោះ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់វា។ ខ្ញុំស្រលាញ់អ្នក។ ខ្ញុំត្រឡប់មករោងឧបោសថតូចនេះ ម្តងហើយម្តងទៀត ប្រសិនបើព្រះនឹងទុកជីវិតខ្ញុំ។ ខ្ញុំចង់ឃើញអ្នកបានចាក់ឫស ហើយមានមូលដ្ឋាននៅក្នុងសេចក្តីជំនឿបរិសុទ្ធនោះ។ ខ្ញុំមិនចង់ឃើញអ្នកត្រូវបានបក់បោកដោយគ្រប់ខ្យល់នៃគោលលទ្ធិ មកដោយអង្រួនអ្នកទេ ហើយបន្តទៀត ហើយមានឈាមតិចតួចនៅក្នុងដៃ ឬមានទឹកកកបន្តិចនៅលើមុខ ឬអ្វីផ្សេងទៀត និងការមើលឃើញប្រភេទមួយចំនួន—នៃ—ភ្លើងនៅពីមុខពួកគេ និងប្រភេទមួយចំនួន—រឿងអាត្មានិយម ដូចដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ទាំងសៀតស៊កចូលទៅក្នុងការដែលខ្លួនមើលមិនឃើញ។" ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករឹងមាំនៅលើព្រះបន្ទូល។ បើវាជា **ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** ចូរនៅជាមួយនឹងវា រស់នៅជាមួយវា។ នោះគឺជាយូរីមធូមមីមនៃថ្ងៃនេះ។ ព្រះចង់ឱ្យអ្នករស់នៅដោយបែបនោះ។ ប្រសិនបើវាមិនមាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលទេ នោះបំភ្លេចវាទៅ។ រស់នៅសម្រាប់ព្រះ រស់នៅសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ។

215 ហើយប្រសិនបើបេះដូងរបស់អ្នកចាប់ផ្តើមវង្វេង អ្នកដឹងថាមានរឿងមួយបានកើតឡើង ត្រឡប់ទៅអាសនៈ ហើយនិយាយថា "ព្រះគ្រីស្ទអើយ សូមផ្តល់...សេចក្តីអំណរនៃការសង្គ្រោះរបស់ទូលបង្គំជាថ្មី។ ផ្តល់ឱ្យទូលបង្គំនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលទូលបង្គំធ្លាប់មាន។ វាកំពុងលេចធ្លាយហើយ ព្រះអម្ចាស់។ មានអ្វីមួយដែលទូលបង្គំបានធ្វើ។ ធ្វើឲ្យទូលបង្គំបរិសុទ្ធម្តងទៀត សូមក្រោកឈរ។ ឱ ព្រះអម្ចាស់អើយ គ្មានអ្វីដែលទូលបង្គំអាចធ្វើបានទេ។ ទូលបង្គំមិនអាចបោះបង់*នេះ*និង*នោះ*ចោលបានទេ។ ទូលបង្គំកំពុងស្វែងរកទ្រង់ ដើម្បីយកវាចេញពីទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់ ហើយទូលបង្គំស្រឡាញ់ទ្រង់។"

216 ហើយដើរចេញពីអាសនៈនោះ ជាមនុស្សថ្មីក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងមិនចាំបាច់ពឹងផ្អែកលើក្រុមជំនុំរបស់អ្នក ពឹងផ្អែកលើបូជាចារ្យរបស់អ្នក ពឹងផ្អែកលើគ្រូគង្វាលរបស់អ្នកទៀតទេ។ អ្នកពឹងផ្អែកលើព្រះលោហិតរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ "អ្នកបានសង្គ្រោះដោយសារព្រះគុណ។"

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

217 ព្រះអម្ចាស់អើយ ការបង្រៀនដ៏រឹងមាំបែបនេះ! វាដល់ពេលដែលក្រុមជំនុំតូចនេះអាចញាំសាច់ ហើយលែងបៅទឹកដោះគោនៃព្រះបន្ទូលទៀតហើយ។

ពេលនេះយើងផឹកទឹកដោះច្រើនពេកហើយ ដោយឲ្យដបទៅទារក។ ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែមានសាច់រឹង ព្រោះថ្ងៃកាន់តែកៀកហើយ។ ពេលវេលាដ៏គ្រោះថ្នាក់គឺជិតដល់ហើយ ហើយបញ្ហាកាន់តែច្រើននៅលើផ្លូវ។ ហើយយើងដឹងថានឹងមិនមានពេលវេលាល្អជាងនេះទេ។ យើងដឹងថាយើងនៅគ្រាចុងក្រោយ។ ពេលវេលានឹងបន្តកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ រហូតដល់ព្រះយេស៊ូវយាងមក នេះបើយោងតាមបទគម្ពីរ។

218 យើងមិនអាចសន្យាអ្វីនឹងគេក្នុងជីវិតនេះទេ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងជីវិតខាងមុខ យើងអាចសន្យានឹងពួកគេនូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ច តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ប្រសិនបើពួកគេនឹងជឿលើព្រះបុត្រានៃព្រះ ហើយទទួលយកទ្រង់ជាការលើកតម្កើងរបស់ពួកគេ ដូចជាព្រះអង្គដែលបានឈរជំនួសគេ។ ដូចជាព្រះអង្គដែលបានទទួលបាបរបស់គេ។ ផ្តល់វាឥឡូវនេះ។

219 សូមឱ្យអ្នកមិនជឿក្លាយជាអ្នកជឿ។ សូមលោកគ្រូអ្នកគ្រូនៅព្រះវិហារ នៅយប់នេះ ដែលបានប្រកាសដំណឹងល្អ ហើយរស់នៅក្នុងព្រះវិហារ សូមឱ្យពួកគេទទួលបានបទពិសោធន៍ជាមួយព្រះ ថាសេចក្តីស្រឡាញ់នោះចូលមកក្នុងចិត្តគេ យំព្រោះបាបគេ សម្លាប់ផ្នែកសាច់ឈាម ហើយត្រូវបានកើតជាថ្មីដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយមានភាពស្លូតបូត និងសប្បុរស សេចក្តីស្រឡាញ់ និងពោរពេញដោយអំណរ និងពរជ័យ។ រស់នៅបែបនេះ ទាល់តែប្រែពេករហូតធ្វើឱ្យមនុស្សជុំវិញខ្លួន ស្រេកឃ្លានចង់ដូចគេ។ សូមទ្រង់ប្រទានវាមក ដ្បិតយើងខ្ញុំសូមវាក្នុងព្រះនាមទ្រង់។

ហើយដោយឱនក្បាលរបស់យើង។

220 ខ្ញុំឆ្ងល់ណាស់យប់នេះ បើមានម្នាក់នៅទីនេះទេ ដែលនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវបានគេថ្លឹងថ្លែងនៅក្នុងតុល្យភាពនៃព្រះនៅពេលនោះ ខ្ញុំនឹងមិនអាច មិនអាចបំពេញបាននូវលក្ខណៈសម្បត្តិដែលអ្នកកំពុងនិយាយនៅយប់នេះទេ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកចងចាំខ្ញុំដោយការអធិស្ឋាន ថាខ្ញុំនឹងផ្លាស់ប្តូរផ្លូវរបស់ខ្ញុំ ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងចូលមក ហើយយករឿងមិនសមហេតុសមផលនេះចេញពីខ្ញុំ ហើយធ្វើឱ្យខ្ញុំក្លាយជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ"? តើអ្នកនឹងលើកដៃអធិស្ឋាន ដូចជាអ្នកចង់ដែរឬទេ បើអ្នកចង់? ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះប្រទាន

ពរអ្នកនៅខាងក្រោយ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់ បងប្រុស។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក បងស្រី។

បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃពលបរិវា។
ស្ថានសួគ៌ និងផែនដីពោរពេញដោយទ្រង់
ស្ថានសួគ៌ និងផែនដីកំពុងសរសើរតម្កើងព្រះអង្គ
ឱព្រះអម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។

បរិសុទ្ធ...

221 ដូចដែលអ្នកកំពុងគិតឥឡូវនេះ ការអធិស្ឋាន ដូចដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ថាអ្នកបានជឿជាក់ថាអ្នកខុស ហើយអ្នកចង់ត្រូវ តើអ្នកអាចលើកដៃរបស់អ្នកដោយនិយាយថា "ព្រះម្ចាស់ ធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំគួរតែក្លាយជា"? ព្រះប្រទានពរអ្នក ស្ត្រីតូច។ "ព្រះអើយ ធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំគួរក្លាយជា។" សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក បងប្រុស បងស្រី អ្នក អ្នក អ្នកនៅ*ទីនេះ*។

222 ថ្ងៃកំពុងរៀបលិច។ ខ្ញុំដឹងថាវាពិបាកណាស់ មិត្តអើយ ប៉ុន្តែវាកាន់តែដឹងការពិតឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះអធិស្ឋានដោយស្ងៀមស្ងាត់។

បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ ព្រះអម្ចាស់...

ទ្រង់បរិសុទ្ធ តែមួយ។

...ពេញដោយទ្រង់
ស្ថានសួគ៌ និងផែនដីកំពុងសរសើរតម្កើងព្រះអង្គ
ឱព្រះអម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។

223 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ នៅពេលព្រះអាទិត្យលិចនៅពេលល្ងាច សត្វចាបទាំងនោះប្រមូលផ្តុំគ្នានៅលើដើមឈើជាមួយអ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ។ បក្សីទាំងអស់ទៅសំបុករបស់ពួកគេ។ សត្វព្រាបហើរឡើងលើខ្សែភ្លើងខ្ពស់ ដូច្នេះពស់នឹងមិនរំខានពួកគេពេញមួយយប់បាន។ ពួកគេបានអង្គុយនៅទីនោះ ហើយប្រលែងគ្នាទៅវិញទៅមករហូតដល់ចូលគេង។ ទីបំផុតព្រះអាទិត្យលិច។

224 ថ្ងៃណាមួយយើងនឹងចុះដល់ម៉ោងនោះ។ ថ្ងៃលិចនឹងកើតឡើង។ ទូលបង្គំមិនដឹងថាពេលណាទេ ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែយប់នេះមានមនុស្សដែលសារភាពថាគេខុស ហើយចង់ទៅកន្លែងនោះ ដូចជាលីនខុនមករកវានៅពេលគាត់កំពុង

ហៀបនឹងស្លាប់។ "បង្វែរមុខខ្ញុំទៅព្រះអាទិត្យលិច។" ហើយគាត់បានចាប់ផ្តើមថា "ព្រះបិតារបស់នៃយើង ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌។"

225 ដូចដែលម៉ូឌីចាស់បាននិយាយថា "តើនេះជាការស្លាប់ឬ? នេះជាថ្ងៃឡើងគ្រងរាជ្យរបស់ខ្ញុំ។"

226 ឱព្រះដ៏អស់កល្បអើយ ចូរទទួលពួកគេឥឡូវនេះ ដោយសេចក្តីជំនឿ កាលដែលពួកគេអង្គុយនៅទីនោះ។ ទ្រង់គោះបេះដូងពួកគេនៅកៅអី។ នោះជាអាសនៈរបស់ពួកគេ។ នេះគឺជាពេលវេលាសម្រាប់ទ្រង់ដើម្បីទទួលពួកគេនៅពេលនេះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកណាមករកខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនដេញចេញដោយប្រាជ្ញាឡើយ។"

227 ហើយថ្ងៃណាមួយពេលព្រះអាទិត្យលិច ប្រពន្ធ ឬប្តីកំពុងឈរក្បែរគ្រែ គ្រូពេទ្យក៏ដើរចេញទៅ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏វិសុទ្ធ ដ៏ស្រស់បំព្រង ដ៏ផ្អែមល្ហែម មុនពេលថ្ងៃលិច។ នៅពេលដែលយើងអាចក្រោកឡើងហើយនិយាយថាៈ

ថ្ងៃលិច និងមានផ្កាយពេលល្ងាច
និងការអំពាវនាវច្បាស់លាស់មួយសម្រាប់ខ្ញុំ!
ហើយប្រហែលជាមិនមានការថ្ងូរនៅឯសាលប្រជុំទេ
នៅពេលខ្ញុំចេញទៅសមុទ្រ។

228 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមប្រោសប្រទានឱ្យពួកគេនៅម៉ោងនេះ ខណៈពេលដែលពួកគេរង់ចាំ រង់ចាំពរជ័យពីព្រះជាម្ចាស់មកលើពួកគេ។ ចូរយកចិត្តគំនិតទាំងអស់ក្នុងលោកនេះចេញឲ្យឆ្ងាយពីគេ ហើយបង្កើតចិត្តថ្មី។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងដកបេះដូងចាស់ចេញ ហើយដាក់ក្នុងបេះដូងសាច់ឈាម។ ហើយខ្ញុំនឹងដាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់យើងនៅក្នុងចិត្តនោះ ហើយពួកគេនឹងដើរតាមច្បាប់របស់យើង ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់យើង។" ដោយសារតែវាជាពិធីបរិសុទ្ធនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងមិនមែនជាកាតព្វកិច្ច។ វាជាសេចក្តីស្រឡាញ់។ ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់បង្ខំយើងឲ្យធ្វើ។ វាជាកាតព្វកិច្ចនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដើម្បីបង្ខាំងយើង។ វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់យើងក្នុងការធ្វើតាមសេចក្តីស្រឡាញ់។ ហើយខ្ញុំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានវាទៅគ្រប់បេះដូងដែលលើកដៃរបស់ពួកគេនៅយប់នេះ។

229 ហើយអស់អ្នកដែលមិនបានលើកដៃឡើង សូមឲ្យពួកគេឥឡូវនេះ ដោយព្រះគុណ ចូរលើកដៃឡើងទទួលទ្រង់ ហើយត្រូវបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់នៅក្នុងរបៀបស្លូតបូត ផ្អែមល្ហែម ស្ងប់ស្ងាត់ និងបន្ទាបខ្លួន ហើយត្រូវពេញដោយព្រះគុណ ចូរចេញពីទីនេះទៅជាមនុស្សផ្លាស់ប្រែ។ របៀបដែលសត្វស្លាបនឹងច្រៀង ខុសគ្នាពីរបៀបដែលមនុស្សដទៃ និងខុសគ្នាបន្ទាប់ពីម៉ោងនេះ ឱព្រះអម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។

បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃផែនដី។
ស្ថានសួគ៌ និងផែនដីពោរពេញដោយទ្រង់
ស្ថានសួគ៌ និងផែនដីកំពុងសរសើរតម្កើងព្រះអង្គ
ឱព្រះអម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។

230 ឥឡូវនេះ អ្នកដែលបានឱនក្បាល អ្នកដែលលើកដៃឡើងដើម្បីនឹកចាំក្នុងការអធិស្ឋាន តើអ្នកមានអារម្មណ៍ថាព្រះបានមានបន្ទូលមកកាន់អ្នកក្នុងរបៀបនេះឥឡូវនេះ មិនមែនដោយអារម្មណ៍ទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាអ្វីមួយធ្លាក់ចុះក្នុងខ្លួនអ្នកឬទេ តើអ្នកមានអារម្មណ៍ថាព្រះបានប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច? តើអ្នកមានអារម្មណ៍ថាអ្នកនឹងចេញពីព្រះវិហារនៅយប់នេះជាមនុស្សផ្សេងឬ? តើអ្នកនឹងលើកដៃត្រឡប់មកវិញទេ? ព្រះប្រទានពរអ្នកកូនប្រុស។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់បងប្រុស។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក បងស្រី។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ត្រូវហើយ។ "ខ្ញុំនឹងចេញពីព្រះវិហារនេះ យប់នេះជាមនុស្សថ្មី។" ទារកទើបនឹងកើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រនៃព្រះ។

231 តើមានអ្វីកើតឡើង? ខ្ញុំដឹងថាវាជាការបង្គាប់ឲ្យមកអាសនៈ។ នោះជាអាសនៈមេតូឌីស្ទ ជាលំដាប់លំដោយមេតូឌីស្ទ ខ្ញុំចង់និយាយ។ វាត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងព្រះវិហារមេតូឌីស្ទ ក្នុងសម័យលោក ចន វេសលី។ វាមិនដែលមាននៅក្នុងថ្ងៃព្រះគម្ពីរទេ។ "មនុស្សជាច្រើនដូចដែលបានជឿត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងក្រុមជំនុំ។" អ្នកអាចជឿថាអ្នកនៅទីណា ចេញនៅទីវាល ចេញតាមផ្លូវកន្លែងណាក៏ដោយ។ កន្លែងណាក៏ដោយ វាមិនមានអ្វីប្លែកនោះទេ គ្រាន់តែអ្នកទទួលយកព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ វាជាទង្វើនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលចូលមកក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ នៅពេលអ្នកជឿទ្រង់ ទទួល

ទ្រង់ នោះអ្នកបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត ហើយអ្នកក្លាយជាមនុស្សថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។

ឱព្រះអង្គ សង្រ្គោះដ៏ទន់ភ្លន់

ឥឡូវនេះសូមក្រោកឈរឡើង។

...សូមគង់ជិតបង្កើយ
កាលដែលទ្រង់កំពុងតែប្រោសគេ
សូមកុំចោលខ្ញុំឡើយ។

232 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់បានយុវជន និងស្ត្រីដែលខ្ញុំយល់ថាជាភរិយារបស់គាត់ដែលលើកដៃឡើង ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកលើកដៃរបស់អ្នកម្តងទៀតនៅទីនោះ កូនប្រុស ពាក់អាវក្រហម និងស្ត្រី ដែលពួកគេបានទទួលយកព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្រ្គោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ យុវជនដែលអង្គុយនៅទីនេះនៅលើកៅអីរុញ បានទទួលយកព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្រ្គោះរបស់គាត់ ហើយមានអារម្មណ៍ថាព្រះបានសង្រ្គោះគាត់។ ហើយអ្នកផ្សេងទៀតនៅទីនោះដែលលើកដៃឡើង លើកពួកគេម្តងទៀតដើម្បីឱ្យមនុស្សអាចមើលជុំវិញបានប្រកបជាមួយអ្នក។

233 ចាប់ដៃពួកគេ នរណាម្នាក់នៅជុំវិញ ឈរក្បែរពួកគេ។ និយាយថា "ព្រះប្រទានពរអ្នក។ សូមស្វាគមន៍មកកាន់ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ បងប្រុស បងស្រីរបស់ខ្ញុំ។" ក្នុងការប្រកបហើយជាអ្វីដែលយើងចង់បាន។ ព្រះប្រទានពរ...ចាប់ដៃជាមួយយុវជននេះនៅលើកៅអី។ ព្រះអម្ចាស់គង់ជាមួយគាត់។ ត្រូវហើយ។ យើងសូមស្វាគមន៍អ្នកចូលទៅក្នុងការប្រកបនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

234 ប្រសិនបើអ្នកមិនដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅឡើយទេ ហើយចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដើរឡើង ហើយប្រាប់គ្រូគង្វាលអំពីវា។ អាងនៅទីនេះមានទឹកថែមទៀតផង យប់នេះបើចង់ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺរួចរាល់។ (តើអ្នកធ្លាប់បានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ?) ប៉ុន្តែអាងទឹកបានត្រៀមរួចរាល់ហើយ ប្រសិនបើអ្នកណាចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "អ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ការផ្តាច់បាបរបស់អ្នក អ្នកនឹងទទួល អំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ

បរិសុទ្ធ។ ដ្បិតសេចក្ដីសន្យាគឺមានចំពោះអ្នក និងកូនចៅរបស់អ្នក ជាអ្នកដែលនៅឆ្ងាយ ដូចជាព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងនឹងហៅជាច្រើន។"

235 អ្នកស្រលាញ់ទ្រង់? លើកដៃរបស់អ្នកឡើង។ អូ តើទ្រង់មិនអស្ចារ្យទេឬ? តើអ្នកចូលចិត្តសៀវភៅហោព្រើរនេះយ៉ាងណា? អ្នកស្រលាញ់វា? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] បាទ។ អស្ចារ្យណាស់។ ឥឡូវនេះវាជាការកែតម្រូវ។ អូ វាតឹងរ៉ឹងហើយវាត្រង់ ប៉ុន្តែយើងចូលចិត្តវា។ នោះជាវិធីដែលយើងចង់មាន។ វានឹងមិនមានវិធីផ្សេងទៀត។

236 ឥឡូវនេះ តើអ្នកជឿថាប៉ុលមានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការអធិប្បាយបែបនោះទេ? ប៉ុលបាននិយាយថា "បើទេវតាមកផ្សាយដំណឹងល្អណាមួយផ្សេងទៀត សូមឲ្យគេត្រូវបណ្ដាសាចុះ។" ត្រូវហើយ? ដូច្នេះ យើងស្រឡាញ់ទ្រង់អស់ពីចិត្ត។

237 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងសុំគ្រូគង្វាលមកទីនេះមួយភ្លែត ប្អូនប្រុសដ៏មានតម្លៃបំផុតរបស់យើង បងប្រុសនេវីល ហើយគាត់នឹងមានពាក្យមួយប្រាប់អ្នក។ ហើយឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ យើងនឹងជួបអ្នកនៅយប់ថ្ងៃពុធ ហើយរៀបចំការទៅជួបបងប្រុស ហ្គ្រាហាំ ស្នៀលីងសម្រាប់រាត្រីនៃក្រុមជំនុំ។ ហើយបន្ទាប់មកសម្រាប់ការអធិប្បាយនៅទីនេះបន្តជាមួយនឹងជំពូកទី៧ និងទី៨ យប់ថ្ងៃពុធខាងមុខនេះ។ បងប្រុសនេវីល។

ហេព្រើរ ជំពូកទីប្រាំពីរ 1 KHM57-0915E

(Hebrews, Chapter Seven 1)

ផ្នែកសៀវភៅហេព្រើរ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាច ថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 15 កញ្ញា 1957 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែរអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG